

**NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
 VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
 VAN 18 MAART 2004**

Spreekrecht.....	2
1. a. Vaststellen van de notulen van de vergadering van 11 december 2003;.....	2
b. vaststellen van de notulen van de vergadering van 5 februari 2004.....	2
2. Vaststellen van de agenda.....	2
3. Benoemen van de heer M.S. Berdsfah tot lid van de commissie Algemene Zaken, Veiligheid, Volksgezondheid, Stadstoezicht, Handhaving openbare orde, Coördinatie wijk- en dorpsraden en specifiek financiële aangelegenheden en de heer Z. Boutinkhar tot lid van de commissie welzijn, onderwijs, sociale zaken, arbeidsmarktbeleid en cultuur (04 03 056).....	4
4. a. Kennisnemen van rapportage van inventarisatie van harddrug- en daklozenproblematiek in de gemeente Weert 2003 en voortgang drugsbeleid;	
b. instemmen met de actiepunten 2004-2006 (04 03 041).....	4
5. Aanpassen tarieventabel parkeerbelastingen 2004 (04 03 024).....	4
6. Instemmen met het opheffen van het Gewest Midden-Limburg (04 03 042).....	4
7. Vaststellen van de startnotitie Integrale Veiligheid (04 03 022).....	4
8. Wijzigen van de Verordening Bestuurscommissie Openbaar Basisonderwijs Weert (04 03 032).....	4
9. Wijzigen van de Verordening voorzieningen huisvesting onderwijs gemeente Weert, ten aanzien van de wijzigingsvoorstellen Voortgezet Onderwijs (04 03 033).....	4
10. Medewerking weigeren aan het realiseren van extra aanpassing aan en uitbreiding van beveiligingsinstallatie met detectoren en meeneembeperkende maatregelen voor SBO 'Het Palet', Beatrixlaan 1, 6006 AH Weert (04 03 027).....	5
11. Aanbrengen van aanpassingen die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van een inbraakbeveiligingscertificaat voor de Muntinstellingen (04 03 025).....	5
13. Beschikbaar stellen van een krediet van € 809.060,00 voor het sober inrichten tot 30 km/h zone van de wijken en kerkdorpen die nog niet als zodanig zijn ingericht (04 03 031).....	5
14. Beschikbaar stellen van een krediet ad € 22.377,45 voor de gemeentelijke bijdrage in 2002 in diverse bodemsaneringsprojecten (04 03 026).....	5
15. Beslissen over de bezwaren ingediend tegen het op 30 oktober 2003 genomen voorbereidingsbesluit voor gronden met de aanduiding 'dagrecreatie' en 'horecabedrijf' gelegen binnen het bestemmingsplan NRP-gebied en de artikel 30 WRO herziening bestemmingsplan NRP-gebied (04 03 037).....	5
16. Nemen van een voorbereidingsbesluit voor percelen aan weerszijden van de Boermansstraat (04 03 036) (geen spreekrecht).....	5
17. Toekennen van een planschadevergoeding in verband met de vaststelling van het bestemmingsplan Binnenstad:	
a. ad € 12.133,28 aan de heer L. Schoenmaekers en mevr. A. Schoenmaekers-Mueters;	
b. ad € 4.569,55 aan mevrouw J. Schoenmaekers;	
c. en ad € 4.569,55 aan de heer L.G. Schoenmaekers (04 03 028).....	5
18. Nemen van een nieuw voorbereidingsbesluit voor het perceel Roeventerpeelweg 2-4 in verband met het door J.C. van de Vin ingediende bouwplan voor het bouwen van twee bedrijfswoningen en een bedrijfsruimte aan de Roeventerpeelweg 2-4 (04 03 029).....	5
27. Schriftelijke vragen ex artikel 37 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (04 03 049).	
a. Schrijven van mevrouw Zaáboul namens de fractie P.v.d.A. Weert d.d. 8 februari 2004 inzake vragen aan het college over uitgeprocedeerde asielzoekers.....	5

12. Gedeeltelijk geground verklaren van het bezwaar van Kreato tegen het afbouwen van het aan deze instelling verleende subsidie en het bestreden besluit aanpassen (04 03 023).	5
19. Vaststellen van de bestuursopdracht ten behoeve van gemeentelijke medewerking aan een onderzoek naar de haalbaarheid van een multicomplexe accommodatie op de locatie Drakesteijn en omgeving, alsmede een door ons college daartoe te sluiten intentieovereenkomst (04 03 034).	10
20. Vaststellen van toekomstig horecabeleid (04 03 046).	18
21. Vaststellen van een nieuwe Algemene Plaatselijke Verordening (APV) (04 03 048).	42
22. a. Vaststellen van de bestuursopdracht ten aanzien van het haalbaarheidsonderzoek over de koppeling van de afzonderlijke initiatieven in het gebied Nelissenhofweg;	
b. beschikbaar stellen van een krediet ad € 10.000,- voor de kosten van het haalbaarheids- onderzoek ten laste van het raamkrediet € 100.000,- voor nieuwe projecten (04 03 035).	42

VOORZITTER: de heer drs. C.J.J.S. Majoor, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG zijn de heren F.L.J.A. Adriaens, A.T. van den Akker, J.J.M. Berckmans, M.S. Berdsfah, J.B.H. van den Boogaard, L.J. Boonen, J.M. Cardinaal, W.J. Coolen, en A.J. Egging, mevrouw M.H.P. Gresnigt-Raemaekers, de heren T.H.M. Halfers J.J. Hendrixx, J.I.J. Henkens, L.F.A. Heuvelmans en A.J.L. Heijmans, mevrouw C.J.C. Jacobs-Verstappen, de heren A.W.P. Kirkels, H.P.M. Lempens, M.C.M. Lempens, P.P.E. Lempens en T.W.G. Meulen, mevrouw M.M.G.J. Sonnevile-Stassen, de heren P.J.H. Sijben en J.H.F. Vossen en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren A.W.M. Balemans, R.F.J.W.M. van Dooren en J.H.M. Peeters, mevrouw M.M.C.F. Stokbroeks en de heer P.J.R.L. Verheggen, wethouders.

AFWEZIG met kennisgeving de dames W.D.H.M. Janssen-Camp en M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en de heren H.A. Litjens en G. Soyugüzel.

De voorzitter opent te 19.30 uur de vergadering met gebed. Hij heet een ieder van harte welkom en deelt mede dat bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Janssen, mevrouw Nouwen en de heren Litjens en Soyugüzel.

Spreekrecht.

Van het spreekrecht wordt geen gebruik gemaakt.

1. a. Vaststellen van de notulen van de vergadering van 11 december 2003; b. vaststellen van de notulen van de vergadering van 5 februari 2004.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden deze notulen achtereenvolgens ongewijzigd vastgesteld.

2. Vaststellen van de agenda.

De voorzitter: Dames en heren. Naar aanleiding van agendapunt 9 is u een aangepast voorstel toegezonden.

De CDA-fractie heeft verzocht van agendapunt 12 een bespreekstuk te maken en als de raad daarmee kan instemmen zal ik het als eerste bespreekstuk in behandeling nemen.

Ten aanzien van het voorstel onder agendapunt 19 zijn door de PvdA-fractie enige wijzigingsvoorstellen ingediend die op uw tafel zijn gedeponereerd.

In de agenda is bij agendapunt 23 abusievelijk gewag gemaakt van een bedrag van € 15.000,-, dat gewijzigd moet worden in € 20.000,-.

Door de PvdA-fractie is verzocht aan agendapunt 26 een initiatiefvoorstel toe te voegen inzake steun aan Marokko. In verband daarmee wordt voorgesteld agendapunt 26 om te nummeren in 27 en daaraan toe te voegen de vragen van de SP-fractie over de Poort van Limburg. De agendapunten 27 t/m 29 zullen vervolgens worden omgenummerd in 29 t/m 31, omdat na omgenummerde agendapunt 27 een agendapunt 28 zal worden toegevoegd, behelzende vragen van de heer Vossen namens D66. De agendapunten 30 t/m 34 dienen daarna te worden omgenummerd in 32 t/m 36.

De heer M.C.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Wat ons betreft kan met betrekking tot het voorstel onder agendapunt 23 het advies van de commissie worden overgenomen om hiervan een hamerstuk te maken.

De heer Heijmans: Daarbij kunnen wij ons aansluiten, voorzitter.

De heer Berckmans: In de commissie zijn door Weert Lokaal opmerkingen gemaakt die niet in het voorstel zijn verwerkt, vandaar dat het wat ons betreft een bespreekstuk dient te blijven.

Mevrouw Zaâboul: Mijnheer de voorzitter. Het schrijven onder agendapunt 26.a kan als hamerstuk worden afgedaan.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Mijnheer de voorzitter. Weert Lokaal vraagt zich af waarom van agendapunt 12 een bespreekstuk is gemaakt. In de commissie was iedereen het met elkaar eens en wij hebben er geen behoefte aan er nu nog een bespreekstuk van te maken.

De heer Heuvelmans: Ik neem aan dat nieuwe gezichtspunten van het CDA hiervoor aanleiding zijn, al hoop ik niet dat de discussie in de commissie hier moet worden overgedaan, leidend tot dezelfde conclusie.

De heer Coolen: In de commissie welzijn was afgesproken dat de wethouder ons zou toelichten wat hij onder de juridische aspecten verstond. In de commissie zijn wij er niet uitgekomen en toen wij moesten aangeven of wij het voorstel wel of niet als bespreekstuk wilden agenderen, was daarop nog geen antwoord van de wethouder gekomen. Donderdagochtend heb ik de griffier toen laten weten dat wij het alsnog als bespreekstuk wilden opvoeren. Los daarvan hebben zich bij het bestuderen van het dossier van Kreato inderdaad nieuwe gezichtspunten voorgedaan en die willen wij in deze raadsvergadering naar voren brengen.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik stel voor aan het nieuwe agendapunt 28 de brief van de PvdA-fractie toe te voegen over de communicatie van het college jegens de burger.

De voorzitter: Op die brief is nog geen antwoord gegeven; dat hoeft ook niet, maar ik wijs er volledigheidshalve wel even op.

De heer Heuvelmans: De brief is gericht aan de raad en de raad moet bepalen hoe deze brief moet worden afgehandeld.

De voorzitter: Zo is het. Ik stel vast dat de raad kan instemmen met de voorgestelde wijzigingen.

Aldus gewijzigd wordt de agenda vastgesteld.

- 3. Benoemen van de heer M.S. Berdsfah tot lid van de commissie Algemene Zaken, Veiligheid, Volksgezondheid, Stadstoezicht, Handhaving openbare orde, Coördinatie wijk- en dorpsraden en specifiek financiële aangelegenheden en de heer Z. Boutinkhar tot lid van de commissie welzijn, onderwijs, sociale zaken, arbeidsmarktbeleid en cultuur (04 03 056).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

Hamerstukken

- 4. a. Kennisnemen van rapportage van inventarisatie van harddrug- en daklozenproblematiek in de gemeente Weert 2003 en voortgang drugsbeleid;**
b. instemmen met de actiepunten 2004-2006 (04 03 041).

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. In de commissie is er niet over gesproken, en op dat moment leek het ook niet relevant, maar de afgelopen week hebben nogal wat mensen geïnformeerd of ooit een inventarisatie was uitgevoerd naar de problematiek van de drugsverslaving. Wij hebben toen verwezen naar deze inventarisatie en het lijkt ons goed daar waar nodig mensen hierop te attenderen en hiervoor misschien ook in een breder kader aandacht te vragen.

De voorzitter: Ik neem er goede nota van.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

- 5. Aanpassen tarieventabel parkeerbelastingen 2004 (04 03 024).**
- 6. Instemmen met het opheffen van het Gewest Midden-Limburg (04 03 042)**
- 7. Vaststellen van de startnotitie Integrale Veiligheid (04 03 022).**
- 8. Wijzigen van de Verordening Bestuurscommissie Openbaar Basisonderwijs Weert (04 03 032).**
- 9. Wijzigen van de Verordening voorzieningen huisvesting onderwijs gemeente Weert, ten aanzien van de wijzigingsvoorstellen Voortgezet Onderwijs (04 03 033).**

10. **Medewerking weigeren aan het realiseren van extra aanpassing aan en uitbreiding van beveiligingsinstallatie met detectoren en meeneembepalende maatregelen voor SBO 'Het Palet', Beatrixlaan 1, 6006 AH Weert (04 03 027).**
11. **Aanbrengen van aanpassingen die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van een inbraakbeveiligingscertificaat voor de Muntinstellingen (04 03 025).**
13. **Beschikbaar stellen van een krediet van € 809.060,00 voor het sober inrichten tot 30 km/h zone van de wijken en kerkdorpen die nog niet als zodanig zijn ingericht (04 03 031).**
14. **Beschikbaar stellen van een krediet ad € 22.377,45 voor de gemeentelijke bijdrage in 2002 in diverse bodemsaneringsprojecten (04 03 026).**
15. **Beslissen over de bezwaren ingediend tegen het op 30 oktober 2003 genomen voorbereidingsbesluit voor gronden met de aanduiding 'dagrecreatie' en 'horecabedrijf' gelegen binnen het bestemmingsplan NRP-gebied en de artikel 30 WRO herziening bestemmingsplan NRP-gebied (04 03 037).**
16. **Nemen van een voorbereidingsbesluit voor percelen aan weerszijden van de Boermansstraat (04 03 036) (geen spreekrecht).**
17. **Toekennen van een planschadevergoeding in verband met de vaststelling van het bestemmingsplan Binnenstad:**
 - a. **ad € 12.133,28 aan de heer L. Schoenmaekers en mevr. A. Schoenmaekers-Mueters;**
 - b. **ad € 4.569,55 aan mevrouw J. Schoenmaekers;**
 - c. **en ad € 4.569,55 aan de heer L.G. Schoenmaekers (04 03 028).**
18. **Nemen van een nieuw voorbereidingsbesluit voor het perceel Roeventerpeelweg 2-4 in verband met het door J.C. van de Vin ingediende bouwplan voor het bouwen van twee bedrijfswoningen en een bedrijfsruimte aan de Roeventerpeelweg 2-4 (04 03 029).**
27. **Schriftelijke vragen ex artikel 37 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (04 03 049).**
 - a. **Schrijven van mevrouw Zaâboul namens de fractie P.v.d.A. Weert d.d. 8 februari 2004 inzake vragen aan het college over uitgeprocedeerde asielzoekers.**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

Bespreekstukken

12. **Gedeeltelijk gegrond verklaren van het bezwaar van Kreato tegen het afbouwen van het aan deze instelling verleende subsidie en het bestreden besluit aanpassen (04 03 023).**

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. De discussie over het subsidiëren van Kreato draait om de vraag of de gemeenteraad bij de behandeling van de begroting 2003 heeft besloten de subsidiëring te beëindigen. Voor het eerst in de raads-

vergadering van 30 oktober vorig jaar is door de CDA-fractie gesteld dat de raad helemaal niet besloten had te stoppen met de subsidiëring. Wij hebben er nu enkele keren in de commissie voor welzijn en cultuur over gesproken en mijn conclusie is dat iedere fractie er nu van overtuigd is dat de raad niét heeft besloten met de subsidiëring te stoppen. Het raadsvoorstel vermeldt echter: *“Ook is het niet van belang wat er exact gezegd is tijdens de behandeling van de begroting 2003. Het enige dat van belang is, is dat het besluit met meerderheid van stemmen is genomen om de subsidiëring van Kreato te beëindigen.”* En als reactie op de stelling van Kreato dat het raadsbesluit correct is weergegeven schrijft u: *“Essentieel in dezen is dat de strekking van het raadsbesluit correct is weergegeven. Dit is het geval.”* Dit lezende vragen wij ons af waarmee wij bezig zijn. Na drie of vier discussieronden en duidelijke uitspraken van bijna alle fracties weigert het college nog steeds toe te geven dat de raad niet besloten heeft de subsidiëring van Kreato te beëindigen.

Het wordt echter nog gekker. Het college doet toch een voorstel om de subsidiëring van Kreato vooralsnog ongewijzigd voort te zetten en erkent daarmee wél het raadsbesluit. Logica is wat dit betreft in het conceptraadsbesluit niet te ontdekken. En we zijn er nog niet. De raad heeft niet besloten de subsidiëring ingaande 2004 te beëindigen, maar wat is dan wel het besluit van de raad? Dat is niet helemaal duidelijk, of eigenlijk helemaal niet duidelijk. Het meest concreet is een uitleg van de wethouder over een overgangstermijn van vier jaar. Daarop is blijkbaar nu het voorstel gebaseerd om de subsidiëring per 1 januari 2008 ineens te beëindigen, maar dan gaat het over een periode van vijf jaar in plaats van vier jaar. Belangrijker is naar onze mening nog dat de raad daarover geen besluit heeft genomen. De wethouder heeft een globale uitleg gegeven en niet meer dan dat. Die uitleg, of dat voorstel, is niet in stemming gebracht. Van betekenis is ook wat de heer Heijmans hierover heeft gezegd. Ik citeer: *“Als we een termijn van vier jaar nemen, kunnen we, als het nodig is, herziene maatregelen treffen.”* Onze conclusie is dat de raad alleen besloten heeft het voorstel van burgemeester en wethouders tot beëindiging van de subsidiëring af te wijzen. Als de raad toch op een bepaalde manier de subsidiëring wil stoppen, moet daarover een apart besluit genomen worden en dat moet zorgvuldig gemotiveerd worden via een aparte raadsprocedure. In elk geval kan dat vanavond niet besloten worden.

Behalve tegen de beëindiging van de subsidiëring heeft Kreato nog bezwaar gemaakt tegen het voorlopig subsidie 2003 en het werk van de Streekmuziekschool Weert en Stramproy. Die bezwaren vinden wij ongegrond. Het voorlopig subsidie 2003 is bepaald conform de regeling die voor de subsidiëring van Kreato geldt en zoals ook besproken is bij de overgang van Stramproy naar Weert. Dat de streekmuziekschool in Stramproy is gaan werken is niet in strijd met de afspraken die bij de overgang van Stramproy naar Weert zijn gemaakt.

Het voorgaande hebben wij verwerkt in een amendement op het voorstel van het college en dat luidt als volgt:

“De gemeenteraad van Weert,
in vergadering bijeen op donderdag 18 maart 2004;

gelet op het voorstel van het college van B&W om het bezwaar van Kreato tegen het afbouwen van het verleende subsidie gedeeltelijk gegrond te verklaren en het bestreden besluit aan te passen;

overwegende dat:

- het college in het raadsvoorstel en de concept-beschikking ten onrechte stelt dat de raad bij de vaststelling van de begroting 2003 in meerderheid heeft besloten de subsidiëring van Kreato te beëindigen;
- de raad bij de vaststelling van de begroting 2003 heeft besloten de subsidiëring van Kreato niet te beëindigen op de wijze die het college van B&W had voorgesteld;
- de raad daarbij niet heeft uitgesproken of en hoe de subsidiëring van Kreato wordt beëindigd op een andere manier dan door het college werd voorgesteld;
- de suggestie van het college over het in acht nemen van een overgangstermijn van vier jaar niet als een beslippunt aan de orde is geweest en daarom niet als besluit geldt;

wijzig het raadsvoorstel als volgt:

- de passages in de concept-beschikking over het besluit van de raad tot beëindiging van de subsidiëring worden geschrapt;
 - de subsidiëring van Kreato voor 2004 en volgende jaren wordt voortgezet op de grondslag die gold op 1 januari 2003 tot het moment dat de raad een besluit tot wijziging van de grondslag neemt;
- en gaat over tot de orde van de dag.”

Wij hebben het complete dossier van de kwestie Kreato nog eens bestudeerd. Wij zullen er niet meer te diep op ingaan, maar willen nog wel een paar opmerkingen maken. Ze komen er samengevat op neer dat de communicatie op bepaalde momenten niet zorgvuldig is geweest. De aankondiging van de mogelijke subsidiebeëindiging in augustus 2002 is niet gemotiveerd. Zo ontbreekt de verklaring voor het feit dat in strijd wordt gehandeld met de fusie-afspraken Weert-Stramproy dat de gemeente niet actief streeft naar stopzetting van de subsidiëring van Kreato. In minstens één geval is de verslaglegging van het overleg met Kreato aantoonbaar sterk in het nadeel van Kreato gekleurd. Tot onze stomme verbazing blijkt tenslotte uit een bericht aan Kreato over de begroting 2004 dat de gemeente Kreato behandelt als een vrijwilligersorganisatie. De organisatie heeft namelijk een brief gekregen d.d. 27-11-2003 over de bezuinigingsmaatregelen van de gemeente voor vrijwilligersorganisaties en dat doet ons meer in het algemeen afvragen hoe het college raadsbesluiten, zoals over de bezuinigingen, uitvoert.

Wethouder Van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de behandeling van de begroting is een discussie gevoerd over Kreato en een aantal maanden daarna heeft de CDA-fractie het onderwerp opnieuw aan de orde gesteld naar aanleiding van de conclusie van de voorzitter in de notulen, waarbij gesteld werd dat het oorspronkelijke voorstel dat voorzag in een onmiddellijke beëindiging van de subsidie aan Kreato in 2004 geen recht deed aan de destijds door de voorzitter gegeven

samenvatting. Na die discussie is het voorstel zoals het thans voorligt aan de commissie welzijn voorgelegd en daarin kwam het college tot de slotsom dat er de facto geen aanleiding was om af te stappen van de conclusies die in eerste instantie waren getrokken, in dier voege dat sprake zou zijn van een afbouw. Niettemin is bij nadere bestudering aan de wens van de commissie tegemoet gekomen en is, mede na enige discussie over de notulen, zowel in de raad als in de commissie, de conclusie getrokken dat de afbouw van de subsidie aan Kreato zoals eerder gesteld geen juiste weergave was en dat zou moeten worden besloten de subsidie aan Kreato de komende vier jaar op hetzelfde niveau te houden. Het raadsvoorstel dat thans voorligt maakt ook onderdeel uit van de beantwoording van het bezwaarschrift van Kreato. Volgens Kreato zou de gemeente niet het recht hebben de subsidie met onmiddellijke ingang stop te zetten, maar wel om de subsidie in vier jaar af te bouwen.

De hele discussie die hierover is gevoerd is samengevat in het thans voorliggende voorstel. Wat betreft de vraag of nu al of niet met een raadsvoorstel zou moeten worden gekomen, heb ik in de commissie welzijn reeds gezegd dat het bezwaarschrift de facto meerdere bezwaarschriften bevat en dat het in die zin toch wel wenselijk is dit voorstel in de raad te behandelen, alleen al omdat de rechtszekerheid van Kreato gediend is met een besluit van deze raad.

Graag wil ik nu ook even terugkomen op de besluitvorming die is verwoord in het raadsvoorstel. De bewoording daarvan moet gezien worden in het verlengde van het bezwaar. Het bezwaar van Kreato richt zich namelijk tegen het besluit en daarom is het aldus geformuleerd. Er is geen waardeoordeel mee uitgesproken over hetgeen in de raad is besproken.

De heer Coolen: Maar naar mijn idee *is* er geen besluit van de raad. Er lag al een raadsbesluit en daaraan is niets veranderd.

Wethouder Van Dooren: Dan hebben we volgens mij het afgelopen halfjaar een heel vreemde discussie gevoerd, want daarin ging het constant om het besluit van de raad. Sterker nog: het besluit van de raad ligt vast. Iedereen heeft een samenvatting ontvangen van de conclusies van de raadsvergadering van 6 en 7 november en daar staat het klip en klaar in. Nu gaat het erom duidelijkheid te verschaffen, zodat Kreato weet waar ze aan toe is en ook de harmonie weet waar ze aan toe is met het muziekonderwijs, en ik hoop dat wij het daarover wel eens zijn. Die duidelijkheid hebben wij met dit finale voorstel willen bieden. Wij willen daarover ook met alle plezier een discussie voeren en ik hoop dat daarmee in grote lijnen recht wordt gedaan aan de gevoelens die het afgelopen jaar in deze raad hebben geleefd met betrekking tot het onderwerp Kreato. Het is op geen enkele manier de bedoeling geweest de raad als hoogste gezagsorgaan op enigerlei wijze in de wielen te rijden.

Hierbij zou ik het in eerste termijn willen laten.

De heer Coolen: Ik heb u nog niets horen zeggen over het amendement.

Wethouder Van Dooren: Het amendement lijkt me op dit moment niet relevant.

De heer Coolen: Bij de overgang van Stramproy naar Weert is met Kreato afgesproken dat de subsidie zou worden voortgezet tot 2007 en dat daarna een heroverweging zou plaatsvinden.

Wethouder Van Dooren: In het gele boekje is de relatie beschreven tussen de nieuwe gemeente Weert en de verenigingen. Een relatie met betrekking tot derden, zoals Kreato, is daarin niet beschreven. Er zijn wel een aantal opmerkingen over gemaakt, maar er is geen concrete afspraak gemaakt over de relatie. Wel is op 2 september 1998 een brief uitgegaan waarin is vastgesteld dat de afspraken die met de voormalige gemeente Stramproy waren gemaakt integraal zouden worden overgenomen door de gemeente Weert. Tot op de dag van vandaag houden we ons daaraan.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Ik kan me nog levendig herinneren dat ik tijdens de begrotingsbehandeling tot driemaal toe heb moeten vragen hoe de relatie was tussen de gemeente en Kreato. In deze raadsperiode zou niet aan de rechten van Kreato worden getornd, maar daaraan heeft het college een eigen, zeer creatieve uitleg gegeven en nu moet de conclusie worden getrokken dat de bezwaren van Kreato ten aanzien van het eigenmachtig optreden van het college gegrond zijn. Dat betekent dat de rechten van Kreato in ieder geval in deze periode worden gehandhaafd. Vervolgens komt de vraag aan de orde of wij, los van de afhandeling van dit bezwaarschrift, na deze raadsperiode verder willen gaan met Kreato, maar dat is een apart hoofdstuk waarover wij tijdens de behandeling van de begroting 2003 niet hebben gesproken.

De heer Coolen: En als wij iets willen besluiten over de subsidiëring aan Kreato, zal dat via een apart voorstel moeten gebeuren.

Wethouder Van Dooren: Ik heb destijds al gezegd dat wij er een heel eind uit zouden zijn als wij het subsidieplafond en de termijn van vier jaar zouden kunnen koppelen. Als we dit nu in goed overleg over een periode van vier jaar kunnen afbakenen, heb ik toen gezegd, kunnen wij met het voorstel instemmen, en daarop bevestigde de heer Heijmans dat dat precies de bedoeling was.

De voorzitter: Ik stel thans de besluitvorming aan de orde, allereerst over het amendement van de CDA-fractie.

Het amendement wordt in stemming gebracht en met 15 tegen 9 stemmen verworpen.

Tegen hebben gestemd mevrouw Jacobs-Verstappen en de heren Van den Boogaard, Hendrikx, Vossen, Van den Akker, Adriaens, H.P.M. Lempens, Halfers, P.P.E. Lempens, Cardinaal, Berckmans, Kirkels, M.C.M. Lempens, Boonen en Berdsfah.

Voor hebben gestemd de heer Egging, de dames Sonnevill-Stassen en Gresnigt-Raemaekers, de heren Heijmans en Heuvelmans, mevrouw Zaâboul en de heren Coolen, Sijben en Meulen.

(Tijdens de stemming was de heer Henkens niet aanwezig.)

De voorzitter: Aan de orde is het voorstel van het college.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Er wordt nu in feite een raadsbesluit over de toekomst van Kreato genomen en een beslissing over het bezwaarschrift, wat volgens ons geen zuiver voorstel is. Daarom zullen wij tegen stemmen.

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. Ook de CDA-fractie wil geacht worden tegen te hebben gestemd.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de fracties van PvdA en CDA geacht willen worden tegen te hebben gestemd.

19. Vaststellen van de bestuursopdracht ten behoeve van gemeentelijke medewerking aan een onderzoek naar de haalbaarheid van een multicomplexe accommodatie op de locatie Drakesteijn en omgeving, alsmede een door ons college daartoe te sluiten intentieovereenkomst (04 03 034).

De voorzitter: Dames en heren. Door de PvdA-fractie zijn hierop nog enige aanvullingen naar voren gebracht, die met uw goedvinden onderdeel zullen uitmaken van de beraadslagingen.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. De aanvullingen zijn niet echt spannend. Enerzijds betreft het het meenemen in de nadere uitwerking van een verdeling van taken en verantwoordelijkheden tussen partijen, anderzijds het uitwerken van de initiatieven door Gilde-Opleiding en de projectontwikkelaar, waarna de gemeente vervolgens behoort te toetsen. Veel belangrijker is de cruciale positie die Wilhelmina '08 inneemt in het geheel. Weliswaar vermeldt het voorstel dat Wilhelmina '08 samen met NS Vastgoed wil optrekken, maar dat neemt niet weg dat Wilhelmina '08 geweldig goede ijzers in het vuur heeft en bovendien een voorwaarde stelt voor het geval zij mocht verkassen naar een andere locatie. Zelf heeft zij eerder aangegeven geïnteresseerd te zijn in de locatie St. Louis in Groenewoud, maar het is de vraag in hoeverre dat haalbaar is. Een andere opvatting is dat de locatie St. Theunis bij een verhuizing de meest gereede plek zou zijn. In ieder geval zullen wij de belangen van Wilhelmina '08 heel uitdrukkelijk in de gaten moeten houden, belangen die door commerciële initiatieven mogelijk in het gedrang zouden kunnen komen. Wilhelmina '08 mag niet de dupe worden van commerciële ontwikkelingen, waardoor het leven van een van de oudste verenigingen van Weert onmogelijk zou worden gemaakt. Wij missen de positie van

Wilhelmina '08 in dit stuk en zullen er nauwgezet op toezien dat haar belangen gewaarborgd worden.

Voor het overige is hier sprake van een puur commerciële aangelegenheid. Men wil op een aardige locatie een hotel bouwen met een woonzorgcomplex. Dat de leerlingen van een nabijgelegen school daar stage kunnen lopen is helemaal niet zo vernieuwend als het raadsvoorstel doet voorkomen. Het is heel normaal dat leerlingen met een MBO- of HBO-achtergrond stage lopen in het bedrijfsleven.

De heer M.C.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Dit voorstel is prima besproken in de commissie en de reactie op het commissie-advies spreekt voor zich. Als – met een dikke streep onder dit woord – het ooit tot een samenwerkingsovereenkomst komt, zal bij het bespreken van het concept hiervan worden bekeken of de aandachtspunten voldoende zijn verwerkt. Graag wil ik vandaag nog eens de bevestiging hebben dat dat concept inderdaad zal worden besproken. De VVD-fractie heeft al vaker gesproken over onder andere Weert Vitaal en de vergroening en vergrijzing. Het bouwen voor specifieke doelgroepen, en met name het vervolgeffect van woningdoorstroming, plus het verbreden van het schoolaanbod zijn gereedschappen die in onze gereedschapskast liggen en waarmee wij graag aan de slag willen. Als zich dan een particulier initiatief voordoet op het gebied van wonen, zorg en scholing, is de VVD-fractie erg benieuwd naar de uitwerking. Wij stemmen dan ook van harte in met het vaststellen van deze bestuursopdracht.

Graag wil ik nu ook een reactie geven op de bijdrage van de heer Heijmans. Bij het uitwerken van de opdracht zal de verdeling van taken en verantwoordelijkheden tussen de initiatiefnemer en de gemeente volgens mij vanzelf boven water komen drijven. Naar aanleiding van de toets die volgens de PvdA-fractie door de gemeente zou moeten worden uitgevoerd op de door genoemde partijen uitgewerkte initiatieven zou ik er voorts op willen wijzen dat deze hele bestuursopdracht al een soort toets inhoudt. Die toevoeging lijkt me daarom overbodig. Wat betreft het vastleggen van een en ander in een samenwerkingsovereenkomst hebben wij tenslotte al gevraagd nog eens te bevestigen dat wij inspraak krijgen in het concept.

De heer Heuvelmans: Het zijn dus overbodige toevoegingen, waarvan het geen kwaad kan die nog eens toe te voegen?

De heer M.C.M. Lempens: Als ze overbodig zijn lijkt het me overbodig ze toe te voegen!

De heer Heuvelmans: Als iemand daaraan hecht, waarom niet?

De heer Berckmans: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heb ik gevraagd het voorstel in die zin te wijzigen, dat niet gesproken zou worden over een intentieovereenkomst maar over een intentieverklaring, en ook de wethouder stelde voor het op die manier te doen. Omdat daarop verder geen reactie kwam, ging ik ervan uit dat iedereen daarmee kon instemmen. Toch wordt in het voorstel weer

gesproken over een intentieovereenkomst, en dat is verkeerd; het moet een intentieverklaring zijn.

De heer Sijben: Op de pagina's 2 en 3 wordt onder 'Oplossingsrichtingen en communicatie' overigens het woord 'intentieverklaring' gebruikt en niet het woord 'intentieovereenkomst'.

Mijnheer de voorzitter. Het idee voor het project is interessant, maar wij beschikken nog over te weinig informatie om ons een beeld te kunnen vormen van wat het zou kunnen worden en wat de betekenis hiervan is voor Weert. Wel is een openbare presentatie van het plan verzorgd in de eerste voorbereidende bijeenkomst voor de beleidsvisie sport en onderwijs, waarin de initiatiefnemers uitleg hebben gegeven; er waren ook dia's van en die zijn gekopieerd, maar helaas zijn die niet voor de raad ter inzage gelegd. Opvallend is overigens dat het college al ongeveer een jaar geleden op de hoogte is gesteld van het initiatief. In juli vorig jaar is het plan gepresenteerd en wij moeten vaststellen dat er na die toch redelijke periode kennelijk nog heel weinig concreets over te melden valt.

Een andere vraag, en daarmee haak ik in op de actualiteit, is welke waarde we moeten toekennen aan de uitleg van Gilde dat een belangrijk doel van het project is de versterking van het MBO-onderwijs in Weert en eventueel de toevoeging van HBO-onderwijs in Weert. In de bijeenkomst voor de beleidsvisie sport en onderwijs heb ik dat ook gehoord. De vertegenwoordiger van Gilde zei het op een toon die mij het gevoel gaf dat daarbij de gedachte een rol speelde: ik weet dat de gemeente Weert daaraan hecht en als ik dát maar zeg, valt het plan goed. Het is actueler geworden door het bericht, twee weken geleden, dat Gilde stopt met het MTO-onderwijs in Weert. Welke waarde moeten wij hechten aan het doel dat Gilde ons voorhoudt?

Een belangrijke opmerking in het voorstel is dat realisering van het project draagvlak in Weert vereist. Het woord 'draagvlak' is op verschillende manieren uit te leggen. Ergens draagvlak voor proberen te krijgen kan ook betekenen dat geprobeerd wordt mensen ertoe over te halen steun te geven, en dat zal het hier niet moeten zijn. Het plan kan gevolgen hebben voor de woningbouw in Weert en invloed hebben op andere plannen voor bouwprojecten, op de verdeling van categorieën woningen voor verschillende bevolkingsgroepen en de verdeling van woningen over de wijken, het kan gevolgen hebben voor de planning van nieuwbouwprojecten van onze instellingen voor ouderenzorg en ouderenhuisvesting en het kan ook nog gevolgen hebben voor onderwijsinstellingen. De mening van die organisaties en dus ook van de gemeente, voor wat betreft de gemeentelijke inbreng daarin, zal heel goed meegewogen moeten worden in de besluitvorming. Het kan dan geen kwestie zijn van het overhalen van anderen. Op basis van gelijkwaardigheid zal afgewogen moeten worden wat de toegevoegde waarde zal zijn. En commercieel of niet, de gemeente heeft tot taak de maatschappelijke belangen die spelen in het oog te houden en zal bij het beoordelen van de uitwerking een afweging moeten maken: wel of niet doorgaan, wat betekent dat voor andere organisaties en hoe willen we daarmee omgaan? Kortom, er zit naar onze mening veel meer achter het verwerven van draagvlak dan het simpele

veel meer achter het verwerven van draagvlak dan het simpele zinnetje in het voorstel suggereert.

Terzijde, maar misschien ook niet onbelangrijk, wil ik nog uw aandacht vragen voor het volgende. Het is ons ter ore gekomen dat de initiatiefnemers een soortgelijk plan hebben aangeboden aan de gemeente Roermond. Als dat waar is, rijst de vraag of niet geprobeerd wordt twee gemeenten tegen elkaar uit te spelen. Het is daarom goed meer te weten te komen over vergelijkbare plannen die elders wellicht zijn aangeboden en de relatie daarvan met het initiatief hier.

Er is een tijdschrift over voetbal en dat heet 'Hard gras', al weet ik niet of het nog bestaat. L1 heeft ooit een programma gemaakt over Fortuna en dat heette 'Zwart gras', waarbij een relatie werd gelegd met de mijn en met een wat mislukte periode van de club. Deze bestuursopdracht zou 'Goud gras' kunnen heten vanwege de sleutelpositie die het complex van Wilhelmina '08 heeft en de waarde die het krijgt als daar wordt overgegaan tot een herontwikkeling met andere functies. Het is voor allerlei partijen van belang, maar zeker ook voor Wilhelmina '08. De club heeft de sleutel voor het hele project in handen. Wij zijn van mening dat Wilhelmina '08 die sleutel in overleg met de gemeente moet hanteren. Wij kunnen de club niet dwingen tot overleg met de gemeente, en dat willen we ook niet, maar we verwachten wel dat het college de club het aanbod doet tot overleg en samenwerking op dit gebied, zodat Wilhelmina '08 niet eenzijdig met andere partijen buiten de gemeente om zaken gaat doen. Kortom, wij vinden dat de gemeente moet proberen in dit opzicht een relatie op te bouwen met Wilhelmina '08.

De heer Van den Akker: Het doet me goed dat we ten aanzien van Wilhelmina '08 in deze raad nu een heel ander geluid te horen krijgen dan een tijd geleden.

De heer Sijben: Wilhelmina '08 is ooit ter sprake gekomen bij de bestuursopdracht 'Toekomst voetbalsport in Weert', waarbij in het raadsvoorstel van het college de suggestie was vervat dat andere clubs een bijdrage moesten leveren aan de redding van Wilhelmina '08, in het uiterste geval door een gedwongen fusie, en indertijd hebben wij gezegd dat daarvan geen sprake kon zijn. Als de heer Van den Akker dat bedoelt...

De heer Van den Akker: Ik vind het helemaal niet nodig hierover met u in discussie te gaan.

De heer Sijben: De toekomst van voetbalclubs is een heel ander chapter dan de positie van Wilhelmina '08 op Drakesteijn.

Bij de bestuursopdracht hebben wij gemengde gevoelens, mede gelet op de ervaringen met de bestuursopdracht voor de beleidsvisie sport en onderwijs, want het gaat een kant op die wij bij de vaststelling van genoemde bestuursopdracht niet hadden voorzien. Het geeft het gevoel dat terzake al allerlei ideeën leefden in dit gemeentehuis en dat de vaststelling van die bestuursopdracht de legitimatie was om die ideeën uit te werken, zonder dat die ideeën expliciet in de bestuursopdracht waren genoemd, en dat is geen correcte manier van werken. Wij hopen dat dat hier niet het geval is. Los daarvan biedt dit voorstel weinig houvast voor het

vaststellen van randvoorwaarden en uitgangspunten. Waarschijnlijk kán dat ook nog niet, omdat nog heel veel, zo niet alles, onderzocht moet worden. Omdat nog nergens een verplichting van de gemeente is vastgelegd kunnen wij ons echter wel vinden in het thans voorliggende voorstel. Voor alle helderheid willen wij nog wel één vraag stellen. Op pagina 3 van het raadsvoorstel staat dat begonnen wordt met het opstellen en ondertekenen van een intentieverklaring, waarvan het concept aan de raad wordt voorgelegd. Dat klinkt wat anders dan wat op pagina 2 onder 'Resultaat' is vermeld, want daaruit zou afgeleid kunnen worden dat de raad op een nader te bepalen tijdstip een groter geheel van allerlei onderzoeksresultaten aangeboden zal krijgen. Laten we aannemen dat de afspraak is zoals onder 'Communicatie' vermeld. Mocht het toch anders zijn, dan komen we daarop in de tweede termijn nog wel terug.

Tot slot kan ik u mededelen dat wij de aanvullingen kunnen onderschrijven die door de PvdA-fractie zijn voorgesteld.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. In de beleidsvisie 2002-2006 heeft het college het voornemen uitgesproken een belangrijke inzet te doen op het gebied van versterking van het MBO- en HBO-onderwijs in Weert. Het doet ons goed dat het college daar stevig de schouders onder zet, want waar het blijkt het voorstel de bedoeling is van Gilde Opleidingen om te komen tot uitbreiding of versterking van de sectoren wellness, beauty, sport, leisure, toerisme, preventieve gezondheidszorg en opleidingen op het gebied van veiligheid, kunnen we in één keer een heleboel binnenhalen als we dat door middel van dit plan kunnen realiseren. In dat geval kunnen we een versterking van het MBO-onderwijs in Weert echt op poten zetten en dat is iets wat het verlies van het technisch onderwijs in Weert, wat we natuurlijk zeer betreuren, meer dan voldoende kan compenseren.

De heer Heijmans: Kijk dan ook eens naar de positie van Weert op industrieel gebied, waar juist nog potentie is voor vaktechnisch personeel. Wat nu is weggevallen aan MTO-onderwijs kan echt niet gecompenseerd worden door een aantal 'nieuwe tijd'- studies. Daarmee ontkent u de geweldige aderlating die Weert heeft ondergaan. We zijn nu nog verder terug bij 'af' dan ooit tevoren!

De heer Vossen: Dat is helemaal juist en als er mogelijkheden zijn om dat binnen te halen moeten we die zeker aangrijpen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Het was twee jaar geleden al de intentie van Gilde Opleidingen om basisinstroom in alle vakken mogelijk te maken. Dat is dus niet nieuw.

De heer Vossen: Nee, maar Gilde Opleidingen is een instantie die ook wat verder kijkt. Het is geen instantie die meteen allerlei leuke dingen gaat doen omdat de gemeente dat zo graag wil. De gemeente moet ook iets te bieden hebben. Per slot van rekening is Gilde Opleidingen gewoon een bedrijf...

De heer Heijmans: Wat wij te bieden op het gebied van industrie en technische, vakgerichte beroepen is zoveel, dat verondersteld had mogen worden dat het Gilde Opleidingen iets waard was geweest.

De heer Vossen: Blijkbaar was dat niet voldoende en daarom zal de gemeente Gilde Opleidingen moeten laten merken dat wij het in Weert serieus menen. Wij hebben ook gelezen dat Gilde Opleidingen in Roermond bezig is met een soortgelijk plan en het is het goed recht van Gilde Opleidingen en van bouwbedrijf Jongen om na te gaan welke van de twee gemeenten het beste perspectief heeft te bieden. Het is per slot van rekening een commercieel initiatief. Laten we er als gemeente Weert asjeblieft onze schouders onder zetten en ervoor zorgen dat wij straks het beste te bieden hebben. Wij staan volledig achter het onderzoek en willen dan, zoals in het tijdschema is aangegeven, in 2005, of mogelijk eerder, een go- of no go-beslissing nemen voor dit plan. Laten we de Gilde Opleidingen en andere instanties duidelijk het signaal geven dat we er als raad met z'n allen achter staan.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. De heer Heijmans heeft terecht stil gestaan bij de positie van Wilhelmina '08. Ik ben het met hem eens dat Wilhelmina '08 in dezen een cruciale positie inneemt, want als zij niet wil verkassen is het hele verhaal niet actueel meer. Met de Nederlandse Spoorwegen is een erfpachtovereenkomst gesloten die nog een groot aantal jaren loopt en plannen van derden voor deze locatie zijn alleen maar te realiseren als Wilhelmina '08 bereid is naar een andere locatie te gaan, en die andere locatie zal wat mij betreft in goed overleg met de gemeente gezocht moeten worden. In eerdere discussies hebben twee locaties de revue gepasseerd: het sportpark St. Louis, eventueel in combinatie met een deel van de terreinen van de WML-locatie, en – misschien veel logischer – de terreinen van sportpark St.Theunis. Wat de meest geëigende plaats is, zal nader moeten worden afgestemd in het kader van het onderzoek met betrekking tot de sportaccommodaties. Helder moet zijn dat dit initiatief niet alleen antwoord moet geven op een vraag die ook Wilhelmina '08 niet vreemd is, maar ook een antwoord dat voor Wilhelmina '08 acceptabel moet zijn, in die zin dat deze vereniging niet alleen haar eerste eeuwfeest over vier jaar kan vieren, maar daarna mogelijk ook haar tweede eeuwfeest.

Stageplaatsen zijn inderdaad niets nieuws binnen het onderwijs. Het nieuwe in dit geval is echter dat getracht wordt de stageplaatsen met het onderwijs te combineren. Het zal ook elders al wel zijn gebeurd, maar uit het feit dat een soortgelijk initiatief nu ook in Roermond plaatsvindt leid ik af dat er nog niet zo heel veel plaatsen zijn waar dit het geval is....

De heer Heuvelmans: Er zijn twee leerwegen: de BOL en de BBL. De ene is een leerweg met opleiding en stage, de andere is een leerweg met opleiding en werken. Binnen het ROC is dat een zeer normale praktijk en ook binnen het HBO wordt het steeds meer vanzelfsprekend.

Wethouder Verheggen: Het is zeker niet nieuw, dat heb ik al gezegd.

De heer Lempens kan ik bevestigen dat de afspraak is gemaakt dat de intentieverklaring ter kennis zal worden gebracht van de raad voordat ze door het college wordt vastgesteld. De samenwerkingsovereenkomst zal straks zelfs door de raad moeten worden vastgesteld. Wij kunnen namelijk geen samenwerkingsovereenkomst aangaan zonder de instemming van de raad. Volgens mij moet bij de heer Berckmans sprake zijn van een misverstand, want bij mijn weten is inmiddels overal in het stuk het begrip 'intentieovereenkomst' vervangen door 'intentieverklaring', behalve, merk ik nu, in de titel van het agendapunt, en dat is inderdaad een omissie.

Net zo min als de heer Sijben heb ik al een beeld van het plan. Enkele maanden geleden zijn door Gilde Opleidingen weliswaar een aantal dia's gepresenteerd met ideeën van bouwmassa's, maar hoe het plan er concreet uit komt te zien weet ik ook niet. De gedachte is op de locatie een aantal functies te bouwen. Onderzoek zal moeten uitwijzen welke functies dat kunnen zijn en waar ze komen. Meer kan ik er nu ook niet over zeggen.

Van de uitleg van de Gilde Opleidingen – en nu ga ik even terug naar juni vorig jaar – heb ik begrepen dat daar de gedachte leeft dat bij het creëren van dit soort voorzieningen stageplaats en onderwijsplaats ideaal gecombineerd kunnen worden, ook voor volwassenenonderwijs. Het is overigens geen compensatie voor het MTO. Ook ik vind het jammer dat de inspanningen die in het verleden getroost zijn om MTO in Weert te krijgen niet het gewenste resultaat hebben opgeleverd.

Met de heer Sijben ben ik het eens dat heel veel aandacht is vereist voor de gevolgen die een en ander heeft, en dan niet alleen voor de gevolgen in planologische zin – of de hoogte groot genoeg, of er voldoende groen is, hoe het met de bebouwingsdichtheid is gesteld –, maar ook voor de gevolgen voor allerlei voorzieningen: moeten daar minder seniorenwoningen worden gebouwd, of juist meer, hoe staat het met de concurrentie met de woonzorgcomplexen, zijn er samenwerkingsverbanden mogelijk, enz.? Al die zaken zullen wat mij betreft aan bod moeten komen als de samenwerkingsovereenkomst in beeld komt, zodat we van elkaar weten waar we aan beginnen.

Dat men ook in Roermond bezig is, beschouw ik niet als concurrentie, maar hooguit als een uitdaging om hier sneller te gaan werken dan Jos van Rey praat!

De heer Sijben: Het zal geen compliment zijn als dat lukt!

Wethouder Verheggen: Dat moet dan maar beoordeeld worden! Misschien mogen we straks inderdaad wel spreken over 'goud gras', maar ik hoop dat het dan ook een beetje goud gras zal zijn voor Weert en de Weerter gemeenschap.

In de aanvullingen die de PvdA-fractie heeft voorgesteld heb ik enige onevenwichtigheid bespeurd. In het ene verhaal worden twee punten genoemd en in het andere drie. Ik heb er geen enkel probleem mee om de verdeling van taken en verantwoordelijkheden tussen initiatiefnemers en de gemeente als punt 6 aan het voorstel toe te voegen. Hetzelfde geldt voor de randvoorwaarde om de uitwerking van de initiatieven door genoemde partijen door de gemeente te laten toetsen. Ik weet niet of de heer Heijmans ook nog een reactie van mij verwacht over het laten

vervallen van een bepaalde zinsnede, maar in ieder geval ontraad ik dat, omdat het een afgeleide is van de hoofdzin onder 1.

De heer Heijmans: Dat is niet zo bijster interessant; ik dacht dat het dubbel-op was.

Wethouder Verheggen: Nee, het één heeft te maken met afspraken en het ander met het product.

De heer M.C.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Wij moeten ervoor oppassen dat Gilde Opleidingen zich niet in een heel bijzondere onderhandelingspositie gaat manoeuvreren door de wortel voor de ezel te hangen van de opleiding die er bij kan komen en dat de ezel heel gretig wordt doordat een andere wortel schijnt te verdwijnen. Het aardigste is natuurlijk dat ze beide voor de ezel blijven hangen en dat hij een schop onder zijn kont krijgt zodat allebei de wortels in zijn bek belanden.

De heer Berckmans: Mijnheer de voorzitter. Ik stel vast dat we na het haalbaarheidsonderzoek conclusies kunnen trekken en dat daarna pas eventueel een samenwerkingsovereenkomst zal worden gesloten. Als die volgorde wordt aangehouden, kunnen we niets vergeten.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Ik meen te hebben begrepen, maar krijg dat graag bevestigd, dat de werkzaamheden nu van start gaan, maar dat ons eerst de intentieverklaring nog wordt voorgelegd en dat daarna pas de rest volgt.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. Zodra sprake is van een intentieverklaring, zal die aan de raad ter kennis worden gebracht alvorens ze door het college wordt ondertekend. Daarna zal worden gewerkt aan een samenwerkingsovereenkomst, die door de raad zal moeten worden vastgesteld.

De heer Sijben: Blijkens de tekst onder 'Oplossingsrichtingen' komt er eerst een intentieverklaring, worden daarna allerlei werkzaamheden uitgevoerd die in de intentieverklaring worden genoemd en wordt tenslotte een samenwerkingsovereenkomst opgesteld. Er zal dus eerst een intentieverklaring komen waar niet meer in staat dan dat partijen gezamenlijk een haalbaarheidsstudie gaan uitvoeren, randvoorwaarden opstellen, enz.

Wethouder Verheggen: Ik citeer letterlijk wat onder 'Resultaat' is vermeld: "*Het resultaat van de in dit raadsvoorstel verwoorde activiteiten is een intentieverklaring van de ontwikkelende partij NS Vastgoed, Gilde Opleidingen, Bouwbedrijven Jongen en de gemeente, met daarin opgenomen afspraken om te komen tot...*". Die intentieverklaring zal ter kennis van de raad worden gebracht, daarna zal ze door het college worden getekend en dat is het startsein voor de activiteiten onder de punten 1 t/m 5 en het daaraan op verzoek van de PvdA-fractie toegevoegde punt 6, uiteindelijk leidend tot een samenwerkingsovereenkomst.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, met de daaraan toegevoegde aanvullingen.

20. Vaststellen van toekomstig horecabeleid (04 03 046).

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. Vorig jaar januari, bij de behandeling van het raadsvoorstel inzake het horecabeleid, was het vertrekpunt een nieuw, beheersbaar evenwicht te vinden tussen de aantrekkelijkheid van de horeca in Weert enerzijds en de veiligheid en de leefbaarheid anderzijds. Daaraan was een heel intensief traject vooraf gegaan waarin geweldig veel energie was gestoken door de gemeente en de andere partners, met name de horeca. Uitgangspunt daarbij was het vinden van dat evenwicht tussen overlast en horecawensen en budgettaire neutraliteit bij het vinden van oplossingen. Dat alles is keurig geschetst in het voorstel van het vorig jaar en besloten werd daarna tot 41 actiepunten en tot het aangaan van een experiment met een verruiming van de openingstijden, in de verwachting – landelijk waren daarvan goede voorbeelden te vinden – dat deze vrije sluitingstijden overlastreducerend zouden werken. Uitgangspunt daarbij was tevens budgettaire neutraliteit – weliswaar is daarover toen niet uitgebreid gesproken, maar het was wel in de geest van wat de geschiedenis had aangegeven –, een budgettaire neutraliteit die bereikt zou kunnen worden door de legeskosten voor aanvragen voor ruimere openingstijden. Vooral het experiment met de ruimere openingstijden heeft de aandacht gekregen, omdat dit tot vermindering van overlast zou leiden.

Wat is er nu bereikt? De horecabedrijven zijn redelijk tevreden en ook de bewoners van de binnenstad zijn redelijk tevreden voor wat betreft de directe overlast van de horecabedrijven. Wat echter ook is bereikt, en dat is veel triester, is dat een forse uitbreiding van de overlast is ontstaan in de tijd tussen drie en zes uur, een overlast die niet alleen wordt ondervonden door de burgers die rondom het horecagebied wonen, maar ook op de thuiswegen van het uitgaanspubliek. In het antwoord van het college zal direct misschien worden verwezen naar de statistieken om aan te tonen welk effect in het afgelopen jaar is opgetreden, maar die statistieken hebben een heel relatieve waarde, want er is geen nulmeting geweest, zodat niet concreet kan worden aangegeven wat het ervaringsjaar heeft opgeleverd, behalve wat nu als bijzondere overlast wordt aangegeven door de omwonenden, en dan in brede zin: zowel de bewoners van de binnenstad als de bewoners van de ‘thuiswegen’, zoals ik het nu maar even noem.

Over het 06-nummer dat is ingesteld zijn goede dingen te zeggen, maar er zijn ook andere commentaren en daaruit wil ik een kleine greep doen: ‘als je drie keer gebeld hebt en het beveiligingsbureau komt iedere keer te laat bij het akkefietje, bel je geen vierde keer meer’, ‘als je een paar keer gebeld hebt en je krijgt een antwoordapparaat, dan bel je niet meer’, ‘als je belt en je krijgt te horen dat men elders druk bezig is zodat men niet kan komen, bel je niet meer’. Een andere vraag, die ook regelmatig wordt gesteld, is waarom voor zo'n 06-nummer relatief veel moet worden betaald. Ook brieven van belangenbehartigers en van inwoners, zoals de heer Driessen, spreken voor zich. Verder is het streven om de overlast bij

het vertrekpunt van taxi's te verminderen absoluut niet gehaald. Tevredenheid is er dus wel op bepaalde onderdelen, maar een grotere ontevredenheid bestaat over de overlast die verlengd is in plaats van verkort.

Voorgesteld wordt thans de verruiming van de openingstijden definitief te maken. Wat daarbij ook nog uit de lucht komt vallen is het voorstel om ook de droge horeca een uur langer open te laten zijn, met opnieuw het motief dat door een grotere spreiding minder overlast zal worden veroorzaakt. Voor de jaarlasten wordt een bedrag genoemd van € 50.000,- en van de wethouder voor financiën wil ik graag weten hoe hij in de dekking daarvan wil voorzien en hoe hij het überhaupt kan verantwoorden dit bedrag voor te stellen in een periode van financiële krapte. Bovendien vind ik het nogal slap om dat in de voorjaarsnota te verwerken en niet hier al een dekkingsvoorstel te doen.

De mededeling dat de overlast zal worden aangepakt door de politie meer op de 'thuiswegen' te stationeren en de beveiligingsmensen een BOA-bevoegdheid te geven is in de commissie reden geweest om niet over te gaan tot het verzoek om het experiment te verlengen. Vraag daarbij is hoe zeker het is dat de betrokkenen een BOA-toekenning zullen krijgen. Als we niet kunnen overgaan tot verlenging van het experiment omdat terugdringen van de overlast van het uitgaanspubliek, wat daadwerkelijk een van de uitgangspunten is geweest, niet mogelijk is in verband met het verstrekken van de BOA-bevoegdheid aan de beveiligingsmensen, laten we dan dit voorstel vanavond aannemen, de beveiligingsmensen die bevoegdheid laten regelen bij Justitie en na een halfjaar nagaan hoe het met de overlast is gesteld. Dan hebben we naar de mensen geluisterd en proberen we daadwerkelijk te doen wat we in eerste instantie hebben beloofd. Verder verdient het aanbeveling een kleine enquête onder de mensen te houden, zoals bijvoorbeeld in Keent is gedaan met het verstrekken van enquêteformulieren ten aanzien van de locatie van de school. Over een halfjaar kunnen we dan even serieus een kleine evaluatie houden. Is de overlast dan teruggebracht, dan is het prima, maar als ze niet is teruggebracht, zullen we de moed moet hebben om de discussie opnieuw te voeren.

De heer Vossen: U vindt de kosten te hoog, begrijp ik, daarbij verwijzend naar het uitgangspunt dat een en ander kostendekkend zou moeten zijn, maar tegelijkertijd wilt u de bevoegdheden van de surveillanten regelen – u wilt ze dus behouden –, zonder daarbij enige relatie aan te geven met de kosten. Met andere woorden: vindt u dat de leges kostendekkend moeten zijn, zodat de surveillanten kunnen blijven?

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Legeskosten, c.q. het bedrag van € 50.000,- op een andere manier terugbrengen tot een niveau dat aanvaardbaar is in relatie tot het voorstel. Het is steeds de bedoeling geweest te zoeken naar iets waarvan de horeca de lasten zou dragen, omdat ze ook de lusten zou krijgen.

De heer Vossen: Met andere woorden: kostendekkend maken vanuit de horeca.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ja.

De heer Van den Akker: Mijnheer de voorzitter. Laten we ons allereerst vanavond eens goed realiseren dat we na jaren oeverloos praten en na een experiment een horecabeleid voor de gemeente Weert kunnen vaststellen, en dat is niet niks. We zijn tot het experiment gekomen omdat alle betrokkenen, ieder vanuit hun eigen optiek, daaraan al jaren behoefte hadden. Tijdens dit experiment zijn naar onze mening goede zaken tot stand gekomen. Wij denken in dit verband onder andere aan de winstpunten in de handhavingssfeer, het optimale toezicht door de mensen van het beveiligingsbureau en de politie, en vooral ook de onderlinge samenwerking tussen deze twee groepen, zo goed zelfs dat de politie op vrijdagavond achter de hand kan worden gehouden, afname van de geluidsklachten omtrent de horeca, opkomst en inbreng van alle betrokkenen bij de evaluatiegesprekken en de verwerking daarvan, duidelijke afname van de overtredingen bij gerichte handhaving en tenslotte zijn heel wat zaken geconstateerd en ook aangepakt. Kortom, we kunnen spreken van een geslaagd experiment. Graag maken wij de mensen die dit hebben gerealiseerd onze welgemeende complimenten. Aan de andere kant moeten wij ook zo reëel zijn vast te stellen dat enkele zaken nog niet optimaal verlopen zijn. Immers, de verwachte spreiding van het huiswaarts kerend publiek is niet uitgekomen. Om met de woorden van de voorzitter te spreken: het is nog een spreiding in golven. Hopelijk zal de verruiming van de openingstijden van de droge horeca met een uur hierin een positieve verandering brengen. Verder veroorzaakt het huiswaarts kerend publiek veel geluidsoverlast voor de bewoners, soms tot diep in de nacht, wat voor deze mensen een vervelende zaak is. In het verleden hebben wij meerdere malen verzocht hierop structureel beleid uit te zetten, maar helaas is dat nog niet voldoende gelukt. Overigens realiseren wij ons terdege dat dit geen gemakkelijke opgave is.

In de vergadering van de commissie AZ hebben wij, om recht te doen aan de klachten en de wensen van de bewoners, nogmaals voorgesteld nieuw en structureel beleid uit te zetten om spreiding te realiseren en de overlast van het huiswaarts kerende publiek te verminderen en om het experiment nog een halfjaar te verlengen. Tijdens die vergadering is ons echter gebleken dat bij voortzetting van het experiment de toezichthouders niet meer in aanmerking zouden kunnen komen voor een BOA-bevoegdheid, en dat is nu juist iets waarnaar wij in het verleden altijd hebben gestreefd. Immers, een BOA-bevoegdheid voor de toezichthouders is van belang voor een optimale handhaving. Bovendien hebben ze dan meer gezag, meer uitstraling, en kunnen ze meer handelend optreden, waardoor de politie zich meer kan concentreren op de geluidsoverlast die wordt veroorzaakt door het huiswaarts kerend uitgaanspubliek op de uitvalswegen.

Weert Lokaal kan akkoord gaan met uw voorstellen, zij het onder de volgende voorwaarden:

- het college blijft druk uitoefenen op het ministerie van Justitie voor het verkrijgen van de BOA-status voor de toezichthouders;
- met alle betrokkenen wordt een structureel beleid uitgezet om de geluidsoverlast van huiswaarts kerend publiek te verminderen;
- om de twee weken – en dus niet slechts eenmaal in de maand – vindt een evaluatie plaats;

- aan het eind van het jaar wordt aan de hand van de evaluatiegegevens bekeken of het beleid moet worden aangepast;
- er mag geen verslapping optreden in de handhaving.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heb ik mij nogal boos gemaakt over de kwaliteit van het voorstel, omdat daaruit in feite nauwelijks te distilleren valt wat nu ter besluitvorming voorligt. Toen ik deze raadsagenda ontving was ik dan ook enigszins geïrriteerd, omdat het voorstel als zodanig niet was gewijzigd, maar gelukkig is die irritatie iets verminderd door de bijlage die ons gisteren is toegestuurd. Dat neemt niet weg – en dat vind ik wel een aandachtspunt voor de toekomst – dat wij verwachten dat ons raadsvoorstellen worden voorgelegd die zo duidelijk zijn dat wij daaruit kunnen opmaken welk besluit van ons wordt verwacht. Raadsleden kunnen nog wel naar de leeszaal gaan en de onderliggende stukken lezen, maar de burger heeft die mogelijkheid niet. We zouden alle burgers van Weert wel een sleutel kunnen geven voor de leeszaal, maar dat lijkt me minder praktisch dan ervoor te zorgen dat een raadsvoorstel goed wordt verwoord. Een andere tekortkoming is dat een duidelijke en gedegen financiële paragraaf ontbreekt.

Het experiment kan niet zonder meer geslaagd worden genoemd. Er is sprake van een wisselend succes. De klachten van burgers zijn ook wisselend. Sommigen noemen het een verbetering, anderen zeggen dat het niets heeft opgeleverd en er zijn ook burgers die hebben afgehaakt omdat ze denken dat het toch niet beter wordt en dat met hun klachten niets wordt gedaan. Eén conclusie kan wel worden getrokken, en dat is dat het verlengen van de openingstijden op zichzelf niet als een probleem wordt ervaren. Weliswaar wordt de overlast nu gespreid en wordt ook in de latere uren overlast veroorzaakt, maar dat is niet het knelpunt. Het winstpunt is het toezicht, want dat biedt mogelijkheden voor verbetering. In die zin kunnen wij de voorwaarden die zojuist door de heer Van den Akker zijn gesteld ook ondersteunen. Van belang is natuurlijk het verkrijgen van de BOA-status; dat zal absoluut moeten worden nagestreefd. Een goed overleg met de betrokkenen is eveneens een vereiste, al vind ik een frequentie van eenmaal per veertien dagen wel wat veel; eenmaal per maand lijkt me voldoende, per slot van rekening moeten we geen evaluatiemoehoeid creëren. Verslapping van het handhavingsbeleid moet zeker worden voorkomen, want dat is in feite het grootste gevaar dat ons in de komende jaren bedreigt. Bij een experiment zet iedereen altijd zijn beste beentje voor, want er moet nu eenmaal wat binnengehaald worden, maar als de buit eenmaal binnen is hoeft het vaak niet meer en dan rijzen allerlei andere problemen die de aandacht vragen. Laten we duidelijk zijn: het toezicht van de politie op de vrijdagavond is niet alleen teruggetrokken omdat het zo geweldig liep, maar vooral omdat men de capaciteit elders nodig had.

De kosten vormen voor ons een breekpunt. Wij vinden dat het geheel budgettair-neutraal moet verlopen en dat het in deze tijd niet aangaat dat de gemeente hiervoor geld uittrekt. De leges zijn niet dermate hoog, ook niet als ze kostendekkend worden gemaakt, dat de ondernemers daardoor grote financiële problemen zouden ondervinden. Een simpel rekensommetje leert dat men al heel ver uit de legeskos-

ten is als na 2 uur, de normale sluitingstijd, de helft van de aanwezige gasten die men maximaal kan bergen een pilsje drinkt. Daarom dienen wij een amendement in dat hierin voorziet. Het luidt als volgt:

“De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 18 maart 2004;
overwegende:

- dat het extra toezicht dat voortvloeit uit het toekomstige horecabeleid ten goede komt aan de horeca;
- dat de horeca in deze ook een eigen verantwoordelijkheid heeft;
- dat door het toekomstige horecabeleid de horeca in staat is extra inkomsten te genereren;
- dat waar mogelijk het profijtbeginsel moet worden toegepast;
- dat het hierbij gaat om commerciële activiteiten die in principe niet direct of indirect door de overheid gesubsidieerd dienen te worden;
- dat gezien de aard van de commerciële activiteiten deze geen maatschappelijk doel dienen die voor gemeentelijke subsidie in aanmerking komen;

overwegende:

- dat de gemeente Weert gezien de slechte financiële situatie en het grote begrotingstekort geen financiële middelen heeft of kan vrijmaken om op dit moment een bijdrage te kunnen leveren en dus ook geen bijdrage van € 50,000,-;
- dat uitvoering van het toekomstige horecabeleid dan ook alleen kan worden uitgevoerd wanneer hier tegenover kostendekkende leges staan;
- dat de hoogte van de kostendekkende leges in verhouding tot de door de horecaondernemers te realiseren meeropbrengst alleszins redelijk is;

besluit tot invoering van een kostendekkend legesniveau en wijzigt het legesniveau in het raadsvoorstel als volgt::

Categorie 1	tot 50 personen	€ 30,- per avond
Categorie 2	tussen 50 en 250 personen	€ 60,- per avond
Categorie 3	tussen 250 en 500 personen	€ 120,- per avond
Categorie 2.	meer dan 500 personen	€ 240,- per avond
Categorie 5	"droge horeca"	€ 30,- per avond

en gaat over tot de orde van de dag.”

De heer Van den Boogaard: Mijnheer de voorzitter. Zoals de heer Van den Akker al zei, zijn er veel dingen goed gegaan, maar zijn er ook dingen waarbij het niet helemaal gaat zoals het eigenlijk moet gaan. Iedereen weet dat het horecabeleidsplan voor de WAP altijd een belangrijk punt is geweest, en nog is. Het proefjaar is nu bijna om en ook wij constateren dat er nog enkele knelpunten zijn die opgelost moeten worden. Met het amendement van de PvdA-fractie kunnen wij niet door de bocht. Als de horeca deze kosten worden opgelegd, terwijl ze er één

uur profijt van hebben, kan ik u op een briefje geven dat heel wat mensen er niet aan zullen meedoen, waardoor het gat van € 50.000,- nog groter zou worden.

De heer Heuvelmans: Ze hebben er méér uren profijt van!

De heer Van den Boogaard: Maar in de praktijk blijkt dat na drie uur, als de muziek uit en de lampen aangaan, niemand meer blijft. Vier ondernemers hebben er zelfs helemaal geen profijt van, omdat ze vroeger al tot drie uur open waren. Ik zal een paar dingen noemen van wat in theorie gebeurt en wat in de praktijk gebeurt.

Theorie: door spreiding minder geluidsoverlast. In de praktijk klopt dat inderdaad, maar de geluidsoverlast duurt wel langer; dat zien wij zelf ook, we zijn niet helemaal blind.

Theorie: terrassen dicht om één uur geeft minder overlast. In de praktijk komen de ondernemers in de problemen omdat het publiek niet begrijpt dat de terrassen al om één uur dicht moeten. Iedereen weet dat de horecagelegenheden minimaal tot drie uur, en zelfs tot zes uur open mogen blijven en dan moet om één uur de ondernemer ineens naar buiten gaan en zeggen: opruimen die handel! Daar beginnen ze niet aan en dat kan gaan escaleren; het wordt gegarandeerd een groot probleem.

Theorie: meer spreiding door cafetaria's tot vier uur open te laten. Dat klopt, maar vergeet één ding niet: cafetaria's mogen alcoholische dranken verkopen, die echter niet binnen genuttigd mogen worden. Wat gaat men dus doen: men neemt blikken bier mee, de rommel wordt verspreid en zo ontstaat nog meer troep in de hele stad.

Theorie: in een café moeten om drie uur de lampen aan en de muziek uit, een cool down-periode tot zes uur leidt tot meer spreiding. Dat klopt ook, maar het afgelopen jaar is gebleken dat de cool down-periode niet werkt. Het publiek gaat massaal om drie uur naar huis. Toon van den Akker kan erover meepraten, hij is een nacht mee geweest en het was voor ons heel verhelderend om dat te horen.

Theorie: de vergunningprijs valt mee voor ondernemers. De vergunningprijs moet echter worden betaald tot zes uur, terwijl de ondernemer er maar één uur voordeel uit kan halen.

Theorie: door middel van de leges moeten de kosten voor de gemeenschap nihil worden gehouden. Het komend jaar laat een tekort zien van € 50.000,- en dat kan alleen maar oplopen, want wij voorzien dat de ondernemers met deze leges geen voordeel meer zullen zien.

Het voorstel dat de WAP het vorig jaar heeft aangedragen voorzigtig in veel van de genoemde gevallen. Ook nu willen wij meewerken aan een oplossing die door alle partijen als oplossing beschouwd wordt. Ons voorstel: geef de ondernemers het recht het al dan niet uitdraaien van de muziek en het uitlaten van de verlichting zelf te bepalen tot vijf uur. Misschien zal men nu tegenwerpen dat de ondernemers, als ze eenmaal één vinger krijgen, de hele hand zullen pakken, maar daarmee zijn wij het niet eens. Op deze manier kan de spreiding worden gecreëerd die nu is uitgebleven. Verder stellen wij voor de terrassen buiten tot twee uur open te houden. Het is absoluut niet aangetoond dat er minder lawaai is gekomen doordat

ze om één uur dicht zijn gegaan. Wij voorzien dat een groeiend aantal ondernemers mee zal willen doen aan het project, als deze wijzigingen worden doorgevoerd, zodat het doel van kostendekkendheid eerder zal worden bereikt. Alle kosten blijven hetzelfde, de security blijft hetzelfde, want men moet toch tot half zeven rond blijven wandelen. Het enige wat wij vragen is de ondernemers de ruimte te geven. De mensen hebben er alleen maar voordeel bij.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik kan het kort houden. Ik sluit me aan bij CDA, Weert Lokaal en PvdA.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Er is ontzettend veel gezegd en het probleem is dat iedereen gelijk heeft; het is maar net welke bril je opzet. Wij hebben hier te maken met het spanningsveld tussen levendigheid en leefbaarheid en wat je belangrijker vindt hangt maar net af van het perspectief van waaruit je het bekijkt. Als je vanuit dat perspectief gaat redeneren, kom je op een bepaalde uitkomst uit. De overlast die er nu is, is relatief. Je kunt er van alles bij betrekken. Niet lang voor het ingaan van dit horecabeleidsplan is in de buurt van de Oelemarkt een nieuw appartementencomplex gekomen en daar komen behoorlijk wat klachten vandaan. In hoeverre weeg je dat mee?

Het vorig jaar, bij de invoering van het horecabeleid, is een heleboel heisa ontstaan. We constateren nu dat er in ieder geval geen massaal protest meer is...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dan houdt u misschien geen rekening met de gelatenheid van de mensen!

De heer Vossen: Ook dat is een interpretatie en hangt weer af van de bril die je opzet. Je kunt het interpreteren zoals je wilt....

De heer Heuvelmans: Het is niet alleen een interpretatie, het is ook luisteren naar mensen, mensen erop aanspreken, enz., en dan hoor je: voor mij hoeft het niet meer, ik kan wel klagen, maar er wordt niets mee gedaan.

De heer Vossen: Inderdaad, maar daar staan signalen tegenover – en daar heb je die relatieve waarheid weer – van mensen die zeggen dat het beter is geworden. Feit is dat we het vorig jaar met een vertrekpunt te maken hadden dat slecht was. We zijn begonnen vanuit de motivatie dat het beter moest en we constateren nu met z'n allen, ook CDA en PvdA, die het vorig jaar faliekant tegen het voorstel waren....

De heer Heijmans: Het had te maken met de meer dan ongelukkige communicatie, waarbij de bewoners van de binnenstad op Kerstavond een stuk ontvingen met het verzoek uiterlijk op 2 januari te reageren. Dat trok nergens op, maar dat zijn we inmiddels gewend.

De heer Vossen: Ook inhoudelijk hebt u commentaar gehad: u zag er helemaal niets in.

De heer Heijmans: In november was afgesproken dat de fracties inbreng zouden hebben ten aanzien van het raadsvoorstel en daaraan is door de coalitie volkomen voorbij gegaan. Eigenmachtig heeft de coalitie vervolgens een extra raadsvergadering uitgeschreven en daarmee een aantal oppositiepartijen compleet belachelijk gemaakt. Zó is de gang van zaken geweest.

De heer Vossen: Het kan allemaal waar zijn, maar ik hoor nu weer alleen een procedureel verhaal, terwijl mijn verhaal over de inhoud van het voorstel gaat. Laten we het daar nu eens over hebben.

De heer Heijmans: De inhoud wordt mede bepaald door de inbreng van de mensen die het aangaat. Straks krijgen we daarmee nog te maken bij een ander raadsvoorstel, zijnde burgerparticipatie.

De heer Vossen: Prima, u hebt de stukken gelezen!

Wij hebben thans twee voorstellen voor ons liggen die ogenschijnlijk compleet uit elkaar lijken te liggen: het voorstel van de PvdA-fractie dat pleit voor kostendekkendheid binnen het huidige voorstel van het college en erop neerkomt dat de cafés ervoor moeten opdraaien en het voorstel van de WAP. Beide hebben ze gelijk. De WAP heeft ook gelijk: de kans bestaat inderdaad dat cafés zullen afhaken waardoor de gemeente op den duur netto méér geld kwijt is. Wij zijn vóór kostendekkendheid van dit plan. In dat opzicht gaan we helemaal mee met de PvdA-fractie. We zien echter ook in dat dat binnen de huidige voorwaarden niet kan, want dan gaan de cafés afhaken. Het is niet zo simpel dat een ondernemer er met 30 pilsjes uit is, want een café moet voor de verlenging van de openingstijd bijvoorbeeld ook personeel inhuren en zo zijn er nog wel meer kosten te bedenken. De simpele voorstelling van zaken die de PvdA-fractie heeft gegeven is dan ook echt te gemakkelijk.

De heer Heuvelmans: Laten we duidelijk zijn: als men dát als winstmarge zou hebben om één uur extra te draaien, blijft er geen enkel café open.

De heer Vossen: Ik geef alleen aan dat het te simpel is om te redeneren dat je de helft van je klanten maar één extra pilsje hoeft te tappen om uit de kosten te zijn. Willen wij het kostendekkend maken, dan zullen wij de cafés iets te bieden moeten hebben, en dan kunnen we kijken naar wat de WAP heeft ingebracht. De fracties die ik tot nu toe heb gehoord, ook de CDA-fractie, zijn het erover eens dat de verruiming van de sluitingstijden op de Oelemarkt op zichzelf geen probleem is. Kunnen we dan tegen die achtergrond niet een oplossing zoeken door én de kostendekkendheid in te brengen die door de PvdA-fractie is voorgesteld én de handreiking te bieden die door de WAP is voorgesteld? Door de ondernemers toe te staan met gesloten deuren, gedempt licht en muziek door te draaien tot vijf uur, bereiken wij tegelijkertijd de spreiding waarop iedereen zo zit te wachten, want nu gaat iedereen om drie uur naar buiten en zo ontstaat hetzelfde probleem dat eerder om twee uur ontstond. Op deze manier zouden we twee vliegen in één klap slaan: de gemeente is geen geld kwijt en de ondernemers zijn tevreden. Misschien is het

te simpel geredeneerd, maar zo kunnen we de twee ogenschijnlijk tegenstrijdige zaken wel met elkaar verenigen.

De WAP moet ik zeggen dat wij er weinig voor voelen de openingstijd voor de terrassen te verruimen. Terrassen zijn in de buitenlucht en daar wordt dus automatisch meer geluidsoverlast veroorzaakt dan in de cafés, die echt de deuren gesloten zullen moeten houden. Dit compromis was het vorig jaar al heel moeizaam bereikt en laten we daar nu asjeblijft van af blijven.

Met de PvdA-fractie ben ik het geheel eens dat wij de handhaving goed in de gaten zullen moeten houden, want de kans dat het na een experiment inzakt is levensgroot aanwezig. De afspraken die nu zijn gemaakt moeten koste wat het kost overeind blijven. Handhaving moet prioriteit nr. 1 blijven, wil dit ook in de toekomst succes hebben.

De heer Sijben: Hoe wilt u het probleem oplossen van de overlast die wordt veroorzaakt door de mensen die tussen drie en zes uur naar huis gaan?

De heer Vossen: Dat is nu óók een probleem. Als de surveillant de BOA-bevoegdheid krijgen, kan de politie die nu in het cirkeltje rond de Oelemarkt moet blijven omdat de surveillant zelf niets mogen doen worden ingezet op de routes huiswaarts. Het reduceren van de overlast tot nul zal nooit lukken; laten we daar ook eerlijk in zijn.

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. De VVD-fractie is zeer tevreden met het experiment. Het omzetten van het experimentele karakter van deze regeling naar een definitieve regeling is in onze ogen noodzakelijk, ook al vanwege het feit dat de toezichthouders dan kunnen worden uitgerust met BOA-bevoegdheden. Anders dan de PvdA-fractie, die de leges blijkens haar amendement nog zou willen verhogen, stelt de VVD-fractie zich de vraag of de huidige legestarieven al niet aan de hoge kant zijn. Het draagvlak binnen de horeca zou verbreed kunnen worden door lagere legeskosten te berekenen, vooral voor ondernemers buiten het kerngebied. Dan wordt het ook voor de ondernemers buiten dat kerngebied, Oelemarkt en omgeving, aantrekkelijker mee te doen.

Het sluiten van de terrassen om één uur vinden wij niet juist. De terrassen zullen moeten worden opengehouden tot twee uur, omdat de mensen die handhavend moeten optreden en toezicht moeten houden dan een beter ritme hebben in hun werkzaamheden en niet geconfronteerd worden met onbegrip van het uitgaanspubliek.

De voorzitter: Dames en heren. De reacties die vanuit de raad zijn gekomen op het toekomstige horecabeleid sluiten grotendeels aan op de discussie die in de commissie AZ is gevoerd, maar hebben zich ook toegespitst op de wens om in ieder geval een aantal waarden vast te houden. Laat ik voorop stellen dat het ook het voornemen van het college is om daarvan uit te gaan: wat wij als winst hebben verworven willen wij vasthouden, c.q. verder verhogen, en op datgene wat nog niet is zoals we willen zal een extra inspanning moeten worden geleverd. Graag breng ik nog eens in herinnering wat ik in de bespreking destijds naar voren heb

gebracht, namelijk dat het niet alleen in het belang van de omwonenden is dat deze aangelegenheid op een bepaalde manier geregeld wordt, maar dat ook de horeca-ondernemer en het uitgaande publiek uitdrukkelijk belang hebben bij een bepaalde mate van tolerantie. Als u straks besluit – wat ik oprecht hoop – het experiment om te zetten in een meer definitieve regeling, wil ik die discussie nadrukkelijk verder verdiepen, met de horeca en waar maar enigszins mogelijk ook met het uitgaande publiek. Wat dat betreft heb ik veel waardering voor de actie ‘Geen grappen na het stappen’ die, zij het maar eenmalig en niet in continuïteit, door de fractie van de WAP is gevoerd.

De ervaring tot nu toe heeft uitgewezen dat sprake is van een zekere verschuiving van het moment waarop het bad begint leeg te lopen, als ik het zo mag zeggen, en de wijze waarop daaruit vervolgens hinderlijk gedrag voortkomt, niet alleen wat betreft het tijdstip, maar ook wat betreft de intensiteit. Het lijkt erop dat de gemiddelde huisganger dat niet meer op een hinderlijke manier doet, zij het dat zich ook excessen voordoen, naar mijn mening overigens veroorzaakt door een relatief klein aantal mensen. Door daarop gericht beleid te voeren kunnen in toenemende mate resultaten worden bereikt....

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Wat bedoelt u met een klein aantal mensen? Degenen die de overlast veroorzaken?

De voorzitter: Degenen die de overlast veroorzaken, ja.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Maar het gebeurt op de Biest, in de Graafschap Hornelaan, op de Maaseikerweg en is dat dan dat zelfde kleine aantal mensen?

De voorzitter: Over de ene weg gaan er tien, over de andere vijftien die problemen veroorzaken, maar niet alle mensen die rond dat tijdstip de cafés verlaten gaan op die hinderlijke wijze naar huis. De gemiddelde horecaganger gaat op een normale wijze naar huis, maar er zijn ook een aantal ‘excessievelingen’.....

De heer Van den Boogaard: Het zijn in mijn ogen grotere groepen die dat veroorzaken en door meer spreiding worden die groepen ook kleiner, want de één gaat dan later naar huis dan de ander.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: En lol en plezier veroorzaken ook overlast bij mensen die liggen te slapen.

De voorzitter: Als het zich op die manier blijft manifesteren, zal het op den duur leiden tot het wegvallen van het politieke draagvlak voor een verruiming en versoepeling van de horeca-openingstijden. Dat is de boodschap die hier vanavond ook naar voren mag komen. Deze tolerantie en flexibiliteit vergen ook van de mensen die er plezier aan beleven een bepaald gedrag en een bepaalde discipline. Ik ga ervan uit dat wij verreweg de meeste uitgaanders daarop kunnen aanspreken en dat wij hen ook tot onze bondgenoot kunnen maken. In de sfeer van het bestrij-

den van hooliganism zijn voorbeelden genoeg bekend dat het publiek zelf daarin een positieve rol kan vervullen en ik vind dat wij daarvoor ook uitdrukkelijk een pleidooi mogen houden.

Wat betreft het gebruik van het 06-nummer is door sommigen van u een zeker defaitisme beschreven. Ik sluit niet uit dat er incidenteel mensen zijn die vinden dat ze onvoldoende gehoor hebben gevonden bij het gebruik van het 06-nummer. Vraag is dan wel in hoeverre dat opweegt tegen het aantal mensen dat het als heel positief heeft ervaren, want ook dat is uit de evaluatie gebleken...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Een 06-nummer is prima, maar het is niet zalmakend en het zegt heel weinig over de statistieken in relatie tot het vertrekpunt.

De voorzitter: Ik verwijs in dit opzicht nog eens naar de recent verschenen analyse van het klachtenpatroon rond de luchthaven Beek: 18.000 klachten, waarvan 60% werd veroorzaakt door zes bellers en van die zes bellers heeft er één de helft van die klachten voor zijn rekening genomen. Er is wat dit betreft sprake van een zeer gespreid beeld. Er zullen mensen zijn die er onevenredig veel last van hebben en dus ook zeer veel klachten hebben, anderzijds zijn er ook mensen die er helemaal geen last van hebben....

De heer Heuvelmans: Dat is één interpretatie die hieraan gegeven kan worden, de andere – en die is even valide – is dat een van de klachtenindieners consequent blijft volhouden en dat de anderen het laten afweten omdat ze denken dat het toch geen barst helpt.

De voorzitter: In de evaluatie die in het afgelopen jaar wekelijks heeft plaatsgevonden wordt dat niet bevestigd.

De heer Heuvelmans: Dat kan ook niet, want de groep die u niet meer spreekt omdat ze zich heeft teruggetrokken wordt niet in de evaluatie betrokken.

De heer Van den Boogaard: Heel veel mensen, die u niet hebt gesproken, zeggen dat het wel meevalt!

De heer Heuvelmans: Ik weet dat een heleboel mensen vinden dat het er niet slechter op is geworden en dat een aantal ook vindt dat het beter is geworden, maar er is ook een groep die zegt dat het niets heeft uitgehaald en dat men met dezelfde overlast blijft zitten.

De voorzitter: Vraag is dan waar de norm wordt gelegd. Wie moet doorslaggevend zijn in het kader van politieke besluitvorming over het treffen van een bepaalde regeling waarop altijd een bepaalde spanning zal blijven staan? Moeten klachten van deze orde, die ons niet of in buitengewoon beperkte mate hebben bereikt, doorslaggevend zijn in de beeldvorming die we creëren?

De heer Sijben: U maakte zojuist een vergelijking met Beek, waar het aantal klachten te hoog is in relatie tot het aantal klagers, maar het probleem hiér is dat er statistisch heel weinig klagers zijn, terwijl wij in onze contacten met de mensen in de wijken horen dat er wel degelijk klachten zijn, maar dat ze niet meer de moeite nemen om ze te melden. Als het college net als de fracties meer de wijken in zou gaan en profondervindelijk zou toetsen hoe de situatie is, zou er een heel ander klachtenpatroon uit komen dan uit de statistiek van het 06-nummer. Het doel van het experiment was het terugdringen van de overlast en de algemene tendens is dat de overlast qua kabaal en volume weliswaar niet is toegenomen, maar wel gespreid is in de tijd, wat door de meerderheid van de mensen nog erger wordt gevonden dan de eerder bestaande beperkte periode van overlast

De voorzitter: Daarvan heb ik geen bevestiging gehoord tijdens de discussie in deze gemeenteraad. Sommigen stellen dat het veel erger is geworden, maar andere leden van de raad concluderen op basis van de contacten die zij naar ik aanneem ook met mensen onderhouden iets heel anders.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Maar PvdA, Weert Lokaal, D66 en WAP erkennen toch allemaal, net als wij, dat de overlast is gebleven en bovendien nog gedurende langere tijd? De WAP is juist met een ander voorstel gekomen omdat het effect van de spreiding niet bereikt is. Dat zeggen wij allemaal en toch zegt u dat u dat níét hebt gehoord!

De heer Vossen: De heer Sijben maakte zojuist een heel interessante opmerking, namelijk dat de meerderheid van de mensen van mening zou zijn dat de overlast is toegenomen. In feite zegt hij daarmee dat het experiment mislukt is en als dat zo is, zou het CDA erop moeten aandringen terug te keren naar de oude situatie, want die was dan blijkbaar beter. Vindt u dat inderdaad?

De heer Sijben: Het gaat er niet alleen om wat wij vinden, maar om wat hier in meerderheid tot resultaat van de discussie zal leiden en hoe wij daarin, uitgaande van onze opvatting, de meeste inbreng kunnen hebben.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Het verbaast me bijzonder dat, waar deze raad met enige nuances ongeveer hetzelfde beeld schetst, u erin slaagt plotseling een discussie op te roepen over de vraag of het wel of niet waar is.

De heer Van den Akker: U hebt wel gemerkt dat ik aan zulke discussies niet meedoe!

De heer Berckmans: Ik begrijp het niet helemaal meer. Is dit punt ook in de commissie behandeld?

De voorzitter: Jazeker.

De heer Berckmans: Wij doen dus nu als grote mensen aan herhaling?

De voorzitter: Ja.

De heer Berckmans: Het kost zeker nog niet genoeg!

De voorzitter: Ik heb vastgesteld dat mevrouw Gresnigt en de heer Heuvelmans als hun mening te kennen hebben gegeven dat bepaalde methoden die zijn ingezet niet meer werken om een helder beeld van het klachtenpatroon te krijgen en daarop heb ik gereageerd. Mevrouw Gresnigt heeft gezegd dat er relatief gezien grotere ontevredenheid is ontstaan bij bepaalde groepen en dat een en ander daarom alweer na een halfjaar opnieuw overwogen zou moeten worden. Die inbreng wijkt af van wat andere fracties naar voren hebben gebracht en ik heb dus niet het unisono-geluid in de raad gehoord dat er volgens de heer Heuvelmans zou zijn geweest. Ik probeer genuanceerd te reageren op de genuanceerde inbreng die vanuit de raad is geleverd. Ik heb vastgesteld dat bepaalde fenomenen rond het uitgaanspatroon op een verschillende manier zijn benaderd en ik wil graag duidelijk maken hoe ik die percipieer, omdat ze wat mij betreft richtinggevend zijn voor de manier waarop ik hiermee als portefeuillehouder het komend jaar zal omgaan.

De heer Heuvelmans: Ik hoop dat u daarbij ook rekening houdt met de gezichtspunten van de raad!

De voorzitter: Dat doe ik. Ik heb eerder al gezegd dat ik de opvatting deel dat bepaalde zaken nog niet zijn zoals ze naar onze mening zouden moeten zijn. Het gaat nu alleen om het relatieve gewicht dat daaraan wordt toegekend en dat is niet onbelangrijk.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: U zei zojuist dat ik had gezegd dat door de mensen meer overlast ervaren wordt, maar dat is maar de helft van de zin die ik heb uitgesproken. Ik heb eraan toegevoegd: gedurende een langere periode in de nacht, namelijk tot zes uur 's ochtends. Die opvatting wordt overigens door iedereen gedeeld, met daar weer een ander verhaal bij.

De voorzitter: Inderdaad: met daar weer een ander verhaal bij. Maar hoe dan ook, met begrip voor de opmerking van de heer Berckmans, moet ik zeggen dat ik het wel prettig vind dat wij deze discussie ook nog een keer in de raad voeren.

Een ander belangrijk aspect dat naar voren is gebracht heeft betrekking op de kosten van het geheel. Voor deze avond heb ik nog eens heel precies de bekende gegevens op een rijtje laten zetten. In het afgelopen jaar hebben wij aan leges een bedrag van € 64.290,- ontvangen. In de opgave die de raad was verstrekt was nog geen rekening gehouden met het voornemen dat van het begin af aan bestond om het budget dat tot nu toe beschikbaar was voor de horecacoördinator op de Oelemarkt ook in te zetten voor dit experiment, zijnde een bedrag van € 9.295,-, dat als gedeeltelijke dekking kan worden aangemerkt. Voorts is voor een bedrag van € 3.400,- aan dwangsommen geïnd. In totaal is aan inkomsten dus een bedrag van circa € 77.000,- verkregen. De kosten hebben in het afgelopen jaar € 108.000,- bedragen, zodat het verschil ongeveer € 31.000,- bedraagt. Het is nog altijd een

substantieel bedrag, maar ik wijs erop dat het de raad is geweest die destijds het legesvoorstel van het college heeft gewijzigd door de bedragen die werden voorgesteld te halveren.

De heer Heuvelmans: Dus dan zult u wel blij zijn als de raad nu op dat besluit terugkomt!

De voorzitter: Ik stel slechts vast dat het een onderwerp is dat de raad tot nu toe aan zichzelf heeft gehouden. De reactie van de raad op het amendement wacht ik met belangstelling af. Overigens kan ik me wel voorstellen dat praktisch een verdubbeling van de legestarieven tot een ander break even-punt zal kunnen leiden. Het kan inderdaad betekenen – maar dat is nog niet onderzocht – dat een aantal horeca-ondernemers het niet meer interessant zal vinden en er niet meer aan zal willen meedoen. Op basis van de uitkomsten die nu voor ons liggen zou het bedrag dat in het amendement wordt voorgesteld naar mijn idee niet helemaal nodig zijn; er zou dan sprake moeten zijn van een verhoging van ongeveer 30%.

Het college is absoluut geen voorstander van een langere openingstijd voor de terrassen, en wel in verband met het buitenlawaai, zijnde op dit moment een van de grootste problemen waarmee we geconfronteerd worden. Het past mijns inziens bij gedegen ondernemerschap van de horeca-ondernemers om hun klanten heel duidelijk te maken dat vanaf één uur geen gebruik meer kan worden gemaakt van het terras.

De heer Van den Akker heeft erop aangedrongen de druk op het ministerie van Justitie te verhogen om een benoeming tot BOA van de toezichthouders mogelijk te maken. Eerder heb ik al toegelicht dat het een van de redenen is om het experiment nu in een meer definitieve regeling om te zetten. Niets is echter voor de eeuwigheid en daarom heb ik in de commissie al voorgesteld het experiment voorlopig eens voor een jaar om te zetten in een definitieve regeling, met de daarbij behorende wijzigingen in de APV. Ik geef de raad voorts in overweging niet uit te gaan van een evaluatie iedere twee weken, omdat dat een te grote belasting zou betekenen. Wel wil ik met u afspreken dat wij steeds in de commissie voor algemene zaken met elkaar zullen discussiëren over signalen uit de samenleving en ervaringen uit de periodieke evaluaties die worden gehouden.

Een verslapping in de handhaving zal zeker niet mogen optreden, integendeel: de handhaving zal verder worden toegespitst op de onderwerpen waarvan u, op verschillende wijzen genuanceerd, het belang hebt aangeduid.

De heer Heuvelmans is, naar ik van hem heb begrepen, thans wat meer tevreden over de kwaliteit van het voorstel. Ik ben er overigens altijd van uitgegaan dat het ook voor de burger mogelijk is om de stukken die bij een voorstel horen bij de afdeling voorlichting in te zien, c.q. daarnaar te vragen.

Met voldoening stel ik vast dat de heer Heuvelmans het toezicht dat tot stand is gekomen als een winstpunt ervaart en dat hij mij bijvalt in mijn pleidooi om de frequentie van de evaluatie niet te hoog te maken.

Dat zich op vrijdag relatief weinig problemen voordoen is een plezierige bijkomstigheid, omdat het de politie, gegeven de formatie, niet mogelijk is zowel op vrij-

dag als op zaterdag voldoende politietoezicht te garanderen. Vanwege het verschil in uitgaansgedrag is het accent nu op zaterdag gelegd.

De heer Van den Boogaard heeft een pleidooi gehouden voor het loslaten van een zeker regime van sluitingstijden, iets wat de vorige keer ook op die manier door de horeca is bepleit. Ik kan me bij dat pleidooi wel iets voorstellen, maar anderzijds moet ik erop wijzen dat daardoor onevenredig veel winst wordt gelegd bij één partij. Ik blijf wat dat betreft de opvatting huldigen dat andere partijen, die dit voor hun uitgaansgedrag als positief zouden ervaren, ook zouden moeten aangeven wat zij daarvoor over hebben.

Wat de cafetaria's betreft zullen wij, als de raad besluit tot uitbreiding van de regeling met de droge horeca, nog nader moeten bezien op welke manier daarvoor een goede regeling kan worden getroffen.

Hiermee hoop ik de beschouwingen in eerste termijn enigszins naar genoegen te hebben beantwoord. Het woord is in tweede termijn aan de raad.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb ook nog verzocht om een reactie van de wethouder voor financiën, voorzitter.

De voorzitter: Het woord is aan wethouder Peeters.

Wethouder Peeters: Mijnheer de voorzitter. Zoals u zojuist al releveerde, heeft de raad indertijd zelf besloten de legestarieven te halveren. Na afronding van deze besluitvorming zullen nieuwe vergunningen worden afgegeven en afhankelijk van de reacties daarop zullen wij de raad bij de voorjaarsnota een voorstel doen toekomen voor de resterende dekking.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Ik vind dit wel erg kort door de bocht. Gegeven zijn verantwoordelijkheid voor de financiële situatie ben ik van mening dat de wethouder hiermee niet weg kan komen. Hij zal duidelijk moeten maken hoe hij tegen deze situatie aankijkt. Opnieuw wordt nu een gat in zijn begroting geschoten en kennelijk accepteert hij dat, zonder zich daartegen fel te verzetten, en dat verbaast mij hooglijk.

Wethouder Peeters: Het gat zit er nu al in als gevolg van de beslissing die de raad het vorig jaar heeft genomen. Afhankelijk van de resultaten van de nieuwe vergunningen die verstrekt worden zullen wij eventueel met aanvullende voorstellen komen.

De heer Heuvelmans: Het huidige toezicht is in de begroting niet gedekt, zodat met dit voorstel een gat in de begroting wordt geschoten dat er voorheen niet in zat.

Wethouder Peeters: Het zit er wel in, want het besluit is het vorig jaar al genomen en het bestaande beleid is opgenomen in de begroting 2004.

De voorzitter: Het woord is nu in tweede termijn aan de raad.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. In uw reactie heb ik een antwoord gemist op de vraag hoe zeker het is dat de surveillanten een BOA-erkenning zullen krijgen; daarover doen namelijk nogal wat wisselende verhalen de ronde. Ook hebt u niet gereageerd op onze suggestie de situatie bij de uitvalswegen nu te inventariseren, zodat van een vertrekpunt kan worden uitgegaan om over een jaar te kunnen beoordelen in welke mate de overlast is verminderd als de mensen eenmaal met een BOA-bevoegdheid aan het werk zijn gegaan en de politie dus meer op de uitvalswegen kan worden ingezet. Hoewel ik daarop geen reactie heb gehad, wil ik nu toch het amendement indienen dat wij terzake hadden voorbereid. Het luidt als volgt:

“De gemeenteraad van Weert,
in vergadering bijeen op donderdag 18 maart 2004;
gelet op het voorstel van het college van B&W tot het vaststellen van het toekomstig horecabeleid;
overwegende dat::

- de bewoners die wonen in het centrum en directe omgeving en langs de toegangswegen nog teveel overlast ondervinden van het uitgaanspubliek dat naar huis gaat;
- het college dit erkent en met de inzet van toezichthouders met een BOA-bevoegdheid dit probleem wil oplossen;
- voor een evaluatie van het resultaat van de inzet van de toezichthouders nodig is dat de mate van overlast die nu bestaat zo goed mogelijk wordt vastgelegd (nulmeting);

voegt aan het concept-raadsbesluit het volgende toe:

- de overlastsituatie die het gevolg is van uitgaanspubliek dat naar huis terugkeert wordt op een nader te bepalen tijdstip na de inzet van toezichthouders met BOA-bevoegdheid opnieuw beoordeeld;
- de gemeente voert hiertoe vooraf een nulmeting uit, in de vorm van interviews met bewoners die wonen in het centrum en de directe omgeving en langs de toegangswegen;
- de raad neemt een nieuw besluit over de vrije openingstijd voor de horeca op basis van de genoemde beoordeling van de overlastsituatie;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Voor ons is relevant dat de overlast wordt verminderd. In het kostenaspect mag wat ons betreft een glooiende lijn zitten, omdat wij ons realiseren dat we de horeca op dit moment moeilijk met een bijna ad hoc-besluit kunnen belasten. Over de manier waarop wel met de leges gewerkt kan worden zou nader overleg kunnen plaatsvinden.

Het antwoord van de wethouder voor financiën was helemaal niet duidelijk. Hij zei dat de dekking van het bedrag van € 50.000,-, of waar we ook op uitkomen, in de voorjaarsnota verwerkt zal worden. Als dat bedrag er zou zijn, hoeft er niets verwerkt te worden. Normaal gesproken zou hier een voorstel moeten voorleggen voor de dekking van dat bedrag. Dat heeft verder niets te maken met het feit dat

de raad het vorig jaar de legeskosten gehalveerd heeft. Het is vertrekpunt geweest voor dit raadsvoorstel en daarom hoort daarvoor nu ook een dekkingsvoorstel voor te liggen. Dat is de technische kant van het verhaal. Los daarvan vind ik het onbegrijpelijk dat de wethouder voor financiën hierop zo laconiek kan reageren.

De heer Van den Akker: Mijnheer de voorzitter. Als ik niet al wat langer in de politiek had meegelopen was ik vanavond bijzonder kwaad geworden. Ik vind dat u zeer, zeer matig hebt gereageerd op ons voorstel structureel beleid uit te zetten om het uitgaanspubliek in te tomen, en dat u veel te veel in detail bent gegaan. Op het gedrag van het publiek ben ik verder niet ingegaan, maar u weet dat ik daarvoor in het verleden al eens een opdracht heb gegeven. De leges zijn inderdaad al eens gehalveerd en dat is voor ons daarom niet ter sprake. Wij hadden in feite voorgesteld nu een halfjaar te nemen omdat nog niet alle zaken optimaal verlopen, maar met de toezegging dat hierop regelmatig in de commissie AZ zal worden teruggekomen zijn wij tevreden.

Over de leges heb ik zojuist al iets gezegd. Wij hechten groot belang aan een optimale handhaving en levendigheid en dat mag voor ons ook wel wat kosten. Wij hebben dan ook geen behoefte aan het amendement van de PvdA-fractie.

Van de horeca-ondernemers hebben wij gehoord dat verschillende ondernemers, ook in de binnenstad, niet hebben meegedaan aan het experiment, maar voor bepaalde gelegenheden, een of twee keer per jaar, wel een verlenging willen aanvragen. Ik heb het idee dat dat nu niet mogelijk is en daarom vind ik dat wij dat nog eens terdege moeten bekijken.

De heer Van den Boogaard heeft gezegd dat ik aan den lijve heb meegemaakt hoe het er 's nachts aan toe gaat, en dat is juist, maar het is beslist niet zo dat om drie uur hele horden mensen over de Oelemarkt huiswaarts gaan, al is er wel een bepaalde beweging te constateren.

Wij kunnen ons erin vinden dat de terrassen niet langer geopend mogen zijn dan één uur. Ook aan het amendement van het CDA hebben wij geen behoefte.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Of je je wel of niet kwaad moet maken over uw antwoord laat ik maar in het midden, maar in ieder geval is het u gelukt discussies op te roepen die niet bestaan. U moet maar eens overpeinzen hoe u dat in de toekomst kunt verminderen, want daardoor duren vergaderingen langer dan nodig is.

De voorzitter: U wilt toch een duaal debat?

De heer Heuvelmans: Een duaal debat is wat anders.

De heer Kirkels: Ik denk dat iedereen zich daarin zelf ook een taakstelling kan aanmeten.

De heer Heuvelmans: Ik merk dat ik nu zelf het debat aan het verlengen ben! De VVD-fractie heeft voorgesteld de legestarieven te verlagen. In de vorige raadsvergadering is mij een paar keer verweten Sinterklaas te willen spelen toen

wij het minimabeleid bespraken. Als ik dit nu hoor, vind ik echt alle verhoudingen zoek....

De heer H.P.M. Lempens: Misschien is het verkeerd overgekomen en daarom wil ik er graag meteen antwoord op geven. Wat de VVD-fractie voorstaat is dat de legestarieven in de huidige vorm worden gehandhaafd voor het kernuitgaansgebied. Voor de horecabedrijven buiten dat gebied zou het incidenteel mogelijk moeten worden gemaakt een vergunning aan te vragen, of een permanente vergunning tegen een lager tarief dan in het uitgaansgebied zelf, en dat ter aanvulling van het bedrag, zodat het alleen maar een voordeel is.

De heer Heuvelmans: Dat is iets duidelijker. Basaal was dat het horecabeleidsplan ervan uitging dat alle partijen er baat bij zouden hebben. Onderdeel ervan was het financieren van toezicht, gepaard gaande met de uitbreiding van de horeca-openingstijden. Vandaag blijkt echter dat die financiering in feite niet rond is. Het voorstel gaat eigenlijk terug op de financieringsstructuur die een jaar geleden door het college werd voorgesteld. Als u zegt dat zo'n hoge kostenstructuur als door ons voorgesteld niet nodig is om een en ander kostendekkend te maken, maar dat volstaan kan worden met een verhoging van 30%, vind ik dat op zichzelf ook prima. Wij willen het amendement best in die zin wijzigen. Basis moet echter kostendekkendheid zijn. Het moet de horeca ook wat waard zijn. De horeca heeft baat bij een uitgaanswereld die ordentelijk verloopt en daarvoor heeft de horeca ook een verantwoordelijkheid. Het toezicht moet door de gemeente worden geregeld, maar de horeca mag daaraan ook een bijdrage leveren, ook in financiële zin. Voor ons is dat essentieel. Gezien de bezuinigingen, de financiële situatie en gelet op alles waarop gekort moet worden kan het niet zo zijn dat voor de lol en het plezier van een aantal jongeren in het weekend subsidie wordt verstrekt – want daar komt het neer –, terwijl op andere terreinen waar de noden veel groter zijn wordt bezuinigd. Als het niet kostendekkend kan, is dit beleid voor ons op dit moment daarom niet mogelijk.

D66 heeft een combinatie met het voorstel van de WAP bepleit. U hebt er terecht op gewezen dat wat hier voorligt al een compromis is en dat het niet verstandig is daaraan te tornen. Daarnaast lijkt het me buitengewoon onverstandig op deze avond zo'n beslissing te nemen. Als de cafés nog langer volop actief mogen zijn, zal dat veel commoties oproepen en zal opnieuw een intensieve discussie met alle betrokkenen moeten worden aangegaan alvorens tot zoiets te besluiten. Zouden we dat al willen overwegen, dan moeten we daartoe zeker niet al in deze raadsvergadering besluiten.

Het toezicht is naar onze mening een belangrijke factor, maar voor de gemeente zou het kostenneutraal moeten uitwerken. Wat dat betreft valt het ons zwaar tegen hoe het college en de coalitie omgaan met de financiën. Aan de ene kant wordt een klankbordgroep bezuinigingen in het leven geroepen en wordt bij elk voorstel dat wij willen indienen meteen gezegd dat het wel gedekt moet worden, aan de andere kant worden gewoon blanco cheques uitgeschreven. Dat valt mij tegen en er blijkt mijns inziens geen grote mate van dossierkennis en deskundigheid uit.

De heer Van den Boogaard: Mijnheer de voorzitter. De heer Van den Akker is maar één keer op zaterdagavond ter plekke geweest, ik ben er iets frequenter en heb vaker horden gezien!

De heer Van den Akker: Hebt u ook álles gezien op die momenten?

De heer Van den Boogaard: Niet ieder moment, maar wel vaak.

Volgens de voorzitter zou mijn voorstel eenzijdig ten goede komen aan de kasteleins. Ik geloof niet dat dat zo is als je ze tot vijf uur met de deuren dicht door laat gaan. Het heeft namelijk heel veel voordelen: je krijgt een spreiding, geen horden meer buiten, maar eenlingen, misschien kleine groepjes, geen rommel door cafetaria's, want die kunnen de zaak beter in de gaten houden, ze moeten om vier uur dicht en ze kunnen daarna de handel opruimen. Het zal ook leiden tot meer inkomsten door leges, want dan is het wel interessant voor de kasteleins. Ik durf te zeggen dat er nu mensen wegvallen, ook als de leges op dezelfde hoogte blijven, waardoor het gat nog groter wordt. Inderdaad heb ik dit ook in de commissie al voorgesteld, zoals de heer Berckmans zei, en dat wil ik nu nog een keer doen; zo vaak zijn we ook weer niet aan het woord!

Met de heer Heuvelmans ben ik het eens dat we nu niet meteen deze zaak er doorheen moeten duwen. Ik stel daarom voor dat we hierop in juni terugkomen met een initiatiefvoorstel. We kunnen dan ook even zien hoe het werkt als de cafetaria's tot vier uur open zijn.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Iedere partij blijft bij haar eigen verhaal en wat dat betreft heeft de heer Berckmans wel gelijk: na de commissievergadering is er eigenlijk niets veranderd. Alles overwegende ben ik van mening dat het voorstel dat nu voorligt het meest optimale is en daarom ga ik ermee akkoord.

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Na uw antwoord bestaat nog altijd enige onduidelijkheid over de terrassen. Zoals ik al heb gezegd, geven wij er de voorkeur aan de terrassen tot twee uur open te laten. Over 'dicht', 'leeg' en weet-ik-veel-wat is allerlei uitleg mogelijk. De situatie die u schetst, waarin de terrassen om één uur dichtgaan, zou in de optiek van de VVD-fractie gezien kunnen worden als het staken van de activiteiten van de kastelein om nog mensen op het terras te bedienen. Dat zou een hele verlichting zijn. Moeten de terrassen om één uur dicht en opgeruimd zijn, dan zal een kastelein al om half één met zijn klanten moeten gaan stoeien en dat is praktisch en commercieel gezien niet goed. Graag wil ik nu nog antwoord op mijn vraag of het mogelijk is de ondernemers buiten het directe uitgaansgebied, in de periferie, of zelfs in de kerkdorpen, incidenteel gebruik te laten maken van een vergunning. Het tekort dat er eventueel is zou daarmee al een stukje aangevuld kunnen worden.

De voorzitter: Dames en heren. Ik zal mijn best doen om de vragen die in tweede termijn zijn gesteld te beantwoorden, teneinde te voorkomen dat ik opnieuw verwarring zaai.

Gevraagd is hoe zeker de BOA-erkenning is. De verwachting terzake is gebaseerd op het feit dat de toezichthouders in andere gemeenten die BOA-status hebben gekregen toen daar sprake was van een structureel in een APV vastgelegde regeling.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Maar over de Weerter situatie zijn nog geen contacten geweest?

De voorzitter: Jawel, we hebben het verzoek al ingediend. Omdat we echter nog steeds in een experimentele fase zitten wordt hierop door het departement nog geen daadwerkelijke actie ondernomen. Als wij kunnen aantonen dat sprake is van een structureel in de APV geregelde aanwijzing, ga ik ervan uit dat ons pleidooi tot resultaat zal leiden.

Met het amendement van de CDA-fractie heb ik in zoverre enige moeite, dat ik me afvraag hoe de daarin bepleite nulmeting gestalte zou moeten krijgen. Mevrouw Gresnigt sprak zelf over interviews die dan steekproefsgewijs afgenomen zouden moeten worden. Ik stel vast dat dat het afgelopen jaar feitelijk al is gebeurd door de manier waarop een en ander telkens is geëvalueerd. De klachten zijn geïnventariseerd en ook de uitvalswegen waarop ze betrekking hebben zijn in beeld gebracht. Ik zie niet in hoe daaraan in deze fase nog iets zou kunnen worden toegevoegd. Als de raad er niettemin toe besluit het amendement over te nemen, waar mijn voorkeur niet naar uitgaat, zou ik willen afspreken dat eerst een nader voorstel moet worden gedaan voor de manier waarop die nulmeting tot stand zou moeten komen en welke kosten daaraan verbonden zijn. Dat laatste lijkt me ook niet zonder belang....

De heer Heuvelmans: Op andere punten wordt het anders ook niet zo belangrijk gevonden!

De voorzitter: Dat hebt u mij niet horen zeggen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Het is overigens een concreet verzoek van mensen die aan de uitvalswegen wonen om het op die manier te doen. Ik weet niet of die verzoeken ook u hebben bereikt....

De voorzitter: Niet om daarnaar een nulmeting te houden, neen.

Het spijt me dat ik jegens de heer Van den Akker kennelijk onduidelijk ben geweest voor wat betreft het structurele beleid. Het structurele beleid voorziet erin dat wij de nadelen die nog blijken vast te zitten aan de manier waarop het in het afgelopen jaar op experimentbasis is gedaan met kracht verder zullen aanpakken, met name toegespitst op onderwerpen en aspecten waarvoor ook de heer Van den Akker nadrukkelijk aandacht heeft gevraagd. Rekening houdend met de wijze waarop dit door de diverse woordvoerders is ingevuld heb ik daarbij verschillende accenten gelegd en wellicht is het daaraan te wijten dat de heer Van den Akker het gevoel heeft gekregen dat het niet de bedoeling was structureel beleid te gaan voeren.

Op het financiële beleid zal collega Peeters direct wellicht nog ingaan. Hoe het voorstel van het college in het verleden heeft geluid hoeft ik niet meer uit te leggen. Ik wijs erop dat niet duidelijk is wat het effect zal zijn van een aanzienlijke verhoging van de legestarieven voor de deelnamebereid van sommigen.

De heer Lempens heeft geïnformeerd naar de mogelijkheid om incidenteel in de regeling in te schuiven. In het verleden is daarover wel gesproken, maar daarvan is vastgesteld dat het buitengewoon onwenselijk zou zijn, omdat daarmee een onevenredig voordeel toevalt aan degenen die alleen de lusten en niet de lasten willen dragen. Met andere woorden: we gaan ervoor, maar dan voor het vólle, of we gaan er níét voor.

Wat betreft de sluitingstijd van de terrassen, ga ik ervan uit dat men er niet met een zwaard zal gaan staan om iedereen onmiddellijk het hoofd te hakken die om één minuut over één nog op het terras zit...

De heer Van den Boogaard: Maar dat gebeurt wel!

De voorzitter: De intentie is dat het terras om één uur gesloten wordt en dat de kastelein actie onderneemt om dat ook daadwerkelijk te effectueren. Ik ga ervan uit dat het in die zin gehandhaafd wordt. Als het anders is, hoor ik het wel van de deskundigen op dat gebied.

Met uw goedvinden wil ik thans tot besluitvorming overgaan.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Van de heer Heuvelmans wil ik graag weten of hij zijn amendement handhaaft, of dat het wordt gewijzigd, in die zin dat de leges met 30% zouden moeten worden verhoogd.

De heer Heuvelmans: Het laatste.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dan verzoek ik om een korte schorsing.

De voorzitter: Akkoord, ik schors de vergadering (22.03 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (22.16 uur).

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. De wethouder voor financiën heeft nog niet gereageerd op wat ik in tweede termijn heb gevraagd, maar ik neem aan dat dat nog zal gebeuren. De CDA-fractie is vanavond naar deze vergadering gekomen met het idee akkoord te gaan met het voorstel dat voorligt ten aanzien van de horeca, maar wel in de veronderstelling dat over ongeveer een jaar nader zal worden bezien hoe de overlast is teruggebracht met inzet van beveiligingsmensen met een BOA-bevoegdheid en hoe het in dat jaar is gegaan met de financiën. Wij hebben begrepen dat u daarnaar niet serieus wilt kijken en dat is voor ons reden om het amendement van de PvdA-fractie te steunen, zodat in ieder geval het financiële element op dit moment klip en klaar in beeld wordt gebracht.

De voorzitter: Ik heb niet gezegd dat wij niet naar de vertrekoverlast willen kijken....

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Wij willen het over een jaar opnieuw serieus kunnen beoordelen.

De voorzitter: Wij zijn dat ook van plan, en zelfs al eerder en regelmatig. Het enige waarvan ik afstand neem is de door u gevraagde nulmeting, omdat ik niet goed inzie hoe die op een enigszins haalbare en voldoening gevende wijze gestalte zou kunnen krijgen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb het woord ‘nulmeting’ gebruikt ten behoeve van mijn betoog, maar er kan ook in de geest daarvan worden gehandeld door na te gaan hoe de stand van zaken nu is en dan over een jaar te beoordelen wat er gewonnen is, of eventueel verloren, maar laten we ervan uitgaan dat we winnen.

De voorzitter: Ik heb al aangegeven dat het mijn voornemen is om bij de bevestiging van het beleid zoals het nu wordt voorgesteld nog een keer aan te geven wat voor soort klachten we het afgelopen jaar ten aanzien van de vertrekoverlast in kaart hebben gebracht en dat als startpunt te nemen. Het staat u dan vrij de signalen die u nu summier hebt aangegeven daarbij ook nog in te brengen. Wat mij betreft hoort dat bij het regelmatig volgen van ontwikkelingen met betrekking tot de horeca. Het uitvoeren van een nulmeting zou echter een zeer zware wissel trekken.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: De geest van ons voorstel is niet zozeer een nulmeting als zodanig als wel het uitvoeren van een evaluatie over een jaar, om na te gaan of de overlast is teruggebracht.

De voorzitter: Daarover zijn wij het met elkaar eens, maar in uw amendement staat: *“de gemeente voert hiertoe vooraf een nulmeting uit, in de vorm van interviews met bewoners die wonen in het centrum en de directe omgeving en langs de toegangswegen”* en dat gaat wat mij betreft een straat te ver.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: U kunt dus niet akkoord gaan met het amendement....

De voorzitter: Met dat element niet, maar ik zeg nogmaals dat de ontwikkelingen met betrekking tot overlast van naar huis terugkerend uitgaanspubliek door ons nadrukkelijk zullen worden gevolgd. Afhankelijk van de signalen die wij daarover krijgen kunnen wij daarop ook stante pede reageren. Met de politie is afgesproken dat zij daarvoor ruimer zal worden ingeschakeld.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Na uw reactie willen wij nu ook graag een reactie van de wethouder voor financiën.

De voorzitter: Het woord is aan wethouder Peeters.

Wethouder Peeters: Mijnheer de voorzitter. Communicatie vraagt echte luisteraars. Dit college streeft al voor het derde jaar naar kostendekkende tarieven. Het vorig jaar zijn is dat voor dit onderdeel van het beleid niet gebeurd en dat zit dus in de begroting 2004. Als de raad met het thans voorliggende voorstel akkoord gaat, zullen wij moeten afwachten hoeveel bedrijven nog een vergunning aanvragen en afhankelijk daarvan zullen wij de raad bij de voorjaarsnota aanvullende voorstellen voorleggen. Meer kan ik er niet van maken.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Zegt u nu dat er een budget is gereserveerd in de begroting?

Wethouder Peeters: Het bestaande beleid uit 2003 zit in de begroting 2004 en dus is ook dit tekort op het horecabeleid daarin opgenomen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dan begrijp ik niet dat daarvoor in de financiële staten van de begroting geen dekking is aangegeven. Ik neem dan aan dat er ook geen bedrag in de primaire begroting zit...

Wethouder Peeters: Dat zit er wel in.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat neemt niet weg dat nu verwezen wordt naar de voorjaarsnota waarin een en ander gecorrigeerd zal moeten worden en dat nu hiertoe wel heel gemakkelijk wordt overgegaan, terwijl nog maar een paar maanden geleden een discussie is gevoerd over het minimabeleid waarin het heel wat minder gemakkelijk ging, of eigenlijk helemaal niet ging. Wij zijn teleurgesteld over de houding van de wethouder voor financiën in dezen.

De voorzitter: Ik blijf eraan herinneren dat het college een ander voorstel had gedaan en dat de raad daarmee iets anders heeft gedaan.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat was in januari van het vorig jaar, er ligt nu een heel ander voorstel voor.

De voorzitter: Dat voorstel heeft betrekking op de participatie tot nu toe en het is duidelijk dat, als de raad daarmee instemt, opnieuw bekeken zal moeten worden waartoe dit leidt voor wat betreft de belangstelling van de horeca-ondernemers. Uiteindelijk zal dan een helderder beeld ontstaan van de financiële consequenties. Zoals het er nu uitziet zullen die tot een tekort leiden, waarvoor dan een concreet voorstel zal moeten worden gedaan.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Er wordt hoe dan ook bewust voor gekozen een bedrag tussen € 35.000,- en € 50.000,- uit te geven, nog los van de vraag of nog heel veel horeca-ondernemers leges zullen gaan betalen via het aanvragen van een vergunning. Als ik de WAP mag geloven, zal dat niet gebeuren.

De voorzitter: Dit is de presentatie van de consequenties van het besluit dat door de raad in eerste aanleg is genomen. De portefeuillehouder heeft aangegeven hoe hij zich voorstelt een en ander financieel af te wikkelen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Niets had het college hoeven te belemmeren om dat voorstel te herzien in dit voorstel.

De voorzitter: Het is aan de raad om hierover een richtinggevende uitspraak te doen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat is waar, maar u had ook met een ander voorstel voor de legesdekking kunnen komen.

De voorzitter: Dat had gekund, ja.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Over de financiën wil ik graag nog een vraag stellen. U zegt nu dat dit voorstel waarschijnlijk tot een tekort zal leiden, terwijl de heer Peeters zojuist heeft gezegd dat het tekort al in de begroting is verwerkt. Ik snap er daarom bitter weinig meer van. Het probleem is dat ik alleen een programmabegroting ter beschikking heb en dus niet kan beoordelen of het tekort wel of niet verwerkt is. Ik wil hiervan dan ook graag een financiële uitwerking zien.

De voorzitter: Niettemin heeft dit u niet belemmerd een amendement in te dienen om een wijziging in het financiële beleid aan te brengen.

De heer Heuvelmans: Op basis van de informatie dat het voorstel niet kostendekkend was, ja.

De voorzitter: Dat was bekend. Aan de orde is thans de besluitvorming, allereerst over het amendement van de PvdA-fractie.

De heer Vossen: Blijft het amendement ongewijzigd, of wordt nu een legesverhoging van 30% voorgesteld?

De heer Heuvelmans: Een verhoging van 30%.

De heer Vossen: Kunt u dan even precies aangeven hoe het nu luidt?

De heer Heuvelmans: De categorieën in het besluit komen te vervallen en het besluit luidt nu als volgt: tot invoering van een kostendekkend legesniveau, wijzigt het legesniveau in het raadsvoorstel met een verhoging van 30%.

De heer Vossen: Per categorie?

De heer Heuvelmans: In dit geval met uitzondering van categorie 5, want die is volgens mij correct.

Het amendement wordt in stemming gebracht en met 13 tegen 12 stemmen verworpen.

Tegen hebben gestemd mevrouw Jacobs-Verstappen en de heren Van den Boogaard, Hendriks, Henkens, Van den Akker, Adriaens, H.P.M. Lempens, Halfers, Cardinaal, Berckmans, Kirkels, M.C.M. Lempens en Boonen.

Voor hebben gestemd de heren Egging, Vossen en P.P.E. Lempens, de dames Sonnevill-Stassen en Gresnigt-Raemaekers, de heren Heijmans, Heuvelmans en Berdsfah, mevrouw Zaâboul en de heren Coolen, Sijben en Meulen.

De voorzitter: Aan de orde is het amendement van de CDA-fractie.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. Gehoord de reacties van de raad en uw reactie in tweede termijn hoeft het amendement niet in stemming te worden gebracht.

De voorzitter: Aan de orde is het voorstel van het college.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. De PvdA-fractie wil geacht worden tegen te hebben gestemd.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. De CDA-fractie kan instemmen met de punten A en B, maar niet met punt C van het ontwerpbesluit.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de PvdA-fractie geacht wil worden tegen te hebben gestemd en dat de CDA-fractie geacht wil worden gestemd te hebben tegen onderdeel C.

21. Vaststellen van een nieuwe Algemene Plaatselijke Verordening (APV) (04 03 048).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

- 22. a. Vaststellen van de bestuursopdracht ten aanzien van het haalbaarheidsonderzoek over de koppeling van de afzonderlijke initiatieven in het gebied Nelissenhofweg;**
b. beschikbaar stellen van een krediet ad € 10.000,- voor de kosten van het haalbaarheidsonderzoek ten laste van het raamkrediet € 100.000,- voor nieuwe projecten (04 03 035).

De heer Kirkels: Mijnheer de voorzitter. In de commissie is het voorliggende voorstel reeds uitvoerig besproken en daarom kunnen wij er nu kort over zijn. De VVD-fractie beschouwt dit als de volgende stap om partijen tot elkaar te brengen en samen hun toekomst veilig te stellen. Zaken als de kwaliteit van de instituten, een efficiënt ruimtegebruik en de kwetsbaarheid van het gebied zijn daarbij onze

uitgangspunten. Wat dat betreft kunnen wij dit raadsvoorstel van harte ondersteunen.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Op zichzelf is het heel begrijpelijk dat er twee initiatieven liggen, van de KMS en van het Bisschoppelijk College. Wat zou mooier zijn dan wanneer via samenwerking een meerwaarde of synergie tot stand zou kunnen worden gebracht? De cruciale vraag is echter wat hiervan de consequenties zijn voor het gebied in totaliteit. De KMS wil uitbreiden en kan blijkbaar niet op de eigen locatie nieuwbouw realiseren. Waarom dat niet mogelijk zou zijn, is door de KMS echter niet onderbouwd, terwijl op eigen terrein toch een gigantische parkeerplaats aanwezig is. Je zou denken dat de KMS een heel eind vooruit kan met een halfverzonken parkeergarage en daar bovenop bebouwing. Als de KMS daadwerkelijk gaat uitbreiden in de richting van het Bisschoppelijk College, zal zij over de Nelissenhofweg heen een aaneengesloten terrein eisen. Waar het hier een militair object betreft, is dat begrijpelijk, maar het betekent nogal wat voor de hele omgeving. In de eerste plaats zou de Nelissenhofweg eruit moeten en in de tweede plaats zou bebouwing moeten worden gerealiseerd op de schitterende groenstructuur van Nelissenhofweg en Kazernelaan. Onze fractie maakt hierbij een zeer groot voorbehoud, want wij vinden een aantasting van de groenstructuur niet aanvaardbaar. Of kan de KMS in de toekomst wellicht gebruik maken van de gymlokalen van het Bisschoppelijk College? Zelf kan ik me dat eigenlijk nauwelijks voorstellen, want daarvoor zou dan niet zo'n ingewikkeld voorstel geproduceerd hebben behoeven te worden.

Een andere vraag waarop wij nog geen antwoord hebben gekregen – reden waarom ik er maar een schriftelijke vraag over heb gesteld –, is waarom bij verplaatsing van het MOB-complex naar elders buiten Weert de opbrengst van de grond aan de Diesterbaan aangewend moet worden voor nieuwbouw van het Bisschoppelijk College. Die 1 op 1-relatie kunnen wij gewoon niet volgen. Als uit het MOB-complex een forse opbrengst kan worden verkregen via nieuwbouw, kan die in onze ogen ook worden aangewend voor een aantal andere majeure projecten, zoals bijvoorbeeld de verbouwing van dit stadhuis.

In de commissie heeft de wethouder opgemerkt dat het begrip 'passendheid in de omgeving' wat de nieuwbouw betreft een subjectief begrip is. Eén objectief gegeven is er echter wel, namelijk dat de Kazernelaan en directe omgeving een van de mooiste lanen is, misschien wel dé mooiste, van heel Limburg. Die aspecten vinden wij in het voorstel niet terug en het is dus behoorlijk vaag. Je kunt er eigenlijk alle kanten mee uit en eerder hebben wij daarvan bij het plan-Gordijn onze les mogen leren.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Voor dit voorstel gelden wat ons betreft dezelfde opmerkingen die ik eerder heb gemaakt bij het voorstel voor de bestuursopdracht-Drakesteijn. Ook deze bestuursopdracht biedt de raad weinig mogelijkheden tot het stellen van kaders en het geven van sturing. Daar tegenover staat dat de gemeente nog op geen enkele manier een verplichting aangaat, zodat er in dit stadium nog geen reden is voor ongerustheid. Verondersteld wordt dat

met deze transacties, die volgens de belanghebbenden nodig zijn, een win-win-situatie kan worden gecreëerd. Het is de vraag of dat werkelijk het geval zal zijn. De winst voor de KMS zal duidelijk zijn en winst voor het Bisschoppelijk College zit er waarschijnlijk ook nog in, maar winst voor de kwaliteit van de omgeving Kazernelaan/Nelissenhofweg zit er absoluut niet in en de vraag is in hoeverre we daar verlies willen nemen.

Bij de oplossingsrichtingen wil ik graag de volgende kanttekeningen plaatsen. In de vergadering van de commissie voor ruimtelijke ordening heeft wethouder Verheggen gezegd dat de centrale gedachte in de bestuursopdracht draait om nieuwbouw voor het Bisschoppelijk College. Hij kan dat op een bepaalde manier bedoeld hebben, zodat het klopt, maar zoals wij het hebben begrepen is het onwaarschijnlijk. Gelet op de voorgeschiedenis draait alles namelijk om de wens van de KMS om tot uitbreiding over te gaan. Die wens is op zichzelf terecht, maar als dat het uitgangspunt is, waarom wordt dat dan ook niet als zodanig in het stuk verwoord?

Nieuwbouw voor het Bisschoppelijk College is op zichzelf, even los van deze bestuursopdracht, niet vanzelfsprekend. Het Bisschoppelijk College heeft te zijner tijd recht op een bijdrage voor een modernisering en verbouwing, maar nieuwbouw ligt niet voor de hand. In dit verband rijst ook de vraag wat het onderwijsbeeraad hiervan vindt. Uitgangspunt is immers dat de gezamenlijke scholen proberen tot een gezamenlijke mening te komen over de verdeling van de gelden voor onderwijshuisvesting. Wij menen dat dat aspect in de toekomst ook nog een rol zal moeten spelen. Als nieuwbouw van het Bisschoppelijk College niet nodig zou zijn, zou het geld dat het MOB-complex oplevert ook voor andere heel nuttige doelen besteed kunnen worden.

Het MOB-complex zou los van de uitbreiding van de kazerne onderwerp van discussie moeten kunnen zijn tussen gemeente en Defensie. Is het mogelijk het MOB-complex te verwerven en op een bepaalde manier aan de wensen van de KMS tegemoet te komen, maar zonder dat dat leidt tot een uitbreiding van het KMS-terrein, die weer een verplaatsing en daardoor nieuwbouw van het Bisschoppelijk College mogelijk maakt? Jammer genoeg is het de strategie van de KMS om het MOB-complex heel strikt te koppelen aan de wens tot uitbreiding van de KMS, en dat maakt het voor ons lastig de belangen die bij het MOB-complex een rol spelen, verwerving door de gemeente, woningbouw en opbrengsten voor andere zaken los te maken van de KMS.

Soms wordt, wellicht ongewild, de indruk gewekt dat de KMS wel eens uit Weert zou kunnen verdwijnen als de wens tot uitbreiding over de Nelissenhofweg niet zou worden ingewilligd. Helemaal uitgesloten is dat niet, maar concreet is er geen enkel signaal dat daarop duidt. Dat zal ook in overweging moeten worden genomen als we de verschillende belangen tegen elkaar afwegen.

Cruciaal in de hele bestuursopdracht is de vraag wat we willen toelaten op het terrein van het Bisschoppelijk College. Ik herinner eraan dat de raad in november 2002 bij de behandeling van het project multifunctioneel sportcentrum groot belang heeft toegekend aan de waarde van dit gebied. Uitbreiding van de KMS over de Nelissenhofweg heen zal onherroepelijk leiden tot aantasting van die kwaliteit.

Vraag is alleen hoe groot die zal zijn en hoeveel we willen toestaan. In de vergadering van de commissie voor ruimtelijke ordening daagde wethouder Verheggen de raad een beetje uit door te zeggen: als jullie die aantasting niet willen, zeg dat dan maar, dan stopt het helemaal. Het wijst er mijns inziens op dat hij al ziet aankomen dat die aantasting heel behoorlijk zal zijn. Hij rekent er ook op dat wij op dit moment niet 'nee' durven te zeggen, en daar heeft hij wel gelijk in, want de belangen van de betrokken partijen zijn te groot om nu zonder onderzoek te besluiten hiermee te stoppen. Dat wil echter niet zeggen dat straks niet toch die uitkomst uit de bus kan komen als blijkt dat van een win-win-situatie geen sprake is. In dat opzicht zou de afweging die de CDA-fractie maakt van de verschillende belangen wel eens anders kunnen uitvallen dan de afweging die een beetje in de bestuursopdracht gesuggereerd wordt.

De heer Henkens: Het lijkt er een beetje op alsof u nu een betoog houdt dat eigenlijk thuishoort in de raadsvergadering van juli. Aan de orde is nu een bestuursopdracht voor een haalbaarheidsonderzoek, waarvan het resultaat ter kennis zal worden gebracht aan de gemeenteraad. Het voorstel vermeldt verder: *“Indien de haalbaarheid gewaarborgd is, wordt een samenwerkingsovereenkomst opgesteld welke ter vaststelling wordt voorgelegd aan de gemeenteraad.”* Ik neem aan dat dat zal gebeuren in de raadsvergadering van juli. Er is niets mis mee om dan dit betoog te houden, maar ik verzoek u ons daarvoor vanavond te sparen.

De heer Sijben: Als de heer Henkens het niet waard vindt om naar deze bijdrage te luisteren, kan ik dat alleen maar jammer vinden.

De heer Henkens: Het ontgaat mij waarom dat vandaag moet gebeuren.

De heer Sijben: Dan zal ik dat uitleggen. Al twee jaar lang wordt in het kader van het dualisme gestreefd naar een versterking van de rol van de raad als kaderstellend, richtinggevend en sturend orgaan. In het begin van mijn bijdrage heb ik gezegd dat deze bestuursopdracht weinig mogelijkheden biedt voor sturing en kaderstelling. Wij proberen nu daarom al onze inbreng te leveren qua sturing op het vervolg. Piketpaaltjes slaan, wordt dat ook wel genoemd; dat is de bedoeling. Als we nu alleen maar zouden zeggen 'dat zien we straks wel', is dat ook voor het college minder gunstig als het ons straks een uitwerking voorlegt waarvoor de raad dan nog voorwaarden zou willen stellen.

De heer Vossen: Maar het is dan toch veel consequenter om te zeggen: het is voor ons onvoldoende, dus zijn wij het er niet mee eens? Dan maakt u een punt en heeft uw betoog ook wat meer zin. Nu zegt u in feite dat u het niks vindt, maar dat u er toch mee akkoord gaat.

De heer Kirkels: Had u dan de illusie dat het anders uit zou pakken?

De heer Vossen: Eigenlijk niet, nee.

De heer Sijben: Het is onvoorstelbaar grof wat er nu gebeurt! Wij proberen duidelijk te maken welke voorwaarden wij zien voor het vervolg en doen op een constructieve manier mee aan de beraadslagingen door het college onze gedachten mee te geven, zonder nu al bij voorbaat te zeggen dat wij het niet meer zien zitten en dat er daarom beter mee gestopt kan worden, en dat wordt dan beloond met dit soort botte reacties!

De heer Henkens: Dat is echt niet mijn bedoeling geweest. Ik heb alleen willen betogen dat uw argumenten straks met veel meer kracht naar voren kunnen worden gebracht als de gegevens duidelijker zijn. Ook de raad weet nu niet waar hij aan toe is....

De heer Coolen: Dat is het juist, meneer Henkens: dat de raad niet weet waar hij aan toe is! Daarom sturen wij, nu!

De heer Henkens: In het kader van het duale stelsel kunt u ook in de commissies sturen; daar is niets mis mee.

De heer Heijmans: Ik voel me ook aangesproken en daarom wil ik nog eens verwijzen naar de eerdere bestuursopdracht over de locatie-Drakesteijn, die eerst in de commissie en naderhand met een paar wijzigingen in de raad is besproken, zodat er een eensluidende visie was. Juist bij dergelijke uitdagende projecten moet ook naar een breed draagvlak in deze raad worden gestreefd. Er wordt nu keurig gesproken over een draagvlak bij de Kazernelaan en omgeving, maar ik voorspel u dat de aanzet die vanavond wordt gegeven daarvoor niet de juiste weg is. Ik heb erover gedacht om zelf een paar uitgangspunten te berde te brengen en de zaak nader te concretiseren, maar ik begreep – en dat hoor ik nu ook – dat het totaal nutteloos zou zijn geweest en daarom heb ik er maar van af gezien. De heer Sijben heeft volkomen gelijk dat wij de kaders en uitgangspunten moeten aangeven op basis waarvan de haalbaarheid van een project daadwerkelijk kan worden getoetst. Dat gebeurt nu in onvoldoende mate en dat leidt tot een carte blanche, wat kan betekenen dat wij later met een planopzet worden geconfronteerd die uitmondt in een plan-Gordijn 2.

De heer M.C.M. Lempens: De heren die dit ‘carte blanche’ noemen snappen het hele systeem niet!

De heer Heijmans: Onze fractie kan zich in ieder geval niet vinden in een op deze manier geformuleerde bestuursopdracht.

De heer Vossen: Ik wil graag even verduidelijken wat ik met mijn reactie aan de heer Sijben bedoelde. Ik hoorde hem tussen de regels door zeggen – volgens mij zelfs niet eens tussen de regels door – dat de CDA-fractie helemaal niets voelt voor nieuwbouw van het Bisschoppelijk College en dat het Bisschoppelijk College er misschien best wel met een opknopbeurt van af kan komen. In deze bestuursopdracht wordt uitdrukkelijk gewag gemaakt van een wens voor nieuwbouw

van het Bisschoppelijk College. Als de heer Sijben dat straks wil gaan afschieten – ik heb hem namelijk ook horen zeggen dat misschien eens zal moeten worden nagegaan of we het MOB-complex niet op een andere manier in ons bezit kunnen krijgen –, zég dat dan duidelijk, stem niet in met dit voorstel en geef dié kaders aan, maar ga geen heel verhaal houden en uiteindelijk zeggen dat er toch mee akkoord kan worden gegaan.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Het is toch niet meer dan een kwestie van behoorlijk bestuur om te vragen wat het onderwijsberaad hierover heeft gezegd? Dat is voor deze raad toch de basis geweest om een huisvestingsplan neer te leggen waarbij alle scholen aan de orde zijn gekomen? Als het onderwijsberaad een afweging maakt en kiest voor nieuwbouw voor het Bisschoppelijk College, is het een prioriteit en het budget is er ook voor. Wie zijn wij dan nog om daarover een opmerking te maken? Dat is wat de heer Sijben heeft gevraagd.

De voorzitter: Ik stel voor de heer Sijben nu de gelegenheid te geven om zijn eerste termijn af te ronden.

De heer Sijben: Uit het laatste deel van deze interruptieronde blijkt dat een heel zinnige discussie kan ontstaan over fundamentele punten van inzicht, zelfs zonder dat de bestuursopdracht ze benoemt als beslispunten voor een sturende rol van de raad, en dat is op zichzelf wel gunstig.

Mijn laatste opmerking handelt over de rol van de KMS. Wij gaan nu medewerking verlenen aan het onderzoek, zonder dat er een concreet plan van de KMS ligt voor uitbreiding. De reden waarom het nu zo gaat begrijp ik nog wel, maar het is niet zoals het hoort. Wij zijn van mening dat, voordat een volgende stap wordt gezet die op wat voor manier ook verplichtend is voor de gemeente, een concreet plan voorhanden moet zijn voor de uitbreiding van de KMS, dat dan overigens niet door de KMS moet worden ingediend, maar door de bevoegde instantie, zijnde het ministerie van Defensie in Den Haag.

De heer Berckmans: Ik kan me best voorstellen dat er gesprekken zijn gevoerd tussen de KMS en het college, waarin door de KMS bij de gemeente is geïnformeerd naar de mogelijkheden die er zouden zijn om iets te creëren en dat het college uit hoofde daarvan met een bestuursopdracht is gekomen. Uiteindelijk is het aan de raad om hiermee al dan niet in te stemmen, maar er zal in ieder geval wel een onderzoek moeten worden ingesteld en er zal ook iets gedaan moeten worden om de KMS eventueel in Weert te behouden. Dat heeft niets met concrete plannen van de KMS te maken.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. In de aanleiding voor het voorstel is aangegeven dat uitbreidingsmogelijkheden voor de toekomst van de KMS van essentieel belang zijn, en dat is niet zo maar iets. Als je dit opschrijft, geef je ermee te kennen dat het heel belangrijk is, en meer dan dat. Het vorig jaar zijn we door de KMS uitgenodigd en ook daar is dit heel duidelijk gemaakt. Ze heeft niet met zoveel woorden gezegd dat ze uit Weert zou verdwijnen als ze de uitbreiding niet

zou krijgen, maar ik heb goed geluisterd en begrepen dat die kans wel eens zou kunnen bestaan. Wetend wat de KMS voor Weert betekent, zullen we in dit geval prioriteiten moeten stellen. Wij zijn van mening, gelet op het woord 'essentieel', dat in dit geval een heel zwaar woord is, dat wij hierin mee moeten gaan. Hetzelfde zien we bij het Bisschoppelijk College. Het voorstel maakt gewag van de uitdrukkelijke wens van het Bisschoppelijk College om nieuwbouw te realiseren. Ook die uitdrukkelijke wens mogen we niet naast ons neerleggen. Als we die twee dingen nu kunnen combineren, is het toch op z'n minst de moeite waard om de haalbaarheid daarvan te onderzoeken. Dat is het enige wat vanavond aan ons gevraagd wordt, niet meer en niet minder.

Met betrekking tot het MOB-complex meldt het voorstel dat Defensie bereid is onder nog nader te bepalen voorwaarden de grond in te brengen. Het is nogal vaag en ik weet niet of het college daarover iets kan vertellen, maar ik neem aan dat voor die nader te bepalen voorwaarden al wel een richting is aangegeven, of is het echt nog helemaal blanco?

De heer Coolen: U doet nu precies hetzelfde als wat de heer Sijben heeft willen betogen. De strekking van wat u nu zegt komt exact overeen met wat wij bedoelen! U hebt helemaal gelijk dat nagegaan zal moeten worden of de wens van het Bisschoppelijk College gehonoreerd kan worden, maar wij hebben eraan toegevoegd dat ook met het onderwijsberaad in overleg zal moeten worden getreden. Als het onderwijsberaad er dan mee instemt, is er geen vuiltje aan de lucht.

De heer Vossen: Prima; als u mij mijn verhaal had laten afmaken, was ik daar ook op uitgekomen.

In het voorstel worden ook de gymlokalen specifiek genoemd in relatie tot de beleidsvisie onderwijs en sport. Wij kunnen ons een constructie voorstellen waarin ook andere dingen zouden kunnen gebeuren, bijvoorbeeld één hal in plaats van verschillende gymlokalen en gezamenlijk gebruik door de KMS en het Bisschoppelijk College. Het is wel aardig te onderzoeken in hoeverre zo'n samenwerking mogelijk is....

De heer Heuvelmans: Volgens mij bent u nu ook bezig met het stellen van kaders, en dat terwijl u dat eerder de heer Sijben verweet.

De heer Vossen: Maar wel vanuit een positieve invalshoek

De heer Heuvelmans: Volgens mij was ook de invalshoek van de heer Sijben heel positief en constructief!

De heer Vossen: Daarover verschillen we dan van mening.

De heer Sijben: Er mogen best meningsverschillen zijn, maar het gaat mij te ver dat u een mening die u niet uitkomt kwalificeert als negatief en uw eigen mening als positief.

De heer Vossen: Dat is voor uw rekening.

Bij de woningbouw die mogelijk op het MOB-complex zal worden gerealiseerd zal vanzelfsprekend ook aan sociale-woningbouw moeten worden gedacht. Over de kwetsbaarheid van de omgeving tenslotte is iedereen het volgens mij wel eens. Er zullen prioriteiten moeten worden gesteld en wij gaan ervoor, maar wat er komt zal wel passend moeten zijn in de omgeving.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. De SP kan instemmen met het onderzoek. Daarbij beseffen ook wij dat het hier gaat om een kwetsbaar gebied en daarom zal in de uitgangspunten voor het onderzoek het behoud van dit groene kapitaal opgenomen moeten worden. De mogelijkheid van inbreiding op eigen terrein zal daarnaast ook moeten worden onderzocht. Aandacht heb ik in de commissie ook gevraagd – en daar werd toen wat lacherig over gedaan – voor de veiligheid van de kazerne, een militair object, in de woonomgeving. Ik vraag hier nogmaals aandacht voor en verwacht daarop nu een serieus antwoord. Tenslotte hebben we in het recente verleden een ander voorbeeld meegemaakt waarbij de gemeente een andere inschatting had gemaakt dan deskundigen en hogere instanties. Ik verzoek het college om een schriftelijke notitie in dezen.

Af en toe probeer ik een beetje neutraal naar deze raad te kijken en als ik vanavond dan weer zie hoe op de heer Sijben werd gereageerd, kan ik alleen maar concluderen dat het met vertrouwen te maken heeft. Bij de vele randvoorwaarden die hij noemde kan ik me grotendeels aansluiten, maar als je iets meer vertrouwen in het college zou hebben, zou het misschien wat minder zijn geweest.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. Na de uitgebreide discussie in de commissie zal ik vanavond nogmaals proberen in hoofdlijnen op de gemaakte opmerkingen in te gaan. Laat ik voorop stellen dat tegemoet komen aan de wensen van het Bisschoppelijk College en aan de wensen van de KMS vergaande consequenties zal hebben, want dan verandert er iets. Het is geen geheim, het staat ook in de stukken, en die verandering zal, zoals onder punt 7 van de oplossingsrichtingen aangegeven, moeten passen binnen nog nader te stellen beleidsmatige, ruimtelijke en stedenbouwkundige randvoorwaarden. Zo ver zijn we nu echter nog niet. Eerst willen we onderzoeken of het überhaupt zinvol is een proces te starten dat moet leiden tot een plan, want zelfs dat weten we niet. Wat wij wel weten, is dat de KMS een wens heeft tot uitbreiding, een wens die door het college van burgemeester en wethouders zeer serieus wordt genomen, gegeven het belang dat de KMS als onderwijsinstelling voor Weert heeft. Daarnaast is er de wens van het Bisschoppelijk College, al een jaar of vier oud, om niet tot verbouwing, maar tot nieuwbouw over te gaan, en daarover is ook al een discussie gevoerd in het kader van het plan-Gordijn. Willen we daarin bewilligen, dan zullen duidelijke randvoorwaarden moeten worden gesteld voor behoud van de kwaliteit van het gebied. In dit verband herinner ik eraan dat een van de uitgangspunten in de eerdere plannen van Gordijn was dat de bebouwde oppervlakte en de bebouwingshoogte als zodanig behouden mochten blijven en dat met inachtneming van dezelfde volumes aan het terrein eventueel een andere invulling zou kunnen worden

gegeven. Zo ver is het echter nog niet, wij zijn nog bezig met een onderzoek. Terecht heeft de heer Heijmans opgemerkt dat in dat onderzoek ook duidelijk zal moeten worden waarom de wensen van de KMS op de locatie van het Bisschoppelijk College ingevuld zouden moeten worden. Als mij gevraagd zou worden of de KMS de functie die nu op het MOB-complex zit op het terrein van het Bisschoppelijk College zou mogen invullen, zou ik daarmee de nodige moeite hebben, omdat dat mijns inziens niet de kwaliteitsinvulling is waarnaar wij streven. Dat de KMS één aaneengesloten terrein wil hebben, is wel begrijpelijk, want Defensie streeft naar één terrein, met één omheining en één bewaking. Het kan echter consequenties hebben voor de verlegging van de Nelissenhofweg en dan zal onderzocht moeten worden of de ondergrondse infrastructuur al of niet behouden kan blijven. Al deze zaken zullen nog nader onderzocht moeten worden.

Inderdaad heb ik, zoals de heer Heijmans releveerde, in de commissie opgemerkt dat 'passendheid' een subjectief begrip is. Niet ik, niet het college van burgemeester en wethouders, maar de raad is straks degene die hierover een uitspraak zal moeten doen. Als het komt tot een bestuursopdracht voor planontwikkeling, zal ook een uitspraak moeten worden gedaan over de passendheid van die ontwikkeling in dit gebied. Nu zou ik daarover geen zinnig woord kunnen zeggen, want ik weet absoluut niet hoe de bouwplannen in dit gebied eruit zullen komen te zien.

Als het Bisschoppelijk College tot nieuwbouw zou overgaan, zal die niet betaald worden door de gemeente. In het onderwijshuisvestingsplan is een bedrag opgenomen voor aanpassing en verbetering van de huisvesting van het Bisschoppelijk College. Voor dat bedrag kan geen nieuwbouw worden gerealiseerd en dus zullen op een andere manier gelden moeten worden gegenereerd, en wel via bouw mogelijkheden. Eerder heeft het Bisschoppelijk College een plan aan het college gepresenteerd waarin die bouw mogelijkheden gesitueerd waren op de huidige locatie van het Bisschoppelijk College, maar dat hebben wij afgewezen. Wij kunnen namelijk niet én de belangen van de KMS dienen én de belangen van het Bisschoppelijk College in het kader van de onderwijshuisvesting én nog eens woningbouw op die plaats realiseren. Het zou tot een dusdanige concentratie leiden dat de kwaliteit van de omgeving er op een onaanvaardbare wijze door zou worden aangetast. Een mogelijke oplossing zou kunnen worden gevonden in een grondruil tussen het Bisschoppelijk College en de Dienst der Domeinen, in die zin dat de Dienst der Domeinen een stuk grond krijgt van de Stichting St. Jozef, waarvoor de Stichting St. Jozef dan gronden terug zou krijgen op het MOB-complex waarop woningbouw gerealiseerd zou kunnen worden als dekking voor het Bisschoppelijk College. Overigens zal dan nog nader moeten worden bezien of het aantal hectaren voldoende groot is om het benodigde bedrag op te brengen, dan wel of daaraan nog iets moet worden toegevoegd uit de grondexploitatie. In ieder geval zal een en ander betaald moeten worden uit de grondexploitatie en de bouwexploitatie, waarmee volledig de gedachte wordt gevolgd in het plan-Gordijn dat de woningbouw en de grondexploitatie in belangrijke mate kostendrager moeten zijn voor het realiseren van de plannen, als het al zo ver komt.

Geleerd hebbende van het plan-Gordijn en om te voorkomen dat de raad ons later zou verwijten al plannen te hebben gemaakt zonder hem daarin te hebben gekend,

hebben wij besloten de raad stap voor stap bij het geheel te betrekken door hem eerst een opdracht te laten geven voor het haalbaarheidsonderzoek, later kennis te laten nemen van de samenwerkingsverklaring, als het daartoe komt, vervolgens een uitspraak te laten doen over de samenwerkingsovereenkomst en tenslotte over de plannen. Op dit moment is het nog niet mogelijk aan te geven hoe het plan eruit zal komen te zien. Ik zou het bijvoorbeeld prachtig vinden als op de locatie van het Bisschoppelijk College, i.c. de gronden van de Stichting St. Jozef, gebouwen zouden kunnen komen te staan die een functie zouden kunnen vervullen voor én de KMS én het Bisschoppelijk College én het Weerter verenigingsleven, maar of dat kan weet ik niet; dat zal onderzocht moeten worden. Evenmin kan nu met zekerheid worden gezegd dat er een win-win-situatie te creëren is. Ik ga ervan uit dat het mogelijk is, maar of het ook zo zal zijn, is nu nog niet duidelijk.

Uitgangspunt voor dit alles is niet alleen gelegen in de wens van de KMS om tot uitbreiding over te gaan. Die wens kan de KMS wel hebben, maar die zal ze primair op tafel moeten leggen bij de Dienst Terreinen, Gebouwen en Werken van het ministerie van Defensie, die daarover weer overeenstemming zal moeten bereiken met de Dienst der Domeinen. Als wij aan het haalbaarheidsonderzoek beginnen, hebben we niet slechts met drie partijen te maken – gemeente, Bisschoppelijk College en KMS –, maar daarnaast ook met de Van Hornekazerne, de Dienst der Domeinen en de Dienst Terreinen, Gebouwen en Werken van het ministerie van Defensie – of ik bij laatstgenoemde dienst helemaal de juiste volgorde in acht heb genomen, weet ik overigens niet zeker; ik ben nooit in dienst geweest en daarom zij mij dit hopelijk vergeven....

De voorzitter: De heer Sijben is ook buitengewoon dienstplichtig!

Wethouder Verheggen: Maar dát ben ik zelfs niet! Ik ben voor goed ongeschikt verklaard voor militaire dienst! Kortom, wij hebben met zes, zeven partijen te maken die in dit geheel een rol spelen en daarom is een kaderstelling op dit moment ook prematuur. Behalve de belangen van de KMS en de belangen van het Bisschoppelijk College is hier mogelijk ook nog een belang van de gemeente aan de orde, en u mag best weten dat ik dat erin heb gebracht. Als wij hiermee namelijk de kans krijgen de grond onder de kazerne, die we voor een zeer minimaal bedrag verpachten aan de Dienst der Domeinen, te ruilen voor de grond van het MOB-complex, kunnen we een extra winst bereiken.

Het spreekt vanzelf dat het onderwijsberaad straks akkoord zal moeten gaan met het beschikbaar stellen van het onderhoudsbudget voor het Bisschoppelijk College, want zonder dat akkoord zou een kostendrager voor de wensen van het Bisschoppelijk College wegvallen.

In het bovenstaande hoop ik duidelijk te hebben gemaakt hoe wij de toerekening van opbrengsten ten behoeve van het Bisschoppelijk College zien. Dat wil echter niet zeggen dat per definitie alle opbrengsten daarheen zullen gaan. Wat ik wel weet is dat zonder opbrengst uit de grondexploitatie en zonder opbrengst uit de woningbouwexploitatie nieuwbouw voor het Bisschoppelijk College niet tot de mogelijkheden behoort.

De heer Heijmans: Dan is dat maar zo! Het staat ons toch vrij het kapitaal dat vrijkomt op een andere manier aan te wenden?

Wethouder Verheggen: Als wij die opbrengsten niet ten goede willen laten komen aan het Bisschoppelijk College, zullen we het Bisschoppelijk College ook moeten laten weten dat het zijn plannen maar moet vergeten.

De heer Heijmans: De verbouwing van het stadhuis kan toch ook bekostigd worden, of zeggen we dan ook: vergeet het maar?

Wethouder Verheggen: Ik had gehoopt dat het me deze derde keer wel gelukt zou zijn het u duidelijk te maken, maar het lukt me blijkbaar niet en het zal me waarschijnlijk wel nooit lukken....

De heer Heijmans: Daarom heb ik ook gevraagd het eens op schrift te stellen!

Wethouder Verheggen: Volgens mij bent u intelligent genoeg om mijn woorden te kunnen begrijpen. Ik heb geprobeerd uit te leggen dat het Bisschoppelijk College kostendragers nodig heeft en dat het anders zijn plannen wel kan vergeten. Het onderwijsberaad zal volgens mij nooit zo ver gaan om de nieuwbouw voor het Bisschoppelijk College te bekostigen.

De heer Sijben heeft gevraagd of de kans bestaat dat de KMS zal verdwijnen. Deze vraag kan ik niet beantwoorden, maar wat ik wel weet is dat in de discussie die is gevoerd over de bezuinigingen van de rijksoverheid gekozen is voor behoud van de KMS en dat de KMS, die vroeger alleen functioneerde voor de landmacht, op dit moment opleidingsinstituut is voor alle vier krijgsmachtonderdelen, t.w. de landmacht, de luchtmacht, de marine en de Koninklijke Marechaussee. Als wij deze opleiding in Weert willen behouden, zullen we ervoor moeten zorgen dat ze tot in lengte van jaren over een adequate huisvesting kan beschikken.

Uit het haalbaarheidsonderzoek zal moeten blijken welke functies de KMS buiten het terrein wil. Het spreekt vanzelf dat primair gekeken zal moeten worden naar de functies die binnen het terrein kunnen worden gehouden, want alles wat binnen het terrein kan worden gehouden heeft waarschijnlijk minder impact voor de kwaliteit van de omgeving....

De heer Heijmans: U somt nu, net als de heer Vossen, de heer Sijben en ondergetekende hebben gedaan, in feite een aantal randvoorwaarden op die wij juist in de bestuursopdracht terug hadden willen zien. Nu is dat helemaal niet beschreven, zodat de KMS hiermee alle kanten op kan. Juist die vaagheid en de algemene teksten in deze bestuursopdracht maken ons bezwaar zo groot.

Wethouder Verheggen: Ik bestrijd dat de KMS hiermee alle kanten op zou kunnen. Er ligt geen bestuursopdracht om een bouwplan te ontwikkelen, maar een bestuursopdracht om – met instemming van de raad – een onderzoek uit te voeren naar de haalbaarheid. Ik weet nu niet meer wat u wilt. De ene keer wilt u vooraan in de rij staan, omdat u wilt bepalen wat er gebeurt, en nu u de kans krijgt om

vooraan in de rij te staan, verwijt u ons dat we niet alles al hebben voorbereid. Zo kan ik niet werken. De signalen die zijn afgegeven door de heren Sijben, Heijmans, Vossen en anderen willen wij serieus nemen, maar geef ons dan de kans om, als de bestuursopdracht komt om een wijziging in de bestemming door te voeren, die opmerkingen daarin tot uitdrukking te laten komen.

Gevraagd is of het MOB-complex ook op andere wijze verworven zou kunnen worden. In het verleden hebben wij hierover reeds met meerdere mensen gesproken en steeds is daarbij als uitgangspunt verwoord dat bij verwerving van het MOB-complex een MOB-complex vlak in de buurt van de kazerne zou moeten komen, iets wat nooit is gelukt. Op dit moment wordt het MOB-complex door de provincie in het kader van de Ruimte voor ruimte-regeling beschouwd als een locatie waaruit geld gegenereerd kan worden. Ik heb daartegen ingebracht dat het MOB-complex geen landelijk gebied is en niet past in de Ruimte voor ruimte-regeling, maar primair een gebied is voor herontwikkeling binnen het stedelijk gebied. Wat dat betreft acht ik het niet uitgesloten dat wij het zelf zouden kunnen verwerven, maar dat zou ik dan nog altijd willen doen in een ruiltransactie en niet in een kooptransactie. Bovendien zouden we dan op hetzelfde moment een deal moeten proberen te sluiten met de Stichting St. Jozef voor andere ontwikkelingsmogelijkheden.

In alle projecten waarin wij zelf de grondexploitatie op ons nemen moeten wij de moed opbrengen ook sociale-woningbouw te realiseren. Waar de grondexploitatie niet in onze handen is, zullen wij met de projectontwikkelaar in overleg treden over sociale-woningbouw, want als het even kan willen wij gedifferentieerdheid in woningbouwplannen als uitgangspunt nemen.

De heer P. Lempens heeft aandacht gevraagd voor de veiligheid van de KMS. Allereerst wil ik opmerken dat ik daarover in de commissie echt niet lacherig heb willen doen, al is het misschien wel zo overgekomen door een bepaald voorbeeld dat werd genoemd. De KMS is inderdaad een militair object, al wordt er voor zover ik weet geen munitie e.d. opgeslagen. Daaraan zullen wel bepaalde aspecten van veiligheid verbonden zijn, maar in het kader van deze ontwikkeling zullen de risico's van het object niet groter worden, eerder zelfs kleiner.

De heer P.P.E. Lempens: Het is misschien wat oneigenlijk om daarover nu een vraag te stellen, maar het is wel iets dat bij ons naar boven is gekomen. Ik wil er nu geen discussie over aangaan, maar wij stellen wel prijs op een zakelijke opsomming van werkelijke risico's.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. Ik hoop dat mijn antwoord alle partijen voldoende vertrouwen geeft om in te stemmen met deze bestuursopdracht.

De heer Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Centraal in de discussie stond de vraag hoe de raad in dezen kan sturen. Ik geloof dat mijn fractie daarover duidelijk is geweest. Wij willen drie uitgangspunten meegeven: een kwaliteitsslag voor de instellingen, efficiënt ruimtegebruik en zorg voor de kwetsbaarheid van het gebied. Deze uitspraken op hoofdlijnen passen ons inziens in dit stadium van de ontwik-

keling. Later zullen we de details nader onder de loep nemen. Wij hebben er geen behoefte aan nu al uitspraken te doen over de vraag of de Nelissenhofweg weg moet of niet, of er een verzonken parkeergarage moet komen, etc.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Wij gaan akkoord met een onderzoek, maar kunnen ons niet vinden in de bestuursopdracht die nu voorligt.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Wethouder Verheggen heeft mij heel goed begrepen, zoals meestal trouwens, en hij heeft zich niet van de wijs laten brengen door allerlei interrupties. Ik heb hem ook goed begrepen en wij komen er nog op terug.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft een duidelijk antwoord gegeven. Eén opmerking willen wij nu nog meegeven: in dit hele verhaal is voor ons de nieuwbouw van het Bisschoppelijk College van wezenlijk belang.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek de wethouder toe te zeggen dat de risico's in dit gebied op schrift zullen worden gesteld. Voor het overige gaan wij, zoals ik al heb gezegd, met het voorstel akkoord.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. Op het terrein van de veiligheid ben ik niet bevoegd, maar ik wil wel toezeggen dat ik deze vraag in het college aan de orde zal stellen.

De voorzitter: Ik kan mij voorstellen dat onder andere dit soort elementen een rol speelt bij het beoordelen van de vraag waar opleidingsinstituten van Defensie het beste gevestigd kunnen worden. In de contacten die nog met Defensie zullen plaatsvinden kunnen wij daarop voor zover mogelijk een nadere toelichting vragen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de PvdA-fractie geacht wil worden tegen te hebben gestemd.

De voorzitter schorst te 23.24 uur de vergadering tot maandag 22 maart 2004 te 19.30 uur.

**NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
 VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
 VAN 22 MAART 2004**

(voortzetting van de vergadering van 18 maart 2004)

23. Beschikbaar stellen van een krediet voor het uitvoeren van een akoestisch onderzoek ad € 20.000,- ten behoeve van schietinrichtingen van schutterijen (04 03 044)	56
24. Definitief vaststellen van de voor de opstelling van de Strategische visie 'Weert in 2015' te gebruiken stadstyperingen:	
• levendige sociale stad;	
• stad in en voor de regio;	
• veilige stad;	
• stad met evenwichtige, matige groei;	
• ondernemende stad (04 03 047).....	60
25. Instemmen met de uitwerking van burgerparticipatie in Weert (04 03 043).....	71
26. Beschikbaar stellen van een gemeentelijke bijdrage van € 22.000,- aan het Nederlandse Rode Kruis ten behoeve van de slachtoffers van de aardbeving in Marokko (initiatiefvoorstel ingediend door mw. Zaäboul van de fractie P.v.d.A. Weert).....	82
27. Schriftelijke vragen ex artikel 37 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (04 03 049).	
b. Schrijven van de heer P. Lempens namens de fractie S.P. afdeling Weert d.d. 17 februari 2004 inzake vragen aan het college over het feit dat er tijdens de carnavalsdagen wordt gedoogd dat er in de Poort van Limburg meer mensen aanwezig mogen zijn dan toegestaan.	88
28. Schriftelijke vragen ex artikel 38 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (04 03 050).	
a. Schrijven van de heer J. Vossen namen de fractie D66 Land van Weert d.d. 5 maart 2004 inzake vragen aan het college over informatievoorziening naar burgers.	88
29. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 29 december tot en met 2 februari 2004 (04 02 053).....	109
30. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover ons college nog een voorstel moet doen (04 03 054).....	109
31. a. Overzicht beïnvloeding onvoorzien lasten 2004;	
b. overzicht begrotingsuitkomsten 2004;	
c. overzicht reserves en voorzieningen 2004 (04 03 055).....	109
32. a. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken betreffende de overeenkomst met betrekking tot de verwerving van het eigendom van mevr. Smeets-Sentjens aan Tungeleerdorpstraat 59 ten behoeve van nieuwbouw school c.q. multifunctionele ruimte In Tungeleeroy.	
b. beschikbaar stellen van een krediet ad € 450.000,- voor de verwerving van de percelen AC 651, AC 99 en AC 100 (incl. deskundigenkosten) (04 03 052).....	110
33. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken over de raamovereenkomst met ENECO (04 03 038).....	110
34. Kennisnemen van en eventuele wensen en bedenkingen kenbaar maken over de koopovereenkomst voor een bedrijfsterrein en twee woningbouw kavels (huidige standplaatsen) aan de Roeventerpeelweg tussen de gemeente Weert en de heer J.C. van de Vin, Roeventerpeelweg 4, zoals overeengekomen in januari 2004 (04 03 039).....	110
35. a. Kennisnemen van het schetsplan "Panorama de Hameij";	
b. kenbaar maken van eventuele wensen/bedenkingen inzake de samenwerkingsovereenkomst "Panorama de Hameij" (04 03 045).....	110
36. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken over de reactie namens de gemeenten Weert en Nederweert op de POL-aanvulling Diensten en Locaties (04 03 057).....	110

VOORZITTER: de heer drs. C.J.J.S. Majoor, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG zijn de heren F.L.J.A. Adriaens, A.T. van den Akker, J.J.M. Berckmans, L.J. Boonen, J.M. Cardinaal, H.W.J. Coolen en A.J. Egging, mevrouw M.H.P. Gresnigt-Raemaekers, de heren T.H.M. Halfers, J.J. Hendriks, J.I.J. Henkens, L.F.A. Heuvelmans en A.J.L. Heijmans, de dames C.J.C. Jacobs-Verstappen en W.D.H.M. Janssen-Camp, de heren A.W.P. Kirkels, H.P.M. Lempens, M.C.M. Lempens, H.A. Litjens en T.W.G. Meulen, mevrouw mevrouw M.J.L.M. Nouwen-Jacobs, de heren P.J.H. Sijben, G. Soyugüzel en J.H.F. Vossen en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren A.W.M. Balemans, R.F.J.W.M. van Dooren en J.H.M. Peeters, mevrouw M.M.C.F. Stokbroeks en de heer P.J.R.L. Verheggen, wethouders.

AFWEZIG met kennisgeving zijn mevrouw M.M.G.J. Sonnevile-Stassen en de heren M.S. Berdsfah, J.B.H. van den Boogaard en P.P.E. Lempens.

De voorzitter heropent te 19.30 uur de vergadering en verzoekt de aanwezigen enige ogenblikken stilte in acht te nemen ter respectvolle nagedachtenis aan koningin Juliana, die zaterdag jl. op 94-jarige leeftijd is overleden.

(Hierna wordt gedurende enige ogenblikken staande een plechtige stilte betracht.)

De voorzitter: Ik dank u zeer.

Dames en heren. Voor deze voortgezette vergadering zijn berichten van verhindering ontvangen van de heren Berdsfah, P. Lempens en Van den Boogaard en mevrouw Sonnevile. Mevrouw Janssen heeft laten weten later ter vergadering te zullen komen.

23. Beschikbaar stellen van een krediet voor het uitvoeren van een akoestisch onderzoek ad € 20.000,- ten behoeve van schietinrichtingen van schutterijen (04 03 044).

De heer Berckmans: Mijnheer de voorzitter. Een schutterij is in een dorp of wijk een belangrijk onderdeel van de samenleving. Sommige schutterijen zijn al honderden jaren oud en een schutterij is dan ook een belangrijk historisch-cultureel erfgoed. Het college draagt in dit opzicht naar onze mening een behoorlijke verantwoordelijkheid. Enige tijd geleden is de schutterij door een uitspraak van de Raad van State in de belangstelling gekomen voor wat betreft het onderdeel schieten. Het thans voorliggende voorstel heeft slechts betrekking op een klein onderdeel van het schieten: de kogelvanger. Gelet op de historie, zijn wij van mening dat in het thans voorgenomen akoestisch onderzoek niet alleen aandacht moet worden geschonken aan het geluid bij de kogelvanger, maar dat ook moet worden nagegaan of in het gebied nog een open, vrij schootsveld is. Het is mij ter ore gekomen dat een van de schutterijen die in het voorstel worden genoemd nu reeds op zoek is naar een open schootsveld ergens in het dorp; daarover is afgelopen vrijdagavond ook tijdens de ledenvergadering gesproken. In de commissie heb ik erop aangedrongen wat breder tewerk te gaan en niet alleen naar de kogelvanger te kijken, maar de schutterijen het historische gebeuren te gunnen dat ze hadden;

zij verdienen dat. Ik betreur het dat in het onderzoek alleen de kogelvanger onder de loep wordt genomen; ik vind dat niet breed genoeg. Weert Lokaal heeft niet voor niets een brief aan het college geschreven over het schietgebeuren. Wij verwachten dat de wethouder zal toezeggen dat hij in dezen zijn best zal doen.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Terecht heeft de heer Berckmans opgemerkt dat de schutterij een belangrijk onderdeel is van de samenleving. De schutterij is een aloude traditie en dat is ook de reden waarom wij in de commissie vrij langdurig over dit onderwerp van gedachten hebben gewisseld met de wethouder. Vanavond wil ik dat in een wat samengevatte vorm doen. Tijdens een gesprek vorige week met een van de leden van de schutterij ben ik erop attent gemaakt dat de provincie de mogelijkheid onderzoekt om de circulaire 'Traditioneel schieten' en 'Schietlawaaï' te doen aanpassen. Of dat juist is weet ik niet, maar het zou wel aanbeveling verdienen. Iedereen weet dat met name twee schutterijen nu sterk in het gedrang zijn gekomen, zodanig zelfs dat hun bestaansrecht ter discussie is komen te staan. Het betreft de schutterij St. Cornelius in Swartbroek en de schutterij St. Catharina in Stramproy. Naar ik heb begrepen, zou de provincie doende zijn het beleid ten gunste van de schutterijen te doen keren. De circulaire is echter een rijksaangelegenheid en daarom wil ik graag van de wethouder vernemen wat de positie van de provincie in dezen is. Voor zover mij bekend zijn de schutterijen die op deze manier hun cultuur uitdragen alleen in Limburg gevestigd, zodat de provincie hierin een taak zou kunnen hebben, maar of dat werkelijk zo is weet ik niet. Als de provincie hierin inderdaad een taak heeft, verbaast het mij dat in de actiepunten van de gemeente in de notitie geen actie is opgenomen in de richting van de provincie. Afhankelijk van uw antwoord kunnen we als raad wellicht besluiten bepaalde stappen in de richting van de provincie te ondernemen in de vorm van een brief. Feit is dat we op het ogenblik in een kringetje ronddraaien en dat de schutterijen daarvan sterk de dupe zijn.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Wij staan achter het voorstel, laat dat duidelijk zijn, want ook voor ons is de cultuur van de schutterijen belangrijk. In de stukken en ook in het verslag van de commissievergadering heb ik regelmatig het woord 'gedoogvergunning' aangetroffen. Ik kan u zeggen dat D66 daarvan geen voorstander is. Zoek asjeblieft naar een goede oplossing en ga niet weer zitten 'lappen'. Benieuwd zijn wij voorts in hoeverre bij de schutterijen de bereidheid bestaat samen te werken als het gaat om gebruik van accommodaties voor het schieten.

Wethouder Balemans: Mijnheer de voorzitter. Het college doet er alles aan om het rijke cultuurgoed van de schutterijen te beschermen en vooral duurzaam te maken en te houden, want wij zijn niet voor halve oplossingen. Bij enkele schutterijen is sprake van een spanningsveld met de milieuwetgeving, en met name de richtlijnen waarover de heren Egging en Berckmans spraken. In 2000 is voor een optie gekozen die door de Raad van State werd afgewezen, omdat het geen duurzame oplossing bleek te zijn. De uitspraak van de Raad van State is wat dat betreft heel duidelijk: er mogen geen kogels vallen in natuurgebieden. Waar die kogels wel vallen, kan dat niet gecompenseerd worden door andere schutterijen die niet

in het natuurgebied schieten. Het schootsveld mag dus niet in de richting van een natuurgebied liggen. De oude milieuvergunningen zullen nu worden overgezet in nieuwe vergunningen, wat voor enkele schutterijen zal betekenen: of een kogelvanger, of wijziging van het schootsveld. Toch moet ik erop wijzen dat het laatste mogelijk geen duurzame oplossing kan zijn. De schutterij moet in dat geval namelijk een schriftelijk akkoord hebben met alle eigenaren van de grond waarop de kogels vallen. Bij wijziging van een grondeigenaar kan zich dan opnieuw een probleem voordoen. Het staat iedere schutterij vrij voor hiervoor te kiezen, maar ik zou het hen afraden.

De bewijsvoering voor de wijziging van de vergunningen ligt bij de gemeente, vandaar de voorliggende kredietaanvraag. Wij moeten in dit geval het akoestisch onderzoek uitvoeren, omdat het een aanpassing van de vergunningen betreft. Bij nieuwe vergunningaanvragen ligt de bewijslast voor het lawaai bij de vergunningaanvrager, maar bij een wijziging van de vergunning ligt ze bij de gemeente.

Voor de schutterijen St. Antonius in Altweerderheide en St. Antonius in Stramproy zouden de problemen kunnen worden opgelost met een kogelvanger, maar nogmaals: ook wijziging van het schootsveld is een optie. Bij de schutterijen St. Cornelius in Swartbroek en St. Catharina in Stramproy doen zich specifiek plaatselijke problemen voor. Beide kiezen zij voor een nieuwe vergunningprocedure, dan wel aanpassing van de vergunning. Daarbij kan zich een problematiek voordoen die weer zal leiden tot een beroep bij de Raad van State. Kiezen de schutterijen echter voor een vergunningprocedure, dan hebben wij dat te honoreren en dus gaan wij daarin mee.

In het college zullen wij ons beraden op de vraag hoe wij het algemene belang van de schutterij moeten afwegen tegen het individuele belang van een bezwaarmaker. Maken wij een afweging voor de schutterij, het algemeen belang, dan komen wij elkaar misschien toch tegen bij de Raad van State, maar wij gaan voor dat proces en daarover ben ik met de schutterijen in overleg, afzonderlijk, maar ook in gemeenschappelijkheid. Op 24 maart a.s. heb ik met alle schutterijen in Weert een overleg over hun problematiek en zullen wij bezien of via hulp aan elkaar de problematiek kan worden opgelost, maar ook om gezamenlijk mogelijk een actie te organiseren richting OLS en richting provincie. Een gesprek heb ik reeds gehad met de vertegenwoordiger van de schutterij in Swartbroek, die in overleg is met OLS om de richtlijn van de Raad van State enigszins aan te passen aan de schutterijen en minder scherp en onhanteerbaar te maken. De richtlijn is nu rigide, in die zin dat er voorwaarden in staan die eigenlijk niet te doen hebben met de schutterijen, maar veel meer met het echte schieten van Defensie. Ik denk ook dat het een Defensie-ambtenaar is geweest die deze richtlijn heeft gemaakt. Samen met de schutterijen zal ik ook bekijken of we een overleg kunnen organiseren met het adviesorgaan van de Raad van State, om te bewerkstelligen dat het meer oog krijgt voor het algemeen belang ten opzichte van het individueel belang. Ik weet dat de Raad van State bij de schietbaan voor het kleiduivenschietsen aan de Eindhoven-seweg het algemeen belang heeft laten prevaleren boven het individuele belang. Via een missie in de richting van de ambtelijke organisatie die de Raad van State adviseert kunnen wij ook in dit geval het algemeen belang mogelijk meer over-

dragen. Als dat niet zo is, zijn wij gebonden aan de richtlijnen. Ook die richtlijnen zullen wij proberen te laten aanpassen aan datgene wat echt nodig is voor schutterijen in plaats van aan datgene wat uit Defensiegedachten is voortgekomen.

Hiermee meen ik de vragen van de heer Berckmans te hebben beantwoord. Het schootsveld wordt dus wel degelijk bekeken, maar levert nogal wat complicaties op in verband met de schriftelijke toestemming die nodig is van de grondeigenaren. Daarom beschouw ik het niet als een duurzame oplossing, al staat het de schutterij uiteraard vrij daarvoor te kiezen.

Van de provinciale acties waarover de heer Egging sprak was ik niet op de hoogte, maar in het actieprogramma dat in samenspraak met de schutterijen zal worden opgesteld zal het zeker een van de opties zijn om daarmee voeling te houden. Van de vertegenwoordiger van de schutterij in Swartbroek weet ik dat de OLS in dezen ook al wordt bewerkt.

De heer Vossen heeft een vraag gesteld over de gedoogvergunning. Ik heb inderdaad met de gedachte gespeeld een gedoogperiode in te lassen, zij het wel met een perspectief, want ik ben ook niet voor gedogen, maar wel voor tijdelijk gedogen met een perspectief op een duurzame oplossing. Het is wellicht mogelijk dat instrument even in te zetten om de schutterijen de tijd te geven naar andere oplossingen te zoeken. Wij zullen juridisch nog moeten laten uitzoeken of dat inderdaad wel kan.

De heer Berckmans: Mijnheer de voorzitter. De wethouder had het over het belang van een duurzame oplossing en daarmee ben ik het eens. Dat voor natuurgebieden bepaalde regels gelden, weet ik en daarmee ben ik het ook eens. De wethouder heeft echter niet gezegd dat het binnen de wettelijke richtlijnen is toegestaan te schieten op akkers en weidelanden, waar 90% van de kogels getraceerd kan worden. Het is juist dat wijzigingen mogelijk zijn met betrekking tot de schootsvelden, zoals de wethouder heeft gezegd. Het is mij bekend dat afgelopen vrijdag door St.Catharina een vergadering is belegd en dat men afgelopen zaterdag al op zoek was naar een vrij schootsveld in de buurt van de Ellerweg in Stramproy. Ik praat echter niet alleen voor Stramproy. Er zijn meer schutterijen in dorpen waar vrije velden liggen en in die gevallen is een ondersteuning van de gemeente naar mijn mening op zijn plaats als nog geen overeenkomsten zijn gesloten met de grondeigenaren.

De heer Egging heeft het gehad over eventuele verbeteringen die van de provincie te verwachten zouden zijn. Ik heb mij al geruime tijd beziggehouden met het verbeteren van het schietgebeuren bij de schutterijen en het is best mogelijk dat ik voor de provincie aanleiding ben geweest om hieraan nu iets te doen. Ik heb gewezen op de verschillen die bestaan tussen het Belgische schieten en het Nederlands-Limburgse schieten. Die verschillen moeten boven water komen en overal behoren dezelfde regels te gelden. Daarom zou nu een versoepeling voor het Nederlands-Limburgse gebeuren op zijn plaats zijn. De schutterijen in Weert hebben een belangrijk aandeel in het geheel en ik vind dat die geholpen moeten worden. De gedoogsituatie die nu bestaat is een tussenfase, ik zou bijna zeggen: een tus-

senpauz. Het zal straks goed geregeld moeten worden binnen de wettelijke bepalingen.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. De CDA-fractie maakt zich vooral bezorgd over de circulaire 'Schietlawaaï' die dateert uit 1979. De gemeente Weert heeft in 1998 een beperkt akoestisch onderzoek laten uitvoeren onder de schutterijen in Weert en daaruit is gebleken dat genoemde circulaire door nagenoeg geen enkele schutterij kan worden nageleefd, en dat geldt zowel voor een situatie mét als zónder kogelvanger, vandaar onze bezorgdheid. Het blijkt een fundamenteel probleem te zijn, niet alleen in onze gemeente, maar ook in andere gemeenten, vandaar mijn opmerking over de provincie. Limburg is namelijk de enige provincie in Nederland waar schutterijen op deze manier hun cultuur beleven. Het verzoek dat wij hebben gedaan hebben wij ook in onze statenfractie naar voren gebracht en daarop hebben wij te horen gekregen dat de provincie tracht beleid te maken ten gunste van de schutterijen. Erg concreet is het niet, maar er blijkt wel uit dat er iets in beweging is. Wellicht ligt daar een mogelijkheid om uit deze kringloop te komen, vandaar dat ik u verzoek iedere mogelijkheid die er is aan te grijpen.

Wethouder Balemans: Mijnheer de voorzitter. Het is natuurlijk goed dat de schutterij die de heer Berckmans noemde zelf al een oplossing gaat zoeken voor een ander schootsveld, maar ik moet er wel op wijzen dat voor ieder schootsveld buiten de verplichting van het rapen van 90% van de kogels schriftelijk overeenstemming zal moeten worden bereikt met de grondeigenaar. Als mijn bemiddeling op prijs wordt gesteld, ben ik daartoe graag bereid.

De heer Egging zeg ik nogmaals toe dat ik met de provincie en OLS contact zal opnemen om te bezien welke acties van die zijde zullen worden ondernomen...

De heer Egging: U bedoelt de Federatie OLS, neem ik aan. U zegt namelijk iedere keer 'OLS', maar dat is een activiteit.

Wethouder Balemans: Ik bedoel de organisatie, ja. De gezamenlijke schutterijen hebben natuurlijk ook allemaal hun contacten en ook daaruit zal wel blijken welke acties gevoerd zullen moeten worden. Verder ben ik ook niet te beroerd om het adviesorgaan van de Raad van State te bezoeken, om daar over de richtlijnen te praten, al zou het alleen maar zijn vanuit mijn oude vak.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

24. Definitief vaststellen van de voor de opstelling van de Strategische visie 'Weert in 2015' te gebruiken stadstyperingen:

- levendige sociale stad;
- stad in en voor de regio;
- veilige stad;
- stad met evenwichtige, matige groei;
- ondernemende stad (04 03 047)

De heer Hendrixx: Mijnheer de voorzitter. Het hebben van een visie is van essentieel belang bij het maken van keuzen. Weert Lokaal heeft een visie op de toekomst van Weert, zijn kerkdorpen en zijn functie in Midden-Limburg, maar ook die visie moet regelmatig worden getoetst, waarbij het maatschappelijk middenveld de mogelijkheid moet worden geboden zijn inbreng te leveren. Nota's uit het verleden zijn weliswaar nuttig als basismateriaal, maar ook de visies die daarin zijn opgenomen dienen te worden getoetst en zo nodig bijgesteld. Natuurlijk is het onmogelijk tien jaar vooruit te kijken, dat is ook de reden waarom Weert Lokaal voorstelt de visies die ontwikkeld worden regelmatig te toetsen en bij te stellen.

Ondanks de geringe deelname aan de inspraakavonden, hebben deze meer opgeleverd dan alleen visies van organisaties. Minstens zo belangrijk was de inbreng van individuele burgers, personen die nu de gelegenheid kregen hun visie in te brengen. Sommige daarvan waren zeer waardevol. Er zijn opmerkingen gemaakt als 'de eigen identiteit van de stad duidelijker vorm geven en uitbouwen', 'eens was Weert een stad in het groen, maar wat is daar nog van over?', 'de mogelijkheden als regiostad worden te weinig uitgebuit', 'behoud waar mogelijk het kloeinschalige' – een hartenkreet, zou ik bijna willen zeggen –, 'meer in contact treden met burgers, vooral met de huidige middelen, en maak dit contact interactief' – bedoeld werd de internetsite –, en over het gemis aan MTO- en HBO-opleidingen. Er was ook bezorgdheid, met name over de veiligheid en de beperkte middelen van de politie, over handhaving van de openbare orde- en veiligheidsregels en de leefbaarheid in de kerkdorpen. Voor de fractie Weert Lokaal is het duidelijk dat een visie, die alle genoemde facetten omvat, er moet komen. Ook staat vast dat deze visie regelmatig, laten we zeggen om de paar jaar, getoetst moet worden op actualiteit, en zo nodig bijgestuurd. Weert Lokaal steunt het voorstel.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. Het hebben van een visie is van wezenlijk belang, niet alleen voor een gemeente, een bedrijf en een organisatie, maar zeker ook voor politieke partijen. Wij waren zeer tevreden toen gedurende de inspraakavonden voor de burgers en het maatschappelijk middenveld bleek dat de visie, die daar af en toe met veel verve werd uitgedragen, bijzonder goed aansloot bij de visie van het CDA, met name voor wat betreft het behoud van het karakter van Weert en de duurzame ontwikkeling. Wie schetst dan ook onze verbazing nu we zien hoe de typeringen zijn aangepast. In oktober van het vorig jaar hebben wij de voorlopige typeringen vastgesteld. Leggen wij daar de omschrijvingen naast die nu worden voorgesteld, dan zien we dat de onderdelen van de stadstyperingen die minder aandacht kregen wel worden aangevuld in de tekst en dat aan de typering die extra aandacht kreeg, zeker in het gesproken woord tijdens de twee avonden, als zodanig niets wordt toegevoegd. In de algemene tekst staat nu alleen dat het opvallend was dat men niet zozeer pleitte voor groei, maar veelal waarschuwde voor de consequenties ervan, of pleitte voor behoud van het bestaande. De heer Hendrixx doelde daarop zojuist ook met zijn opmerkingen over het karakter van Weert en de duurzame ontwikkeling. Waaraan op beide avonden geen behoefte leek te bestaan was aan de stad in en voor de regio. Wij hebben uiteraard een centrumfunctie te vervullen, maar dat leefde niet

bepaald bij degenen die aanwezig waren tijdens de twee inspraakavonden. In vergelijking met oktober vorig jaar zijn wel accenten gelegd bij stadstyperingen die zeker niet de meeste aandacht kregen.

Bij de start van de strategische visie heeft de CDA-fractie gezegd dat zo'n visie niet voor bijna vijftien jaar vooruit kon worden opgesteld, en zeker niet tot in detail, zoals het nu gaat. Zo wordt bijvoorbeeld bij de stadstypering 'Weert een veilige stad' opgemerkt: *'Er worden permanent inspanningen gepleegd om drugsgebruik te minimaliseren. De problematiek voortvloeiend uit drugsgebruik is geheel onder controle.'* Ik vind het heel spijtig voor de samenstellers, en eventueel het college – ik weet niet wie dit eraan heeft toegevoegd –, maar ik moet zeggen dat dit totaal niet past in zo'n visie. Als het zó gedetailleerd moet, vragen wij ons af waar wij mee bezig zijn.

Zowel in commissie als raad is er in oktober op aangedrongen de inbreng van de burgers en van het maatschappelijk middenveld goed te verwoorden in de stadstyperingen, maar wij moeten vaststellen dat dat niet is gebeurd. De gedetailleerdheid die de visie nu al dreigt te krijgen maakt het tot een onmogelijke opgave voor de periode tot 2015.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Op uw verzoek doen we een beetje de commissievergadering over en dat wil ik ook graag doen...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat is niet helemaal waar; ik vond het ook heel waardevol om dat te doen.

De heer Heuvelmans: Goed.

In een aantal opmerkingen die door de beide vorige sprekers naar voren zijn gebracht kan ik me heel wel vinden. Wij blijven zitten met de vraag of dit wel een zinvol proces is. Eerder hebben wij al gezegd dat wij hierover zo onze twijfels hebben, evenals over het prijskaartje en over de intensiteit waarmee een en ander plaatsvindt. De opkomst op de beide inspraakavonden was ook niet bepaald om over naar huis te schrijven. Overigens zegt dat niets over de kwaliteit en de inbreng van de ambtenaren die dit traject begeleiden; daarvoor hebben wij alleen maar lof. De vraag is ook of het zinvol is een visie als deze in de raad te bespreken. Ik herinner eraan dat ik al in de vorige vergadering heb gevraagd of dit nu een collegeprogramma is voor de nieuwe raadsperiode van deze coalitie, of een visie die een veel breder draagvlak zou moeten hebben.

Ingaande op de inhoudelijkheid van de vijf typeringen, stel ik vast dat het college winkelt, d.w.z. dat het opmerkingen die goed uitkomen overneemt en dat opmerkingen waarmee men wat minder goed uit de voeten kan worden voorzien van een tegenargumentatie om de stadstyperingen boven tafel te houden. Het is op zichzelf prima onder punt 5 te stellen dat Weert in 2015 een ondernemende stad is, maar wat vervolgens opvalt is dat alles wat te maken heeft met sociaal-culturele voorzieningen daaraan wordt opgehangen. Het betekent dat de cultuur ondergeschikt wordt gemaakt aan de economie en dat vinden wij niet juist. Cultuur is een eigenstandige waarde en als die al ergens moet worden geplaatst, is het voor Weert in

en voor de regio, omdat de sociaal-culturele voorzieningen voor Weert en de regio zouden moeten zijn en vooral niet ondergeschikt mogen worden gemaakt aan de economie.

De vierde typering luidt: stad met een evenwichtige, matige groei. Als het concept van vergroening stand blijft houden, is het de vraag of dit wel kan kloppen. Willen wij een vergroening realiseren, dan zullen we veel harder moeten groeien dan matig, en zeker ook niet evenwichtig, anders wordt de verhouding niet gehaald.

Wat betreft de typering van Weert als een veilige stad heeft mevrouw Gresnigt terecht opgemerkt dat drugsverslaving enz. een probleem is van dit moment. Het lijkt me de stug dat de actualiteit die het nu heeft over 15 jaar nog bestaat. Deze passage hoort er dan ook gewoon niet in thuis. Nu wordt als het ware een visie gemaakt over de werkelijkheid van nu, die vervolgens wordt geprojecteerd naar 2015. Als dat de manier is waarop een stadsvisie tot stand wordt gebracht, kan ik u verzekeren dat de houdbaarheidsdatum niet meer zal zijn dan twee jaar.

De tekst die is opgenomen bij de typering 'stad in en voor de regio' is buitengewoon defensief. Weert móét alles doen, *moeten* dus en niet *willen*, en dat getuigt niet van een proactieve houding. Wij móeten dat en het wordt ons dus opgelegd. Deze tekst zou niet passief, maar actief geformuleerd worden, in de volgende trant: *"Weert is actief bezig zijn rol als centrumgemeente op het gebied van wonen, werken en voorzieningen in te vullen. Dit doet ze in goede dialoog met de buurgemeenten, waarmee op vele terreinen intensief wordt samengewerkt. Voorzieningen als scholen, zorginstellingen, culturele- en welzijnsinstellingen voldoen aan een duidelijke behoefte, die de leefbaarheid en het welzijn in de regio duidelijk bevorderen. De gemeente vertegenwoordigt de belangen van de regio actief op bovenregionaal, provinciaal en euregionaal gebied met succes in het belang van alle bewoners van de regio."* Zó hoort het begrip 'stad in en voor de regio' te worden ingevuld. Wat hiér staat is passief en voor een gemeente die die rol wil vervullen niet correct.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. In oktober hebben wij al aangegeven moeite te hebben met deze strategische visie, gekoppeld aan de kosten. Toen zijn wij ervan overtuigd dat het toch wel zin had, mede gelet op de provincie, die er bepaalde verwachtingen van heeft. Daarmee kunnen we dus wel leven, maar kijken we nu naar de stadstyperingen, dan wil ik allereerst opmerken dat een strategische visie enigszins onderscheidend zal moeten zijn. Met uitzondering van 'stad in en voor de regio' kunnen alle typering voor willekeurig welke andere plaats gelden. Welke stad zal nu zeggen dat ze niét levendig is, niét sociaal, niét veilig, enz.? Op een inspraakavond is het eigenlijk wachten totdat mensen dan vanuit hun eigen perspectief gaan invullen, de één wil dit, de ander dat, maar met alle respect: het is niet de bedoeling dat iedereen zo'n strategische visie voor zichzelf op detailniveau gaat invullen. De gemeente geeft er zelf een slecht voorbeeld van met de passage over de drugsproblematiek; zo'n detailniveau hoort hierin niet thuis en hetzelfde geldt voor het regeltje over de hulpdiensten.

Met de kanttekening dat wij echt wat meer onderscheidende typering hadden verwacht wil ik nu de verschillende typering even langslopen.

‘Weert is in 2015 een levendige sociale stad’. Het sociale wordt hier heel duidelijk opgehangen aan vrijwilligers, en dat is op zichzelf prima, maar het ‘levendige’ zie ik nauwelijks terug, of ‘levendig’ moet als synoniem worden gezien voor ‘cultuur’ en ‘vrijwilligerswerk’.

‘Stad in en voor de regio’. Wat dat betreft kan ik me helemaal aansluiten bij de woorden van de PvdA-fractie. Hier is een defensieve benadering gekozen en dat is niet goed.

‘Weert is in 2015 een veilige stad’. Wat hier staat zal voor elke stad gelden. Het is allemaal waar, maar niet echt onderscheidend.

‘Stad met een evenwichtige, matige groei’. Er staat: ‘evenwicht behouden in de bevolkingssamenstelling’. Het evenwicht lijkt in een vergrijzend Weert een beetje zoek te raken als we naar de toekomst kijken. Evenwicht behouden is dus niet goed, er moet voor worden gezorgd dat de jeugd binnen wordt gehouden, en dat moet ook hieruit blijken.

‘Weert is in 2015 een ondernemende stad’: daarbij kunnen we ons aansluiten. Kortom, wij vinden datgene wat thans voor ons ligt heel erg mager.

De heer Boonen: Mijnheer de voorzitter. In grote lijnen kunnen wij ons aansluiten bij de heer Hendriks. Ook de VVD-fractie is van mening dat voor de toekomst een visie nodig is, een visie waar we iets mee kunnen. Wat wij ons wel afvragen is of in het totale proces een evaluatiemoment is voorzien, waarop de raad nog sturend kan optreden. Of is het dit en kunnen we hier alleen ja of nee tegen zeggen?

De voorzitter: Dames en heren. Al met al ben ik wel blij dat besloten is dit onderwerp te agenderen, want hoewel sommigen van u het kennelijk met enige tegenzin hebben gedaan, zijn door u allen toch zeer behartigenswaardige dingen gezegd. In zijn algemeenheid is het neerzetten van een middellangetermijnvisie een uitdagende, maar ook buitengewoon lastige aangelegenheid; daarover waren we het al eens toen hierover in eerste aanleg werd gesproken. Bij die gelegenheid is de opzet van het totstandkomen van een dergelijke strategische visie geschetst, alsmede de manier waarop dat in sommige andere gemeenten was gebeurd, waaruit toen in eerste instantie een voorlopige keuze is gemaakt, die, zo werd afgesproken, onderworpen zou worden aan inspraakmogelijkheden van de burgerij en tal van instanties. Hoewel daarvoor zeer breed uitnodigingen zijn uitgegaan, was de belangstelling relatief matig. Tijdens die twee sessies heb ik opgemerkt dat thuisblijvers naar mijn mening altijd ongelijk hebben en dat het in ieder geval buitengewoon waardevol was dat de wel aanwezigen de moeite hadden genomen zich erin te verdiepen en daarop in te spreken. De individuele opvattingen en in sommige gevallen opvattingen van groeperingen die daar naar voren zijn gebracht behoren vervolgens op hun waarde en betekenis in relatie tot het eerste concept door de raad te worden beoordeeld, en daarvoor heeft het college een voorzet gegeven. Andere opmerkingen die in dit kader naar voren zijn gebracht worden hiermee niet als niet terzake doende terzijde geschoven. Alle onderwerpen die naar voren zijn gebracht zijn op thematiek gerangschikt op twee A4'tjes vastge-

legd en zullen in het verdere proces worden meegenomen en daarin mogelijk ook een plaats krijgen.

Dat de fracties zich op verschillende manieren herkennen, of minder herkennen, in datgene wat door insprekers naar voren is gebracht, hangt mede samen met de wijze waarop de discussie tot stand is gekomen. Het is altijd een relatief willekeurige aangelegenheid, maar niettemin zijn bepaalde trends naar voren gekomen die wij opvallend vonden. De typeringen 1, 3 en 5 hebben relatief gezien de meeste steun gekregen op de billboards, met de typeringen 2 en 4 was dat aanzienlijk minder het geval. Niettemin heeft het college, na alles nog eens geanalyseerd te hebben, besloten de raad voor te stellen vast te houden aan de vijf stadstyperingen, zij het dat ze, na alles wat in de inspraak naar voren is gebracht, een wat andere accentuering krijgen. Door de inbreng die nu door de raad is geleverd wordt dat nog eens bevestigd. Overigens wil ik de indruk wegnemen dat hierover nu een besluit wordt genomen en dat daarmee de zaak beklonken is. Het tegendeel is het geval: het begint nu pas. Juist de Weerter invullingen – wat betekent nu het gebruiken van deze typeringen in de Weerter situatie, uitgaande van de huidige situatie, van de beleidsnota's die voor de korte termijn zijn vastgesteld en van de middellangetermijnvisie? – zullen nu nader gestalte moeten krijgen. In dat kader vind ik de opvatting van de heer Vossen dat het detailniveau te hoog is waar het oplossen van een bepaalde drugsproblematiek ter sprake wordt gebracht, bemoeiënd. Ik hoop dat over vijftien jaar zal blijken dat hij gelijk heeft gekregen...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: De strekking was natuurlijk het detailniveau; wij zijn van mening dat dat detailniveau hier niet op zijn plaats is.

De voorzitter: De wijze waarop het op dit moment beleefd wordt door de Weerter samenleving ervaar ik niet als een detail.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dit is geen goede interpretatie van wat door ons gezegd is. Dat het detail op dit moment een belangrijke rol speelt is duidelijk, zo zijn er meer zaken die nu een belangrijke rol spelen, maar het gaat erom dat nu een detail wordt opgenomen.

De voorzitter: Het noemen van de drugsproblematiek zou dus betekenen dat wij ons op detailniveau begeven? Daarover verschillen we dan van mening.

De heer Heuvelmans: Volgens mij is het begrip 'detail' verkeerd gekozen. De drugsverslaving en de drugsproblematiek zijn nu zeer actuele onderwerpen, maar het is de vraag of de druk en de actualiteit die nu aanwezig zijn over vijftien jaar op een zelfde wijze worden gevoeld. Er zal dan nog wel sprake zijn van een drugsproblematiek, maar de actualiteitswaarde die het nu heeft voor het bestuur van de gemeente zal dan volgens mij in een heel andere vorm aanwezig zijn.

De voorzitter: De inzet is erop gericht om het daartoe te leiden in de komende twaalf tot veertien jaar. Nogmaals: het gaat om de vraag hoe onze stad er dan vol-

gens ons uit zal moeten zien. Daarbij hoort dat alle inspanningen erop gericht zullen moeten zijn om ervoor te zorgen dat niet op dezelfde wijze als nu het geval is de drugsproblematiek onze gemoederen zal moeten bezighouden. Ik ben een groot voorstander van een welles-nietes-discussie, zoals u weet, maar juist niét in het kader van dit onderwerp, want dit moet iets gemeenschappelijks zijn, iets wat door alle partijen heen moet gaan. Wij moeten samen een beeld schetsen van de manier waarop wij Weert over twaalf tot veertien jaar voor ons zien: welke dingen eruit moeten knallen en welke dingen we dan niet meer willen zien. Wat dat betreft wil ik de toevoegingen die de heer Heuvelmans heeft aanbevolen voor type-ring nr. 2 graag heel uitdrukkelijk als achtergrondinspiratie meenemen voor de volgende fase van het proces en hetzelfde geldt voor de opmerkingen die door mevrouw Gresnigt en de heer Vossen zijn gemaakt. Na de fase waarin we kennis hebben genomen van de resultaten van de inspraak zijn die opmerkingen en aanbevelingen van groot belang bij het beoordelen van de manier waarop de volgende fase van het proces moet worden ingegaan. Natuurlijk komen we daarover later weer uitgebreid te spreken. De manier van terugkoppelen is onderaan pagina 2 van het raadsvoorstel beschreven.

Het is inderdaad ondoenlijk vooruit te zien over een periode van 15 jaar, zoals mevrouw Gresnigt heeft opgemerkt, maar dat is overigens ook niet de betekenis van het formuleren van een strategische visie. Vanuit de wetenschap die we op dit moment hebben van datgene wat in deze samenleving leeft willen we ons een bepaald doel stellen, aangeven waar we naartoe willen groeien, hoe de samenleving er over 15 jaar uit moet zien. Natuurlijk zal vervolgens regelmatig moeten worden nagegaan of we nog op hetzelfde spoor zitten, c.q. wat eraan moet worden gedaan om weer op dat spoor terecht te komen. Wat mij uit alle discussies over bestuurskracht e.d. is bijgebleven, is dat het belangrijk is met elkaar ergens een focus neer te zetten. Een periode van 15 jaar is inderdaad behoorlijk lang, maar een van de grote aantrekkelijkheden ervan is ook dat het daarmee voor een deel kan worden gedepolitiseerd. Het is dus juist niét de bedoeling het coalitieprogramma voor een volgende periode te definiëren. Met elkaar moeten we proberen consensus te bereiken over datgene wat in deze samenleving leeft aan inspiratie. Hopelijk kunnen tegen die achtergrond bepaalde twijfels die bij u nog bestaan worden weggenomen. De wijze waarop u zich hierover in deze termijn hebt uitgesproken vind ik in ieder geval bemoedigend.

Cultuur, zo blijkt uit recent onderzoek, is een wezenlijk element voor het welslagen van een samenleving. Naast het ondernemen in de stad is de aanwezigheid van een vrij cultureel klimaat van buitengewoon grote betekenis. Uit een interessante samenvatting van een daarover verschenen boek in de Staatscourant blijkt dat Nederland een bepaalde cultuur en traditie te verdedigen heeft. Ik ga dan ook de uitdaging zeker niet uit de weg om in de volgende fase ook in het kader van deze kwalificatie hieraan een nadere uitwerking te geven.

Vergroening is inderdaad een buitengewoon lastige doelstelling, die echter tot nu toe door de raad breed als wenselijkheid is aangegeven. De vraag is nu of we dat in het tot nu toe neergezette beleid voldoende waarmaken, of dat daarvoor nog andere instrumenten kunnen en moeten worden gebruikt. Wij kunnen zelf geen

kinderbijslag invoeren, neem ik aan, hoewel dat in Berlijn wel gebeurt, maar we zien wel mogelijkheden om daarop ander instrumentarium te zetten, om duidelijker en geloofwaardiger te maken dat we daarheen willen.

Zoals ik al heb gezegd, nemen we de uitvoerige definitie van de heer Heuvelmans voor kwalificatie 2 graag mee.

Dat het een kostbare aangelegenheid, is juist, maar het is dan ook een proces waarmee we geruime tijd bezig zullen zijn.

Ik hoop duidelijk te hebben gemaakt dat dit de start is voor het daadwerkelijk Weerts maken van de strategische visie en dat dit alleen een skelet is dat wordt neergezet, en zoals bekend is een skelet per definitie ongeveer altijd even dik. De heer Kirkels kan zijn lachen nauwelijks bedwingen. Het moet voor hem ongetwijfeld een geruststellende gedachte zijn dat zijn skelet in ieder geval van dezelfde omvang is als dat van ieder ander! Vervolgens zullen we moeten aangeven hoe het vlees op die botten moet komen en hoe dat verdeeld moet worden, waar de spieren moeten zitten en waar de rouge, als ik het zo mag zeggen. Met die metafoor hoop ik een beetje te hebben aangegeven hoe het proces gestalte zal krijgen.

De heer Hendriks: Mijnheer de voorzitter. Het schrijven van een strategische visie is een lastige aangelegenheid: of je bent te abstract en dan weet niemand waar het over gaat, of je bent te detaillistisch. Wat mij op de beide inspraakavonden heeft aangesproken is de aansporing om de eigen identiteit van de stad duidelijker vorm te geven en uit te bouwen en waar mogelijk het kleinschalige te behouden. Met betrekking tot de regio is uitdrukkelijk gesteld dat de mogelijkheden als regiostad te weinig worden uitgebuit. Ik ben dan ook blij met de toezegging dat daaraan meer aandacht zal worden besteed.

Het maken van een visie vinden wij van essentieel belang, en wij niet alleen. Ook de provincie heeft hierover indertijd een uitspraak gedaan in het kader van de bestuurskrachtmonitor. Toen werd duidelijk dat Weert geen visie voor de toekomst had, en dat werd als een minpuntje ervaren. Ik ben dan ook blij dat er nu één komt, en dan niet voor vijftien jaar, maar voor tien of elf jaar.

De drugsproblematiek is op dit ogenblik een probleem en ik heb niet de illusie dat die over tien of vijftien jaar zal zijn opgelost. Wij mogen blij zijn als het beheersbaar kan worden gehouden.

D66 heeft het gehad over onderscheidend vermogen in de visie, en dat is prima. We hanteerden vroeger de slogan 'Weert stad in het groen'. Laten we er nu van maken: 'Weert een stad met visie'.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. Ik vind het jammer dat u niet bent ingegaan op mijn vraag waarom niets is gedaan met het gesproken woord in de inbreng van burgers en maatschappelijk middenveld ten aanzien van de vierde typering: stad met een evenwichtige, matige groei. Zoals de heer Hendriks ook al zei, moeten we vooral het eigene van Weert behouden en dat in relatie brengen tot de groei. Dat er ook ontwikkelingen nodig zijn om de leefbaarheid te kunnen blijven behouden, moge duidelijk zijn, maar als u in een subalinea meldt dat het opvallend is dat mensen hiervoor aandacht hebben gevraagd en dat

vervolgens niet verwerkt in het hoofdstukje waarin het thuishoort, lijkt het erop dat u niet wilt luisteren naar wat in de inspraak naar voren is gekomen. Overigens ontbrak ook een verslag van het gesproken woord, waardoor het misschien niet allemaal even helder meer voor de geest te halen was, maar dat neemt niet weg dat het ons verbaast dat u hierover helemaal niets hebt opgenomen.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Uit uw woorden maak ik op dat een aantal zaken zal worden 'meegenomen' en ik neem dan ook aan dat de vijf typering in de visie straks in een iets gewijzigde vorm opnieuw aan ons zullen worden voorgelegd. Met de heer Hendriks zijn wij het geheel eens dat het behoud van de eigen identiteit en van het kleinschalige zeer nadrukkelijk aandacht dient te krijgen. Het formuleren van een eigen identiteit en van het specifieke voor Weert is overigens wel gemakkelijk geroepen, maar veel moeilijker te realiseren...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Als je dat koestert, lukt het je ook!

De heer Heuvelmans: Het koesteren van de eigen identiteit en het kleinschalige is iets anders dan het definiëren ervan.

Dat in de visie ook een passage is opgenomen over de drugsproblematiek is op zichzelf juist, maar eigenlijk zou het in de eerste zin als een van de vele termen moeten worden genoemd. Nu krijgt het een iets te groot karakter, wat volgens mij niet nodig is.

Aan het begrip 'cultuur' hebt u nu een nieuwe dimensie gegeven. Cultuur spreekt zeker een rol in het kader van het vestigingsklimaat voor bedrijven, maar cultuur moet meer zijn dan alleen dat. Dat laat onverlet dat er een relatie bestaat tussen ondernemerschap, het vestigingsklimaat en de bestaande cultuur.

Het begrip 'vergroening' is eigenlijk nog nooit verder uitgediept. Het is wel als begrip geformuleerd, maar nooit is uitgediept hoévél vergroening we nodig hebben en wat dat betekent op het gebied van huisvesting, wonen en werkgelegenheid, en wat nog wel en niet meer acceptabel is. Willen wij een vergroening creëren die werkelijk zoden aan de dijk zet, dan vrezen we dat daarvoor wel eens zoveel op zijn kop zou moeten worden gezet dat het de vraag is of het verstandig is én of het realistisch is te verwachten dat dit überhaupt gerealiseerd kan worden. Het maakt nogal verschil of we 1% jeugd naar Weert willen trekken, of 10%, en dat heeft een heel groot effect op de manier waarop Weert zich zou moeten ontwikkelen. Het laatste is helemaal niet uitgediept en het is dan ook zeer de vraag of het zo zal werken. In die zin zou het verstandig zijn snel in kaart te brengen welke demografische ontwikkelingen gegenereerd moeten worden om de vergroening op een acceptabel wijze tot stand te brengen. Het begrip klinkt heel verleidelijk en plausibel, maar de vraag is welke uitwerking daaraan kan worden gegeven, en daar hebben wij zo onze twijfels over.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. U hebt mij niet kunnen overtuigen dat hier de juiste volgorde wordt gehanteerd. Er zijn nu vijf typering waaraan de strategische visie wordt opgehangen en in het vervolg zal een sterkte/zwakte-

analyse moeten worden uitgevoerd, zullen kansen en bedreigingen onder de loep moeten worden genomen, etc. Naar mijn idee zouden we echter moeten uitgaan van de huidige strategische visie, die tegen het licht moeten houden van de huidige kansen en bedreigingen en een sterkte/zwakte-analyse uitvoeren, om dán toe werken naar de visie voor de toekomst. Volgens ons wordt de verkeerde volgorde genomen door nu al te kiezen voor vijf typeringen en daarna te onderzoeken waar we staan. Als uitgangspunt worden vijf heel algemene typeringen genomen waarmee we naar ons gevoel helemaal niets kunnen. Wij hebben respect voor uw betoog, maar ons hebt u niet kunnen overtuigen.

De heer Boonen: Mijnheer de voorzitter. De VVD-fractie is blij dat nu eindelijk een aanzet is gegeven voor een strategische visie. Wij hebben er jaren om gevraagd en nu is het eindelijk zo ver. Het heeft geen zin nu in allerlei details te treden. Wij wachten met spanning op de eerste versie en op de manier waarop de vijf stadstyperingen zullen worden ingevuld. Op dat moment willen wij ook graag een evaluatie, zodat de raad eventueel nog een inbreng kan leveren, of sturing kan geven. Heel in het algemeen hebt u gezegd dat er wel een evaluatie zal komen, maar wij stellen een meer concreet antwoord op prijs.

Graag wil ik ook even reageren op de heer Heuvelmans, die het voortdurend over vergroening had. Over vergrijzing heb ik hem echter niets horen zeggen. De laatste jaren wordt met regelmaat gebouwd voor de ouderen onder ons. Uiteraard moeten wij zorgen voor voldoende woningen voor onze ouderen, maar het kan niet de bedoeling zijn dat wij ook een hoop ouderen van buiten de stad naar ons toe trekken, want dat heeft natuurlijk ook een negatieve invloed op de vergroening, c.q. de vergrijzing.

De voorzitter: Dames en heren. In mijn antwoord in tweede termijn zal ik mij, mede met het oog op de tijd, enigszins beperken.

Het is niet de bedoeling, merk ik op aan het adres van mevrouw Gresnigt, de typering 'stad met een evenwichtige, matige groei' nu onder de mat te schoffelen. Het is een heel opvallend item geweest in het kader van de inspraak en ook in deze discussie, en straks in de besluitvorming, wordt dat uitdrukkelijk als een aandachtspunt meegegeven. In de vervolgitwerking zullen wij moeten aangeven wat het betekent als we het als groeiperspectief opnemen. Het signaal van mevrouw Gresnigt was duidelijk en ook begrijpelijk...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Het was niet zozeer mijn signaal, maar het signaal dat op de inspraakavonden gegeven werd.

De voorzitter: Uw signaal námens.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Er is voor gekozen alle typeringen vergeleken met oktober aan te passen aan datgene wat op die twee avonden gezegd is, maar uitgerekend daar waar u iets constateerde wat opvallend werd genoemd is de tekst niét aangepast, en dat is heel vreemd...

De voorzitter: Misschien omdat het zo voor de hand liggend is...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat mag geen argument zijn.

De voorzitter: Naast wat de insprekers naar voren gebracht hebben hebt u ook zelf aangegeven dat u zich daarin volledig herkent, en dat is de betekenis van de discussie die we vanavond voeren. Vanavond willen wij van de raad horen hoe wij in het vervolgtraject moeten omgaan met die typering. Het is duidelijk dat u wat dat betreft accenten die in de inspraak naar voren zijn gebracht uitdrukkelijk ook tot de uwe maakt en dat is een belangrijk gegeven voor de verdere uitwerking.

De heer Heuvelmans heeft opgemerkt dat het begrip vergroening nooit is uitgediept. In het kader van het definiëren van de programmabegroting is het onderwerp vergroening als buitengewoon wezenlijk aangemerkt, maar het is tot nu toe nog niet uitgewerkt in beleid en in een trekrichting. Hoe ver we daarin zouden kunnen gaan en hoe ver we daarin tot nu toe gegaan zijn zal nu duidelijker uitgewerkt op een rijtje moeten worden gezet.

Dat cultuur meer is dan alleen een instrument, ben ik uiteraard geheel met de heer Heuvelmans eens. In eerste instantie heb ik aangegeven dat het alleen al van wezenlijke betekenis is vanwege zijn interdependentie met het ondernemend zijn van een stad. Cultuur is méér dan alleen op een culturele wijze bezig zijn, het is een wezenlijk bestanddeel van het menselijk leven. Wil de mens zich goed kunnen ontwikkelen en goed kunnen ondernemen, dan hoort daar ook een cultureel klimaat bij.

Dat de heer Vossen de volgorde niet juist vindt, betreur ik. Ik doe altijd mijn best u te overtuigen, zoals u weet, maar soms blijkt het dan toch niet mogelijk te zijn elkaar te vinden. Ik had het gevoel dat op grond van de eerste besluitvorming was uiteengezet waarom volgens deze volgorde tewerk wordt gegaan. Hopelijk kan ik de heer Vossen hiervan in de volgende fase wel overtuigen.

Met inachtneming van wat nu gewisseld is gaan wij met overtuiging en vol vertrouwen aan de slag voor de volgende fase, in het vertrouwen dat wij hierover op een inspirerende wijze met u kunnen doordiscussiëren en besluitvorming kunnen vragen. Ik neem me voor te zoeken naar een mogelijkheid om dat in een wat regelmatig ping-pongspel te kunnen laten gebeuren, zodat u niet iedere keer het gevoel krijgt dat u met al gelegde paaseieren wordt geconfronteerd, maar dat wel degelijk sprake is van een vorm van interactie.

Wenst iemand hoofdelijke stemming?

De heer Vossen: Hoofdelijke stemming vragen wij niet, wel de aantekening dat wij geacht willen worden tegen te hebben gestemd.

De heer Heuvelmans: En wat is daarvan de motivatie?

De heer Vossen: Heel eenvoudig: wij vinden dat een strategische visie meer gespecificeerd moet zijn dan in de vorm van deze vijf zaken, die voor ons nietszeggend zijn.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de fractie van D66 geacht wil worden tegen te hebben gestemd.

25. Instemmen met de uitwerking van burgerparticipatie in Weert (04 03 043).

De heer Hendriks: Mijnheer de voorzitter. Met dit voorstel wordt weer een klein stapje gezet in de richting van burgerparticipatie in Weert. In de commissie AZ is uitvoerig gesproken over de vraag waar nu de drempel zou worden gelegd. In het eerste voorstel werd uitgegaan van 150, overeenkomend met het landelijk gemiddelde van 0,4% van de inwoners, maar na beraad in de commissie hebben we elkaar kunnen vinden op 100, maar wat zegt dat aantal eigenlijk? Belangrijk is dat voor burgers de mogelijkheid is geschapen om een punt op de agenda van de raad te kunnen krijgen en daar gaat het om.

Het tweede onderdeel van het voorstel vinden wij wat merkwaardig. Er wordt een second opinion-mogelijkheid ingebouwd voor de agendacommissie, zie artikel 6 lid 1 van de verordening, en dat vind ik een nogal merkwaardige constructie. Als een onderwerp door de collegevoorzitter wordt afgewezen, is het toch logisch dat het naar de raad gaat en niet door de agendacommissie wordt afgehandeld, een agendacommissie bovendien waarvan de besluiten zeer twijfelachtig zijn en regelmatig in de raad weer worden omgedraaid. Weert Lokaal vindt dit dus een vreemde zaak.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. Burgerparticipatie, zo staat in de inleiding van het voorstel, is een ander woord voor burgers betrekken bij de politiek, en vervolgens wordt op een A4'tje opgesomd wat het betekent en wat je ervoor moet doen. Ondanks alle goede intenties die daarin worden genoemd blijft het echter een papieren tijger, vergeleken met wat in de werkelijkheid gebeurt. Zojuist hebben we het gehad over de manier waarop bepaalde zaken worden verwoord en hoe dat wordt omgezet in een nieuw beleidsvoorstel en straks zal nog een discussie volgen over communicatie, een woord dat hier continu aan de orde is. Communicatie is naar mijn mening een van de wezenlijke onderdelen van burgerparticipatie en de vraag daarbij is: wat doe je met die communicatie? Hier liggen handvatten voldoende, maar voorlopig is het nog een behoorlijke papieren tijger als je naar de letterlijke betekenis van het woord kijkt. Dat neemt niet weg dat de voorstellen die heel concreet benoemd worden positief gewaardeerd kunnen worden. Met het spreekrecht in de commissie hebben we in het verleden prima ervaringen opgedaan en het geeft de burger een goed gevoel dat ze ook aandacht kunnen vragen voor onderwerpen die niet geagendeerd zijn. Ook het burgerinitiatief, bedoeld om iets op de agenda te kunnen plaatsen, is uitstekend. Een vraag hebben we alleen over de wijk- en dorpsraden. Wij vinden het overbo-

dig van de wijk- en dorpsraden te verlangen dat ze honderd handtekeningen leveren. Ons voorstel is dan ook om in het eerstvolgende overleg met de wijk- en dorpsraden de vraag aan de orde te stellen hoe zij aankijken tegen deze maatregel. Mochten daartegen bezwaren bestaan, dan stellen wij voor de wijk- en dorpsraden niet de verplichting op te leggen honderd handtekeningen te leveren. Een aardige bijkomstigheid is overigens dat ook 16-jarigen gerechtigd zijn een handtekening te plaatsen, waarmee erkend wordt dat ook jeugdigen een mening kunnen hebben en een inbreng willen leveren. De verlaging van de leeftijd naar 16 jaar voor het plaatsen van een handtekening vinden wij dan ook een prima initiatief.

Het betrekken van de burgers bij de politiek blijkt niettemin een moeilijke zaak te zijn, zeker in deze gemeente op dit moment. Wij hopen dat de papieren tijger ooit zal uitgroeien tot een betrokkenheid waarmee de burgers tevreden kunnen zijn.

Tenslotte moet ik zeggen dat wij het heel spijtig en niet passend vonden dat de voorzitter van de raad ons bij de bespreking van dit punt wees op een artikel in de Staatscourant onder de kop 'Een beetje minder democratie graag'. Op zichzelf is het best interessant over dat artikel te discussiëren, maar dan wel op een andere plek en op een ander moment, en zeker mag dat artikel niet worden gebruikt om te verwijzen naar wat die avond in de commissie gebeurde, toen 50 mensen participeerden ten aanzien van een beleidsonderdeel. De CDA-fractie vond dat niet erg passend.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Zoals u weet, is het referendum iets wat D66 na aan het hart ligt. De argumentatie die door de griffie is aangegeven om het referendum uit het stuk te halen kunnen we ons wel voorstellen, want zo lang hierover geen duidelijkheid bestaat moeten we natuurlijk geen gekke dingen doen. Medegedeeld wordt dat, als hierover begin 2005 duidelijkheid is ontstaan, nader zal worden bezien of het in Weert wel mogelijk is. Wij willen graag bevestigd horen dat het dan ook zal gebeuren. Een ander argument houdt verband met de kosten die verbonden zijn aan het houden van een referendum, maar dat mag wat ons betreft dan geen argument zijn. Het moet puur juridisch even getoetst worden en wij verwachten dat u er dan mee terugkomt.

Een verruiming van het spreekrecht is natuurlijk prima. Bij het burgerinitiatief willen wij een aantal opmerkingen maken. De discussie over 100 of 150 – de heer Hendriks gaf het al aan – is eigenlijk niet interessant. Het is een keuze die we met z'n allen maken; het mag 100 zijn, maar het mag ook 150 zijn. Op pagina 2 staat dat de randvoorwaarden voor iedereen helder en duidelijk moeten zijn, om te voorkomen – en dat is belangrijk – dat er valse verwachtingen worden gewekt en verwarring en wrevel tussen verschillende participanten ontstaan. Iets daarboven staat dat burgerparticipatie in een vroeg stadium van het beleidsproces moet plaatsvinden. Het is heel belangrijk dat mensen die hiervan gebruik willen maken goed op de hoogte zijn van de manier waarop de politieke besluitvorming verloopt. Wij vrezen dat burgerparticipatie zich pas zal voordoen als het één minuut voor twaalf is, namelijk als mensen ontdekken dat iets hen persoonlijk gaat raken, terwijl de besluitvorming dan al een paar stadia eerder heeft plaatsgevonden...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat hoort bij het aspect communicatie!

De heer Vossen: Inderdaad, en mijn vraag luidt dan ook: hoe zal het college over dit onderdeel communiceren? In de stukken staat dat zaken van het burgerinitiatief worden uitgesloten die niet tot de bevoegdheden van de raad behoren. Dat klinkt heel logisch, maar dat neemt niet weg dat zaken die tot de collegebevoegdheid behoren regelmatig door de raad op de agenda worden geplaatst. Daardoor kan straks dus een discrepantie ontstaan. Wat als een burger iets op de agenda geplaatst wil hebben dat eigenlijk tot de bevoegdheden van het college behoort, maar via een omweggetje door een of andere partij op de raadsagenda wordt gezet? Is daar ook over nagedacht?

Naar aanleiding van de opmerking die de CDA-fractie heeft gemaakt over de wijk- en dorpsraden wil ik naar voren brengen dat wij het juist belangrijk vinden dat ook wijk- en dorpsraden aan de drempel worden gehouden, juist vanwege hun legitimiteit. Daarmee tonen ze namelijk aan dat ze namens een wijk of een dorp kunnen spreken en niet op eigen houtje.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Het is ook een kwestie van vertrouwen stellen in de wijk- en dorpsraden.

De heer Boonen: Mijnheer de voorzitter. De VVD-fractie kan na de discussie en de uitvoerige toelichting in de commissie AZ akkoord gaan met het voorliggende raadsvoorstel. Wel hebben wij er behoefte aan enkele kanttekeningen te plaatsen. Gezien de opmerkingen gemaakt in deze raad, ook vanavond, maar vooral daarbuiten door de burgers, zijn wij van mening dat aan de communicatie nog het een en ander verbeterd kan worden. Wij willen erop wijzen dat communicatie ook betekent 'luisteren' en vooral *willen* luisteren. Als de boodschap die vertolkt wordt niet bevalt, moet dat niet worden uitgelegd alsof de communicatie niet goed is. De raad, maar zeker ook het college, zal in de toekomst meer in dialoog moeten gaan met de burgers. Dat mag er echter niet toe leiden dat de besluitvorming in deze raad ernstig belemmerd wordt. Wij hebben een mandaat van de kiezer voor het algemeen belang en niet in eerste instantie voor het belang van het individu of de belanghebbende groep die hun belangen voorop stellen ten opzichte van het algemeen belang. Als wij onze oren laten hangen naar deze individuen of groepen, zal dit de besluitvorming ernstig verstoren. Wij zijn en blijven van mening dat naar de burger geluisterd moet worden, maar er moet voor worden gewaakt dat dit de besluitvorming ernstig verstoort. Als wij als raad, of als fractie, een standpunt inbrengen in de besluitvorming, zal de burger ons daarop wel afrekenen bij de verkiezingen als hij het er niet mee eens was. Burgerparticipatie is in onze democratie een goede zaak, maar laat ons ervoor waken dat door toedoen van allerlei belangenorganisaties en individuen die proberen ons op andere gedachten te brengen de slagvaardigheid van het gemeentebestuur ernstig wordt vertraagd, of zelfs wegvalt. Nogmaals: wij zijn als volksvertegenwoordigers gekozen voor het algemeen belang en wij moeten onze verantwoordelijkheid nemen om besluiten te nemen, ook al zijn deze niet altijd even populair, en we moeten ons niet laten be-

invloeden door een schreeuwende minderheid tegenover een zwijgende meerderheid. Wij moeten onze verantwoordelijkheid durven nemen. De verkiezingen zullen dan wel uitwijzen of men het met ons eens was of niet.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mag ik dan eens van u horen wat tot nu toe bij de VVD-fractie geleid heeft tot het maken van keuzen?

De heer Boonen: Die vraag begrijp ik niet.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: U zegt dat u zich niet wilt laten leiden door wat mensen zeggen, maar als volksvertegenwoordiger hoor je naar mensen te luisteren en daarna af te wegen wat als algemeen belang moet worden aangemerkt. U houdt nu als het ware een pleidooi om niét te luisteren naar een kleine groep die ergens aandacht voor vraagt als dat niet overeenkomt met de mening van de zwijgende meerderheid.

De heer Boonen: U hebt niet goed geluisterd. Als volksvertegenwoordigers behoren wij het algemeen belang te dienen. Als een kleine groep actievoerders hun mening willen doorvoeren en wij daarnaar onze oren laten hangen, is het algemeen belang daarmee niet gemoeid.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Daarom vraag ik of u daarnaar ooit uw oren hebt laten hangen.

De heer Boonen: Nee, ik hoop tenminste van niet.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Andere fracties dan?

De heer Boonen: U hebt net zelf een bepaald stuk aangehaald en ik neem aan dat u dat ook gelezen hebt. Wij moeten wel slagvaardig blijven...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb het stuk aangehaald als zijnde niet passend binnen deze discussie over burgerparticipatie.

De heer Boonen: Het past er juist wel in!

De heer Hendriks: Ieder raadslid bepaalt individueel zelf wel of hij het stuk al dan niet passend vindt, mevrouw Gresnigt.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb gezegd wat wij ervan vinden.

De heer Hendriks: Maar dat sluit niet uit dat anderen het wel passend kunnen vinden.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb gezegd dat ik het in een bespreking over burgerparticipatie niet passend vind een discussie te moeten voeren over de manier waarop de democratie moet worden ingevuld. De heer Boonen waar-

schuwde zojuist dat wij onze oren niet moeten laten hangen naar een kleine minderheid....

De heer Hendriks: Dat is prima, en die waarschuwing neem ik voor kennisgeving aan.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Daarom vraag ik of de heer Boonen zich daarvoor heeft laten leiden.

De heer Boonen: Wij niet, nee, de waarschuwing was in het algemeen bedoeld. De mogelijkheden daarvoor worden door dit raadsvoorstel steeds meer geboden.

De heer Sijben: Dus u weet al vóóordat mensen hun bijdrage hebben geleverd wat het algemeen belang is?

De heer Boonen: Dat zeg ik helemaal niet! Wat ik heb gezegd is dat wij onze oren niet moeten laten hangen naar een schreeuwende minderheid zonder de meerderheid gehoord te hebben. Het is een heel algemene opmerking en er liggen geen concrete voorbeelden aan ten grondslag.

(De heer Henkens verlaat te 21.04 uur ter vergadering.)

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Op pagina 2 van het voorstel staat dat een participatieve/interactieve manier van werken bij beleidsontwikkeling voordelen heeft, en vervolgens wordt dan achter het derde gedachtestreepje gesteld: *“het vergroot de kans op een breed draagvlak van het beleid, omdat verschillende participanten betrokken zijn bij de totstandkoming ervan. Men hoeft het niet altijd eens te zijn met de gekozen oplossing/het genomen besluit, er kan wellicht wel waardering worden opgebracht voor de manier waarop dit besluit tot stand is gekomen”*. Hier gaat het om in de discussie over algemeen belang versus individueel belang. Natuurlijk zijn wij gekozen om het algemeen belang te dienen, maar het gaat niet aan het individu volledig de rekening te presenteren voor het algemeen belang. Wij moeten zoeken naar wegen waarmee het algemeen belang gediend kan worden zonder dat individuen daarvan oneerlijk of onevenwichtig de rekening gepresenteerd krijgen. Het is een zoekproces en als we dat doen met participatie van burgers wordt de kans groter dat een goede oplossing wordt bereikt. Door simpelweg te zeggen dat wij opkomen voor het algemeen belang en dat daarom mensen die opkomen voor hun individuele belang genegeerd moeten worden, worden burgers in een hoek gezet waar ze niet thuishoren. Individuele belangen kunnen worden geschaad door het dienen van het algemeen belang en daarmee moet daarom zeer zorgvuldig worden omgegaan, zoekend naar wegen om die schade optimaal te compenseren. Dat is de taak die wij als volksvertegenwoordigers en ook de leden van het college hebben. Doen wij dat goéd, dan krijgen we te maken met burgers die onze keuze in ieder geval kunnen accepteren, ook al zullen ze er niet altijd blij mee zijn.

Het is jammer dat het referendum nu vooruit wordt geschoven. Toen de heer Vossen erover sprak, realiseerde ik me dat de locatie inzake de drugsopvang zich heel goed zou lenen voor een referendum, maar ik weet niet of de raad met de uitslag daarvan erg blij zou zijn.

Het verheugt ons dat een onderdeel van de burgerparticipatie waarmee wij al werkten, namelijk het spreekrecht voor burgers, terugkomt en dat burgers daarnaast de ruimte krijgen om initiatiefvoorstellen in te dienen. Ik vind het wel jammer dat blijkbaar alleen zaken waarin de raad bevoegd is onderwerp van burgerinitiatief kunnen zijn en dat het college in die zin buiten schot blijft. In de commissie heb ik overigens opgemerkt dat er altijd wel een weg is te vinden om zo'n onderwerp alsnog op de agenda te krijgen. Het is zaak na anderhalf of twee jaar te evalueren hoe een en ander verloopt en of de spelregels die we met elkaar hebben afgesproken wel kloppen. Als we te maken krijgen met een lawine aan burgerinitiatieven, kun je je afvragen waar we mee bezig zijn, anderzijds zijn we ook niet goed bezig als er initiatieven zijn die nooit de drempel halen. We zullen het dus goed moeten evalueren. Het moet een toegevoegde waarde hebben, zowel voor de burgers als voor de raad en voor het bestuur van de gemeente Weert.

Met de heer Vossen ben ik het eens dat ook wijk- en dorpsraden de gestelde drempel zullen moeten halen. Wij hebben er best vertrouwen in dat een wijk- of dorpsraad namens een wijk of dorp handelt, maar daarom hoeft het voor een wijk- of dorpsraad ook geen probleem te zijn om het benodigde aantal handtekeningen te verzamelen. En uitzondering hoeft hiervoor daarom niet te worden gemaakt, anders krijgen we straks weer te maken met de vraag wannéér het als een initiatief van een wijk- of dorpsraad kan worden aangemerkt. Er zijn namelijk verschillende rechtsvormen. Moet het dan een vereniging zijn, een stichting, enz.? Laten we daarom deze discussie achterwege laten en het over anderhalf of twee jaar bij de evaluatie bekijken. Naast de regels die we met elkaar afspreken is datgene wat op pagina 2 van de notitie geschreven is van essentieel belang. Daaraan zullen wij invulling moeten geven, als raad, als college en als samenleving.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Ik had me niet als spreker aangemeld, maar nu wil ik toch wel iets naar voren brengen. Ik vind dat heel veel sprekers de bal nu wel erg bij het college neerleggen, terwijl in mijn beleving het college actief behoort te worden in de beleidsuitvoerende fase en de raad zijn volksvertegenwoordigende rol dient waar te maken in het voorbereidingsproces.

De heer Heuvelmans: Het college is zowel belast met de beleidsvoorbereiding als met de beleidsuitvoering! De beslissingen worden in deze raad genomen, maar met de beleidsvoorbereiding heeft de raad slechts indirect te maken, misschien bij het formuleren van een bestuursopdracht en daarna het resultaat. Als we het een beetje goed spelen mogen we in de tussenfasen ook nog iets zeggen, maar dat is niet altijd het geval.

De heer Meulen: Ik wacht graag af hoe het college hierover denkt, maar zelf had in deze fase meer accent verwacht op de volksvertegenwoordigende rol van de

raad, terwijl nu kennelijk verwacht wordt dat het college allerlei zaakjes voor ons gaat regelen.

De voorzitter: Dames en heren. Niet voor niets is dit voorstel geschreven door de griffie. Het heeft namelijk direct te maken met de manier waarop de raad zijn werkzaamheden wil inrichten. Er zijn een aantal behartigenswaardige beschouwingen ten beste gegeven, waarbij sommige onderwerpen wat verschillend ingekleurd blijken te worden, maar het is uiteindelijk aan de raad zelf te bepalen of een bepaalde opmerking zodanig wezenlijk is dat daarover stemming zou moeten plaatsvinden. Met name geldt dit de vraag of wijk- en dorpsraden wel of niet 100 handtekeningen moeten aanbieden bij het indienen van een initiatief. Over de verlaging van de leeftijdsgrens naar 16 jaar bestaat, naar ik meen te mogen concluderen, wel overeenstemming. Mevrouw Gresnigt heeft zich hierover als enige in positieve zin uitgelaten en uit het feit dat anderen daarover niets hebben gezegd leid ik af dat daarmee kan worden ingestemd. Namens het college heb ik hier nu niets te verdedigen. De raad zelf zal zijn controlerende functie moeten formuleren en dat is ook bedoeld waar het betreft de formulering van collegebevoegdheden.

Op één vingerwijzing van mevrouw Gresnigt wil ik wel graag even reageren. Ik betreurt het bijzonder dat zij heeft gemeend mij in een hoek te moeten zetten waar het betreft het opkomen voor ieders visie. In de commissie voor algemene zaken heb ik kort samengevat melding gemaakt van een recent artikel dat ik had gelezen in de Staatscourant en dat naar mijn opvatting relevant was in het kader van de discussie over de vraag waar ongeveer de grens moet worden gelegd tussen vertegenwoordigende democratie en de betrokkenheid van de burger daarbij. Ik vind namelijk, en dat vinden velen met mij, dat daarop voortdurend spanning staat en dat er momenten zijn waarop het voor volksvertegenwoordigers in toenemende mate buitengewoon lastig wordt om die rol nog te vervullen. In de commissie heb ik het slechts summier weergegeven en daarom heb ik u later nog een kopie van het bewuste artikel toegestuurd. Ik betreurt het buitengewoon dat mevrouw Gresnigt zich daarover nu op deze wijze uitlaat...

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: De context was op dat moment net iets anders. U zei dat er een Amerikaanse staat was die om die reden onbestuurbaar dreigde te worden en in dat kader verwees u naar wat die avond in deze raadzaal gebeurde, waar 50 burgers aanwezig waren die inspraak in de commissie hadden. Dié context vonden wij niet passend.

De voorzitter: Als u het artikel goed gelezen hebt, zal het u duidelijk zijn dat de situatie in Californië gezien wordt als het voorlopige einde van een bepaalde ontwikkeling in de relatie tussen directe democratie en indirecte democratie. Ik vind het buitengewoon te betreuren dat u mij het recht ontzegt een dergelijk artikel in het kader van deze discussie voor te leggen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb gezegd dat wij het niet passend vonden omdat in dat kader werd verwezen naar de groep burgers die die avond aanwezig was en gebruik wilde maken van het spreekrecht.

De voorzitter: Ik vind het vervelend dat u in het kader van discussies over spreekrecht e.d. een dergelijk signaal afgeeft aan mij als voorzitter van uw raad. Het betekent kennelijk dat u mij een stukje spreekrecht niet gunt.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dit lijkt me niet het forum om deze discussie verder voort te zetten. Ik heb gezegd dat het onderwerp als zodanig interessant is, maar dat de verwijzing naar die groep burgers in relatie tot het niet bestuurbaar zijn van de staat Californië niet gepast was.

De voorzitter: Of u deze discussie verder wilt voeren, laat ik aan u over. Ik heb er nu in ieder geval over gezegd wat mij op het hart lag. Het woord is in tweede termijn aan de raad.

De heer Hendriks: Mijnheer de voorzitter. De vraag die ik heb gesteld over de second opinion-mogelijkheid is nog niet beantwoord. Ik wil graag weten waarom die mogelijkheid is ingebouwd.

Ook in de commissie AZ is uitvoerig gediscussieerd over de vraag of wijk- en dorpsraden honderd handtekeningen zouden moeten inzamelen of niet. Ik sluit me in dit verband helemaal aan bij de heren Vossen en Heuvelmans. Gelet op de legitimiteit zijn wij van mening dat dat inderdaad moet gebeuren, dan weten we ook dat de achterban is geraadpleegd. Wij hebben er zeker vertrouwen in dat zij dat doen, maar waarom zouden we voor hen een uitzonderingspositie creëren?

Als een bepaald onderwerp via deze procedure niet in de raad terechtkomt, is dat natuurlijk jammer, maar aan de andere kant heeft een raadslid nog altijd de mogelijkheid een initiatiefvoorstel in te dienen en op die manier kan het dan alsnog aan de raad worden voorgelegd. Ik heb er dan ook alle vertrouwen in dat dit goed zal werken.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. Wij verzoeken u nogmaals in het reguliere overleg met de wijk- en dorpsraden de kwestie van de handtekeningen te bespreken en de reactie daarop even in de commissie AZ te ventileren.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Nog geen enkele reactie heb ik mogen vernemen op de opmerking die ik heb gemaakt over het spanningsveld dat bestaat tussen het behandelen van een onderwerp in een vroegtijdig stadium van het beleidsproces en de manier waarop burgers op dat moment al bij een onderwerp betrokken zijn. Kennelijk voelt u zich niet geroepen daarop in te gaan, maar ik wil wel graag de mening van de andere partijen hierover vernemen.

Met de heer Hendriks ben ik het volledig eens wat betreft de mogelijkheid van een second opinion. De agendacommissie functioneert op dit moment onvoldoende om dit te waarborgen.

In het stuk wordt ook iets gemeld over de jongerenraad, waarbij eveneens een koppeling wordt gelegd naar 16-jarigen, en terzake is medegedeeld dat ons te zijner tijd separaat een voorstel zal worden aangeboden. Ik vind het angstvallig stil

rond die jongerenraad en daarom de vraag aan de portefeuillehouder: hij komt er toch wel?

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. De mogelijkheid van een second opinion is om pragmatische redenen opgenomen. Of het in voldoende mate zal werken weet ik niet, maar het lijkt me goed af te spreken dat over anderhalf jaar een evaluatie zal worden uitgevoerd. Als elk initiatief dat niet aan de criteria voldoet aan de raad wordt voorgelegd, kunnen we net zo goed geen toets uitvoeren. Het lijkt me daarom verstandig de agendacommissie hiernaar te laten kijken. Hopelijk is dat voldoende om te voorkomen dat zaken onterecht worden afgeschooten.....

De heer Hendriks: Ik heb niet zoveel vertrouwen in het functioneren van de agendacommissie. In het verleden zijn regelmatig afspraken gemaakt die elders weer de nek werden omgedraaid. Als iets wordt afgewezen, laat het dan als bezwaarschrift in de raad aan de orde komen, zodat de raad daarover een uitspraak kan doen, of laat het anders helemaal weg.

De heer Heuvelmans: Als u geen vertrouwen hebt in de agendacommissie, zult u dat in de raad ter discussie moeten stellen. Ik ben zelf lid van de agendacommissie en ik vind het vervelend dit te horen. Als er geen vertrouwen bestaat in de agendacommissie, kan ze beter worden opgeheven, of moeten we andere mensen erin benoemen, of een andere regeling treffen.

De heer Litjens: Het heeft te maken met het veel afwezig zijn van de leden.

De heer Heuvelmans: Dat is ook een reden om de zaak op te doeken.

De heer Litjens: We hebben al een gedeelte opgedoekt, zoals u weet.

De heer Heuvelmans: Ook uit pragmatisme, ja; misschien moeten we dan de raad maar als agendacommissie laten optreden.

De heer Vossen: Het kan ook worden omgedraaid trouwens: het aan- of afwezig zijn van leden kan te maken hebben met de betekenis die zo'n instituut heeft. Als het zinloos is dat je er bent, kom je ook niet, maar als het zinvol is dat je er bent, ben je er ook.

De heer Heuvelmans: Dan zullen we een andere invulling moeten geven aan de agendacommissie. Dit staat overigens los van de vraag waar de mogelijkheid van een second opinion moet worden neergelegd. Uit pragmatisme is daarvoor de agendacommissie gekozen, omdat die ook andere zaken agendeert.

De heer Van den Akker: Ik stel voor dit onderwerp te agenderen voor de agendacommissie!

De heer Heuvelmans: Misschien hoort het wel bij het presidium thuis! Ik hoop dat we in ieder geval met elkaar kunnen afspreken dat we de zaak over anderhalf of twee jaar zullen evalueren.

De discussie tussen de burgemeester en het CDA vond ik boeiend, want ik vond dat ze allebei gelijk hadden, zij het dat de accenten wat verschillend lagen. U had volledig gelijk om erop te wijzen, maar ik kan me wel voorstellen dat de burgers die er het woord voerden over een onderwerp dat hen zeer hoog zat het anders hebben opgevat dan de bedoeling was van de discussie die u aan de orde stelde. Burgerparticipatie kan namelijk ook tot het einde worden doorgedreven, waardoor een goede besluitvorming niet meer mogelijk is....

De heer Hendriks: Op het moment dat dit onderwerp ter sprake kwam waren de burgers praktisch allemaal al weg; er zat nog een handvol ambtenaren en dat was het wel.

De heer Heuvelmans: Blijkbaar is de kwintessens van de opmerking van het CDA onvoldoende overgekomen.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. De kleur van communicatie is blauw en daarom heb ik vandaag iets blauws aangetrokken. Communiceren is eigenlijk zo dicht mogelijk langs elkaar doorpraten...

De voorzitter: Dat is iets anders dan blauw-blauw laten!

De heer Meulen: De heer Heuvelmans heeft mij op het goede spoor gezet na mijn vorige opmerking. De volksvertegenwoordigende rol van de raad blijft natuurlijk overeind, maar in het proces heeft hij mij wat dichter langs elkaar door laten praten, waarvoor mijn dank.

De voorzitter: Met uw goedvinden zal de griffier thans een reactie geven op enkele technische beschouwingen die door u zijn gehouden. Zij is per slot van rekening de auctor intellectualis van dit stuk en zij is ook in het blauw!

Mevrouw Wolfs-Corten: Mijnheer de voorzitter. De mogelijkheid van een second opinion door de agendacommissie is op verzoek van de commissie AZ toegevoegd. Door een van de fracties was voorgesteld die mogelijkheid in te bouwen, omdat er geen bezwaar- en beroepsmogelijkheden bestaan tegen het afwijzen van een verzoek om een onderwerp op de agenda voor de raad te plaatsen. Na enige discussie over de vraag of het presidium dan wel de agendacommissie hiervoor het meest geëigende orgaan was, is uiteindelijk voor de laatste gekozen.

Voor de wijk- en dorpsraden kan desgewenst een uitzondering worden gemaakt voor wat betreft de eis van honderd handtekeningen, zij het dat dan de verordening op dat punt gewijzigd zal moeten worden.

De mogelijkheid van een referendum zal zeker in de gaten worden gehouden. Als er nieuwe ontwikkelingen zijn op het gebied van de wetgeving zullen we onmiddellijk nagaan of het toepasbaar is voor Weert. Omdat thans niet duidelijk is voor

welke vorm uiteindelijk wettelijk zal worden gekozen, leek het ons niet verstandig voor driekwart jaar nog iets in het leven te roepen.

Een evaluatie na anderhalf of twee jaar is natuurlijk mogelijk, als een meerderheid van de raad het daarmee eens is.

Als er een voorstel komt van de jongerenraad zal het qua randvoorwaarden hierop worden aangesloten.

De voorzitter: De heer Vossen heeft over de jongerenraad een vraag gesteld aan de portefeuillehouder. Het woord is aan de heer Peeters.

Wethouder Peeters: Mijnheer de voorzitter. Het proces om te komen tot een jongerenraad is lopende. Ik hoop de raad op korte termijn een nieuwe fase in dat proces te kunnen aankondigen.

De heer Vossen: Een beter antwoord had ik zelf niet kunnen bedenken!

De voorzitter: Dan bent u dus tevreden!

De heer Vossen: Maar ik wil toch....

De voorzitter: Nee, want het is verder niet aan de orde!

De heer Vossen: Goed, dan klim ik van de week wel in mijn lap top.

De voorzitter: Ik stel voor tot besluitvorming over te gaan. Als u vindt dat bepaalde onderwerpen anders moeten luiden, verzoek ik u dat thans kenbaar te maken.

De heer Hendriks: Ik heb begrepen dat om pragmatische redenen voor de agenda-commissie is gekozen voor wat betreft de mogelijkheid van een second opinion. Overigens is dit onderwerp volgens mij niet in de commissie AZ besproken; ik kan het in ieder geval niet in mijn geheugen terugvinden....

De heer Heuvelmans: Jawel, het is wel in de commissie AZ besproken.

De heer Hendriks: Dan haal ik dat bij deze terug in mijn geheugen! Om pragmatische redenen sluiten wij ons thans aan bij het voorstel.

De heer Vossen: Daarbij sluit ik me aan. Als er geen meerderheid in de raad voor is, heeft het geen zin er lang bij stil te staan.

De heer Heuvelmans: Ik neem aan dat wel voldaan zal worden aan het verzoek van het CDA om naar de wijk- en dorpsraden terug te koppelen over de kwestie van de hantekeningen?

De voorzitter: Dat had ik non-verbaal al aangegeven.

De heer Heuvelmans: Dan is het nu in ieder geval ook in de notulen vastgelegd.

De voorzitter: Het was niet mijn bedoeling om het blauw-blauw te laten.

De heer Heuvelmans: En de evaluatie?

De voorzitter: Evalueren doen we regelmatig, en terecht, want het is een wezenlijk onderdeel van processen. Zegt u maar wanneer.

De heer Heuvelmans: Anderhalf jaar.

De voorzitter: Akkoord, dan besluiten we dat.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel besloten.

26. Beschikbaar stellen van een gemeentelijke bijdrage van € 22.000,- aan het Nederlandse Rode Kruis ten behoeve van de slachtoffers van de aardbeving in Marokko (initiatiefvoorstel ingediend door mw. Zaâboul van de fractie P.v.d.A. Weert).

Mevrouw Zaâboul: Mijnheer de voorzitter. Gezien mijn betrokkenheid hierbij en bij mijn achterban, zal de heer Heuvelmans hierover het woord voeren.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Een gloedvol betoog zal ik niet houden, omdat dit voorstel naar mijn mening in de lijn ligt van de traditie die in de gemeente Weert is ontstaan om bij grote rampen waarbij een zekere verbondenheid bestaat met delen van onze gemeenschap, een gebaar te maken. In die traditie staat Weert overigens niet alleen; ook andere gemeenten in dit land doen dat. Ik weet dat Tilburg, Amsterdam, Den Haag en Almere nu ook een dergelijk gebaar hebben gemaakt. In feite komt het erop neer dat de gemeente zich solidair verklaart met de mensen in een gebied waar door een ramp een schrijnende situatie is ontstaan. Van die solidariteit wordt ook over en weer blijk gegeven. Ik denk bijvoorbeeld aan de acties die tot stand zijn gekomen toen wij in het Limburgse met wateroverlast te maken hadden. Die traditie zetten wij graag voort, zeker ook in dit geval, want hoe ellendig het in Weert af en toe ook met de financiën is gesteld, elders kan het blijkbaar nog veel slechter.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Behalve een rijtje gemeenten die al steun hebben verleend kan ook een rijtje worden genoemd van gemeenten die dat niet hebben gedaan; wat dat betreft is het dus om het even, zou je bijna zeggen. De fractie van D66 kan geen steun verlenen aan dit voorstel en de reden daarvoor is eigenlijk heel eenvoudig. Soms moet je dingen afwegen. Er gebeuren in de wereld heel vervelende dingen en degenen die daarvan het slachtoffer zijn verdienen in feite altijd onze steun. Voor ons is niet zozeer het criterium de verbondenheid met een bepaalde groep waarvan ook inwoners in Weert wonen als wel de aard van een bepaalde ramp die plaatsvindt. Het vorig jaar bijvoorbeeld heeft zich in Iran een bijzonder grote ramp voltrokken en toen heeft de gemeente Weert geen

steun verleend. Als we daar niet voor opkomen, moeten we consequent zijn en het ook hier niet doen.

De heer Hendriks: Mijnheer de voorzitter. Het voorstel dat voor ons ligt oogt zeer sympathiek, maar toch heeft Weert Lokaal er erg veel moeite mee. Als we kiezen voor een benadering als deze, rijst meteen de vraag waar we de grens moeten trekken. Was de aardbeving in Iran niet erg genoeg om steun te verlenen, of de aardbeving in Turkije in 2002? Je kunt je ook afvragen hoe het dan zit met de terreuraanslagen in Spanje en in andere delen van de wereld. Weert Lokaal vindt dit, ik zei het al, een zeer sympathiek voorstel, maar wij zijn van mening dat wij ons eerst eens zouden moeten afvragen welke kaders hiervoor zouden moeten worden gesteld, alvorens tot zoiets besluiten. Wij willen namelijk niet bij elke gebeurtenis die zich in de wereld voordoet de portemonnee trekken. De vraag is dus heel simpel: wanneer wel en wanneer niet? Het heeft ook niets te maken met wat wij in het verleden hebben gedaan. Ik weet niet of er op dit moment al kaders zijn, maar voor zover ik heb kunnen nagaan is in het verleden ook altijd op incidentele basis steun betuigd. Wij stellen dan ook voor eerst kaders te stellen en pas dan invulling te geven aan voorstellen als deze.

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. In september 1999, toen zich in Turkije ook een aardbeving had voorgedaan – de heer Hendriks maakte toen nog geen deel uit van de raad –, heeft de VVD-fractie er al voor gewaarschuwd dat wij ons op glad ijs zouden begeven als wij zomaar een gemeentelijke bijdrage beschikbaar zouden stellen. De voorzitter van de raad bevestigde dat en drong erop aan in zaken als deze de nodige terughoudendheid te betrachten. Ook toen al werd erop aangedrongen hieraan in de commissie AZ eens een fundamentele discussie te wijden en ik herinner me nog dat de voorzitter daarop tamelijk terughoudend reageerde, omdat het moeilijk zou zijn hiervoor objectieve criteria te formuleren. Het enige criterium, een heel crue, zou het aantal slachtoffers kunnen zijn, werd toen nog opgemerkt, en dat lijkt me in dit geval niet relevant.

Ook de CDA-fractie heeft het heel moeilijk gehad met dit voorstel. Zoals bekend, hebben wij te maken met een oude garde – zo wordt het beleefd – en met nieuwe mensen. De solidariteit die wij indertijd hebben betuigd gebiedt de vier leden die destijds deel uitmaakten van de raad, en van wie er één thans niet aanwezig is, dit voorstel te steunen. Degenen die bij de laatstgehouden verkiezingen nieuw in de fractie zijn gekomen huldigen het standpunt dat iedere Weertenaar voor zichzelf moet uitmaken of hij dit soort acties steunt of niet. Wel zijn zij van mening dat onze Marokkaanse medeburgers in staat moeten worden gesteld naar hun getroffen familieleden in Marokko te reizen; als zij financieel niet in staat zijn die reis zelf te bekostigen, zouden zij daarvoor via de bijzondere bijstand in staat moeten worden gesteld.

(Mevrouw Janssen-Camp komt te 21.30 uur ter vergadering.)

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Zoals de heer Hendriks al opmerkte, is op dit moment niet duidelijk welke kaders in dit soort zaken behoren

te gelden. Het is natuurlijk verschrikkelijk voor de mensen in onze gemeenschap die familieleden hebben in het gebied waarin deze ramp zich heeft voltrokken, maar dat betekent nog niet dat wij zomaar kunnen besluiten een bedrag van € 22.000,- te doneren. Als een individuele actie op touw wordt gezet, mag verwacht worden dat het gemeentebestuur de nodige hulp verleent en ik meen te weten dat het college de initiatiefnemers van deze actie al ruim gesteund heeft. Het initiatief van de PvdA-fractie kunnen wij echter niet steunen.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Ik spreek op persoonlijke titel en wacht maar af of anderen zich geroepen voelen zich hierbij aan te sluiten. Het is niet aan ons voor de Weertenaar te gaan bepalen welke goede doelen of hulpverleningsorganisaties hij moet gaan steunen; dat kan iedereen voor zichzelf beslissen. Er zijn ook andere manieren om aan geld te komen en ik vind dit dan ook geen gemeentelijke kerntaak. Een ander aspect is de solidariteit en solidair moet deze raad naar mijn mening wel zijn met de mensen in Weert die als gevolg van deze ramp een stukje kwaliteit van leven verloren hebben. Het afscheid nemen van verloren familieleden en het bijstaan van familie in nood onder bijzondere omstandigheden – we hebben het hier immers over rampen of terroristische aanslagen – draagt zeker bij aan de kwaliteit van dat leven. De gemeente kent een regeling die hierin kan voorzien en dat is de bijzondere bijstand. Mensen die naar het oordeel van het college noodzakelijke kosten niet kunnen betalen kunnen daarvoor in aanmerking komen, en dat is geen collectieve zaak, maar wordt individueel getoetst. In principe is het dus al geregeld. We moeten het nu alleen nog eens worden over de vraag of onder die ‘noodzakelijke kosten’ ook de kosten worden verstaan die gemaakt moeten worden om afscheid te nemen van verloren familieleden en voor het bijstaan van familie in nood onder bijzondere omstandigheden. Terecht is erop gewezen dat voor gevallen als deze nog geen kaders bestaan, maar wellicht kunnen we die kaders nu in één keer maken. Ik heb daartoe een ‘blauwe motie’ voorbereid, die ik thans indien. Ze luidt als volgt:

“De gemeenteraad van Weert,
in vergadering bijeen op maandag 22 maart 2004;
overwegende dat:

- het steunen van hulpverleningsorganisaties geen gemeentelijke kerntaak is;
- solidariteit met die Weertenaren welke door een ramp een stukje kwaliteit van het leven hebben verloren, een waarde is welke de gemeente moet nastreven;
- er geen kaders zijn m.b.t. de behandeling van onderwerpen vergelijkbaar met het voorbeeld genoemd in het initiatiefvoorstel van de PvdA;
- de bijzondere bijstand mogelijkheden biedt voor mensen die naar het oordeel van B&W noodzakelijke kosten niet kunnen betalen;

spreekt kaderstellend uit dat onder noodzakelijke kosten ook worden verstaan die kosten welke nodig zijn om afscheid te nemen van verloren fami-

lieleden en bijstaan van familie in nood onder bijzondere omstandigheden (zoals bv rampen, terroristische aanslagen); draagt het college op op het gebied van de WWB bestaand beleid uit te voeren met in acht name van de kaderstellende formulering betreffende noodzakelijke kosten en bijzondere omstandigheden; en gaat over tot de orde van de dag.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Ik heb buitengewoon veel moeite met deze motie en ik zal uitleggen waarom. Het is juist dat de gemeente een taak heeft op het gebied van de bijzondere bijstand en in dat kader mensen behulpzaam moet zijn. Met de overwegingen die in de motie zijn geformuleerd wordt ons echter het recht ontzegd ook andere overwegingen te maken. Daarom moet ik deze motie verwerpen, terwijl ik het met de strekking ervan wel eens ben. Zo kan de gemeente in algemene zin geen geld beschikbaar stellen als zich een ramp heeft voltrokken en ik vind het vervelend dat de motie op deze manier is ingekleed.

De heer Meulen: Wij dragen het college alleen op de Wet Werk en Bijstand uit te voeren en daarbij een kaderstellende formulering te betrekken.

De heer Heuvelmans: U moet de overwegingen ook eens lezen!

De heer Meulen: U kunt eventueel andere overwegingen toevoegen, of voorstellen bepaalde overwegingen te wijzigen. In ieder geval kunnen we op deze manier beleid maken.

De voorzitter: Orde-technisch gezien heb ik nu met een klein dilemma te maken. Er is een initiatiefvoorstel ingediend en dat is voor een van de leden van de raad aanleiding geweest een motie in te dienen met een andere strekking. Procedureel lijkt het me het zuiverst eerst de besluitvorming over het initiatiefvoorstel af te ronden. Is dat eenmaal gebeurd, dan kunnen we nader bezien of het nog relevant is de motie te behandelen.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Iedere fractie heeft inmiddels een mening naar voren gebracht en het lijkt met het beste nu meteen tot stemming over te gaan.

De voorzitter: Ik stel vast dat daarmee kan worden ingestemd. Aan de orde is de stemming over het initiatiefvoorstel.

Het initiatiefvoorstel wordt in stemming gebracht en met 17 tegen 7 stemmen verworpen.

Tegen hebben gestemd de heer Egging, mevrouw Jacobs-Verstappen, de heren Hendrikx, Vossen, Van den Akker, Adriaens, H.P.M. Lempens, Halfers, Cardinaal, Berckmans en Litjens, de dames Nouwen-Jacobs en Janssen-Camp en de heren Kirkels, M.C.M. Lempens, Boonen en Meulen.

Voor hebben gestemd mevrouw Gresnigt-Raemaekers, de heren Heijmans en Heuvelmans, mevrouw Zaâboul en de heren Soyugüzel, Coolen en Sijben en Meulen.

De voorzitter: Aan de orde is de motie van de heer Meulen. Het woord is allereerst aan de wethouder.

Wethouder Van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Voor zover mij bekend kan de bijzondere bijstand in dit geval niet worden toegepast, omdat dit zich niet verdraagt met het territorialiteitsbeginsel. Wat wel mogelijk is, is dat hiervoor een fonds in het leven wordt geroepen, waaruit op individuele basis een verstrekking kan worden gedaan ten behoeve van mensen die familieleden willen bezoeken in het getroffen gebied. Andere gemeenten hebben hiervoor al een bedrag van rond € 500,- uitgetrokken, waarop onder bepaalde voorwaarden een beroep kan worden gedaan. Op individuele basis kan hiervoor een aanvraag worden ingediend en dat kan ook met terugwerkende kracht.

De heer Hendriks: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u om een schorsing voor overleg in de fractie.

De voorzitter: Akkoord, ik schors de vergadering (21.40 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (21.56 uur).

De heer Hendriks: Mijnheer de voorzitter. Na in- en extern beraad stelt Weert Lokaal het college voor de motie uit te voeren naar de geest van de raad en in de toekomst nadere voorwaarden terzake aan de raad voor te leggen, aan de hand waarvan kaders kunnen worden gesteld. Als voorbeeld verwijs ik naar de gemeenten Den Haag en Eindhoven, die een bedrag van € 500,- verstrekken aan de mensen die daarvoor in aanmerking komen.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn geen voorstander van deze motie, omdat ook hiermee bij gebrek aan kaders voor een eenmalig iets wordt gekozen....

De heer Hendriks: Hier betreft het een individuele benadering. Wij willen mensen die in de bijstand zitten of een laag inkomensniveau hebben in de gelegenheid stellen hun naasten in Marokko te bezoeken. De motie heeft dus niet de algemene strekking die het initiatiefvoorstel van de PvdA-fractie wel had.

De heer Vossen: Dat is juist, maar stel dat ik in de bijstand zit en dat morgen een naast familielid van mij in Australië een hartaanval krijgt...

De heer Hendriks: Dat is een bijzonder flauwe opmerking. Het gaat hier heel duidelijk om rampen, terroristische aanslagen e.d.

De heer Vossen: Mij gaat het om het criterium 'rouwen'. Verdriet is niet automatisch gekoppeld aan een terroristische aanslag. Wij moeten hierop consequent beleid zetten; dat beleid is er niet en daarom kan ik hierin niet meegaan. Ik kan wel instemmen met het verzoek hierop in de toekomst beleid te zetten, maar ik vind het niet terecht eenmalig de portemonnee te trekken voor deze groep mensen, hoe vervelend de situatie ook is waarin zij verkeren. Ik vind dat ook Weert Lokaal in dezen niet consequent handelt.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Met de strekking van de motie zijn wij het eens. De overwegingen achter het eerste en derde bolletje vinden wij echter niet relevant. Voor ons is het ook vervelend, omdat ons, als wij deze motie nu steunen, kan worden tegengeworpen dat wij in de vorige ronde een verkeerde stemkeuze hebben gemaakt en dat zou natuurlijk buitengewoon vreemd zijn. Ik ga er dan ook van uit dat deze overwegingen geschrapt kunnen worden.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. De eerste en de derde overweging zijn inderdaad niet nodig om een kader voor het college aan te geven. De heer Hendriks heeft inmiddels verwoord hoe de strekking van de motie nu luidt: het geldt alleen voor deze ramp en het college wordt voorts opgedragen een nadere invulling aan te geven met betrekking tot de kaders.

Natuurlijk heeft de heer Vossen gelijk dat elk verlies een verlies is en dat dat niet afhankelijk is van een ramp. Als in de wereld echter iets gebeurt waardoor alles om je heen instort, heeft dat ook een impact.

Volgens de wethouder zou de bijzondere bijstand in dit geval niet kunnen worden toegepast. Ik betwijfel dat ten zeerste, maar ik neem aan dat dat nog zal worden uitgezocht.

De motie wordt gehandhaafd, in die zin dat de eerste en de derde overweging worden geschrapt en dat het college een opdracht wordt gegeven als door de heer Hendriks verwoord.

Wethouder Van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp de motie nu zo, dat expliciet voor deze ramp op basis van een individuele benadering een regeling moet worden uitgewerkt, die in grote lijnen zal neerkomen op het verstrekken van een tegemoetkoming van € 500,- onder nog nader vast te stellen voorwaarden, waarover wij in overleg zullen treden met een aantal gemeenten die een dergelijke regeling al hebben ingesteld, dan wel doende zijn die op te stellen. Voorts zullen wij proberen een soort kader te maken voor de manier waarop in de toekomst met zaken als deze moet worden omgegaan.

De heer Hendriks: Hebt u er al enig idee van uit welke middelen hiervoor kan worden geput?

Wethouder Van Dooren: Vermoedelijk zal dat de post onvoorzien worden, maar ik mag niet voor mijn beurt spreken!

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Namens een deel van de fractie van de VVD wil ik graag een stemverklaring afleggen. Met de heer Vossen zijn wij het eens dat hiervoor beleid zal moeten worden gemaakt. Wij vrezen dat van deze eenmalige actie een precedentwerking zal uitgaan. Vier leden van de VVD-fractie zullen daarom tegen het voorstel stemmen.

De motie wordt hierop zonder hoofdelijke stemming aanvaard, onder aantekening dat de heer Vossen en vier leden van de VVD-fractie geacht willen worden tegen te hebben gestemd.

27. Schriftelijke vragen ex artikel 37 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (04 03 049).

b. Schrijven van de heer P. Lempens namens de fractie S.P. afdeling Weert d.d. 17 februari 2004 inzake vragen aan het college over het feit dat er tijdens de carnavalsdagen wordt gedoogd dat er in de Poort van Limburg meer mensen aanwezig mogen zijn dan toegestaan.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

28. Schriftelijke vragen ex artikel 38 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (04 03 050).

a. Schrijven van de heer J. Vossen namen de fractie D66 Land van Weert d.d. 5 maart 2004 inzake vragen aan het college over informatievoorziening naar burgers.

De voorzitter: Dames en heren. Ik herinner eraan dat vorige week donderdag is besloten hierbij ook de brief van de PvdA-fractie te betrekken inzake de communicatie van het college jegens de burger. De heer Heuvelmans heeft er toen op gewezen dat deze brief, anders dan het schrijven van de heer Vossen, niet gericht is aan het college, maar aan de raad. Het lijkt mij daarom het beste eerst de vragen van de heer Vossen af te handelen en vervolgens desgewenst over de brief van de PvdA-fractie van gedachten te wisselen.

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. De brief van de heer Vossen is als agendapunt opgevoerd en ik neem dan ook aan dat het als agendapunt zal worden behandeld, d.w.z. dat hierover in eerste en tweede termijn kan worden beraadslaagd. Ik hoop dat u dat kunt bevestigen.

De voorzitter: Zeker.

De heer Coolen: Ik vraag dit omdat het eerder wel is voorgekomen dat de schrijver van de brief het woord kreeg en dat daarop dan antwoord werd gegeven door het college. In dit geval lijkt me dat niet aan de orde.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp dat u de brief van de PvdA-fractie nu wilt parkeren...

De voorzitter: Nee, ik stel voor die brief in zijn eigen kwaliteit te behandelen. Uw brief is gericht aan het college, en daar krijgt u antwoord op, maar de brief van de PvdA-fractie is gericht aan de raad.

De heer Vossen: Maar ze hangen zó met elkaar samen dat het me bijna onmogelijk lijkt dat we niet in elkaars vaarwater terecht zullen komen.

De voorzitter: Dat kan dan wellicht hetzij in het ene, hetzij in het andere geval de beraadslagingen enigszins bekorten. Het woord is nu aan u.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Ik zal me in eerste instantie beperken tot uw antwoord op onze vragen, waarbij ik de vragen een voor een zal langslopen. De eerste vraag handelde over een citaat uit de beleidsvisie 2002-2006. Heel kort door de bocht hebben wij daarvan gevraagd welk beleid u daarop tot nu toe hebt gezet, met name in de afgelopen twee jaar, zijnde de periode waarin deze coalitie is aangetreden. Duidelijk is toen gezegd dat zou worden ingestoken op verbetering van taal in woord en geschrift en het ontwikkelen en toepassen van een kwaliteitshandvest. In antwoord daarop is een hele mooie lijst met allerlei zaken opgesomd, maar die behelzen voor een heel groot gedeelte reeds bestaand beleid. Het cultuurontwikkelingstraject dat u aanhaalt was gewoon bestaand beleid. Deze coalitie heeft ingezet op een extra kwaliteitsimpuls op het gebied van communicatie met burgers en mijn eerste conclusie na het lezen van de beantwoording was dat daarop eigenlijk niet concreet wordt ingegaan. De vraag blijft dan ook overeind staan in hoeverre hieraan in deze periode extra aandacht is besteed. Ik doel met name op de zinsnede waarin sprake is van 'ontwikkelen en toepassen van een kwaliteitshandvest'. Ontwikkelen betekent immers dat het er nog niet was.

Vraag 2 luidde of het verloop en effect van informatiebijeenkomsten, hoorzittingen etc. op structurele basis binnen het college en/of ambtelijk apparaat worden geëvalueerd. Het antwoord daarop luidt: zowel ambtelijk als bestuurlijk wordt geëvalueerd. Hierin mis ik één woord, namelijk 'structureel', en dat is hier wel wezenlijk. Evalueren kan ook betekenen dat er op maandag een informatieavond is geweest en dat op dinsdag even in het college wordt gevraagd hoe het was. Dat is geen structureel evalueren. Wordt er echt op structurele wijze naar gekeken als iets fout is gegaan? Het verhaal dat daarna volgt is heel herkenbaar. Per situatie moet als het ware worden nagegaan hoe daarmee moet worden omgegaan. Negatief geformuleerd zou hieruit weer het beeld kunnen oprijzen dat men eigenlijk nogal ad hoc bezig is. Je bekijkt als het ware per situatie wat we vandaag weer eens zullen gaan doen. Ik chargeer dit even bewust. In ieder geval roept het bij mij het gevoel op dat het beter kan, en dat is ook de insteek geweest bij het schrijven van deze brief: niet – en nu neem ik even een voorschotje op de brief van de PvdA-fractie – vanuit de gedachte hoe hierop een wethouder kan worden afgerekend, maar vanuit de vraag hoe het in de toekomst beter kan worden gedaan.

Bij de beantwoording van vraag 3 zag ik tot mijn verbazing een checklist om de hoek komen kijken bij het organiseren van informatieavonden. Daarin komt, zo stelt u in uw antwoord, onder andere de vraag aan de orde wie het voorzitterschap

bekleedt. In de aanleiding voor onze brief zult u hebben gelezen dat wij onze verbazing erover hebben uitgesproken dat in de bijeenkomst over verslavingszorg de wethouder zelf voorzitter was, naar onze mening een heel ongelukkige combinatie. De vraag aan de wethouder luidt dan ook: was dat een eigen keuze?

Een belangrijk leerpunt dat het college hieruit zelf heeft gehaald is dat het publiek minstens tegelijk met, zo niet eerder dan politieke groeperingen geïnformeerd behoort te worden over voorstellen. Dat is inderdaad de les die hieruit getrokken moet worden. Hierna volgt een zin waar ik een vraagteken bij plaats: wij willen ervoor waken dat het publiek zaken uit de pers verneemt. Op zichzelf is dat natuurlijk heel goed, maar in dit geval is gebleken dat een dealtje was gesloten met het dagblad De Limburger, opdat het de primeur zou hebben, en dat vind ik echt kwalijk....

De heer Coolen: Ik hoor nu iets heel vreemds! Wilt u zeggen dat het college dealtjes sluit?

De heer Vossen: Dat is een van de vragen waarop ik straks graag antwoord wil hebben van de wethouder. Ik heb het uit een tweetal bronnen vernomen en ik wil graag weten wat daarvan waar is.

De heer Coolen: Ik zou het heel kwalijk vinden als u gelijk hebt!

De heer Vossen: Vandaar mijn vraag, en daarop wil ik graag een eerlijk antwoord van de wethouder.

Hierbij wil ik het in eerste instantie laten, met nogmaals de verzekering dat onze insteek verbetering is en dat wij niet uit zijn op politiek bloed of wat dan ook.

De heer Coolen: In de pers heb ik gelezen dat u niet tevreden zou zijn met een standaard-antwoord van het college. Bent u, met inachtneming van wat u zojuist hebt opgemerkt, nu wel tevreden met de beantwoording?

De heer Vossen: Als u naar me hebt geluisterd, zult u hebben gehoord dat ik op een aantal punten een nadere verduidelijking wens. Met name vraag 1 is wat mij betreft volstrekt onvoldoende beantwoord.

De heer Coolen: Maar vindt u niet dat het college nu een standaard-antwoord heeft gegeven?

De heer Vossen: Ik wacht eerst de beantwoording van het college af, want die kan nog aanvullende informatie opleveren.

De voorzitter: Met uw welnemen zal ik thans een reactie geven op een aantal zaken die door de heer Vossen naar voren zijn gebracht.

De heer Heuvelmans: Volgens mij hebben we procedureel iets anders afgesproken, namelijk dat eerst de andere leden van de raad aan bod komen.

De voorzitter: Dat vind ik prima.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Wanneer het schrijven van een brief wel als een politiek spelletje wordt opgevat en wanneer niet, weet ik niet, maar ik wil er wel op wijzen dat de brief van de PvdA-fractie niet geagendeerd is als een artikel 38-schrijven, maar gewoon de verklaring bevat voor een standpunt. Als twee jaar lang op een bepaalde wijze wordt gecommuniceerd met een bepaald resultaat, mogen naar onze mening conclusies worden getrokken. Mensen zijn namelijk ingehuurd om te kunnen communiceren.

Het antwoord op de brief vind ik nogal zwak. In het grootste deel ervan wordt alleen aangegeven wat ambtelijk gebeurt in het kader van de communicatie. Hier gaat het echter om communicatie over gevoelige onderwerpen, die niet ambtelijk kunnen worden afgedaan, maar waarbij juist politiek verantwoordelijken het voortouw moeten nemen. De manier van omgaan met communicatie is in iedere situatie weer anders. Elke keer weer moet een inschatting worden gemaakt van de gevoeligheden die leven, van de vragen die bij burgers kunnen rijzen, hoe die het beste gepareerd kunnen worden, enz. Als ik dan hoor – want ik was er zelf niet bij – dat in de presidiumbijeenkomst waarin de locatie bekend werd gemaakt de agenda's werden getrokken om na te gaan wanneer de voorlichtingsavond voor de bewoners zou kunnen worden gehouden, constateer ik dat u zich wel geconcentreerd hebt op de locatiekeuze, maar niet op de vraag hoe zo'n proces in de richting van de burgers begeleid zou moeten worden. Het bewijst dat dit college gebrek heeft aan invoelingsvermogen. Het is ook niet een incident of een toevalligheid, want steeds weer blijkt dat dit onderdeel van het werk dat een bestuur moet doen grotendeels afwezig is. Soms wordt het wel goed opgepakt, vaak in tweede termijn, maar het gaat steeds mis; de gevoeligheid ontbreekt. Ik herinner eraan dat Weert Lokaal tijdens de begrotingsbehandeling opriep voor 'Keent kiest kwaliteit' een communicatiedeskundige in te huren. Het college vond dat echter niet nodig. Communiceren moet je kunnen en van een bestuur mag worden verwacht dat het, waar het zelf blinde vlekken heeft, ervoor zorgt dat het voldoende wordt bijgestaan om die vlekken te dichten. Doe je dat niet, dan ga je de mist in.

Al met al vind ik dit bepaald geen sterk antwoord van het college, want het is vooral ambtelijk en redelijk nietszeggend, maar goed: ik speel blijkbaar politieke spelletjes. Laten we het daar dan maar bij houden.

De heer Vossen: Ik wil nu toch even reageren, want ik hecht eraan dat zaken correct worden weergegeven. U haalde een presidiumvergadering aan waarbij u niet aanwezig was, maar er was wel een partijgenoot van u bij, namelijk de heer Heijmans, en dat moet u dan ook even vermelden. In die vergadering van het presidium is het voorstel van het college besproken om op een bepaalde manier tewerk te gaan en toen hebben wij er met z'n alleen bij het college op aangedrongen heel voorzichtig te zijn met de communicatie. Vervolgens hebben we met z'n allen een traject afgesproken en met uitzondering van de heer Coolen heeft daarbij niemand een voorbehoud gemaakt. De heer Coolen deelde mede eerst ruggespraak te willen houden met zijn fractie....

De heer Heijmans: Op mijn nadrukkelijke verzoek is er toen mee ingestemd om vóór de vergadering van de commissie AZ een bewonersbijeenkomst te beleggen. Het is jammer dat de heer Van den Boogaard nu niet aanwezig is, anders zou hij het kunnen bevestigen. Beiden hebben wij dat ook kenbaar gemaakt ten overstaan van de betrokkenen uit de buurt. Om een of andere duistere reden heeft het college daarop geen acht meer op geslagen en is het zijn eigen weg gegaan.

De voorzitter: Deze voorstelling van zaken is niet juist. Na een uitvoerige discussie in het presidium is op aandringen van de heer Heijmans, bijgevallen door alle andere leden van het presidium, met uitzondering van de heer Coolen voor wat betreft zijn uiteindelijke instemming daarmee, besloten een en ander vóór de behandeling in de raad eerst met de bewoners te bespreken. Achteraf moet het als ongelukkig worden bestempeld dat vóór de geplande informatieavond voor de inwoners de commissiebehandeling reeds plaatsvond. De zaak is echter afgewikkeld volgens de afspraak die in het presidium was gemaakt. Vóór de commissievergadering kon de bijeenkomst niet worden belegd, want de commissie vergaderde op maandag na de carnavalsweek en in de carnavalsweek konden we natuurlijk geen informatieavond voor de bevolking beleggen. Zó is de gang van zaken geweest.

De heer Kirkels: Ik ben blij dat u dit zo helder stelt. Graag bevestig ik nu nog eens dat níét is opgeroepen om de volgorde te veranderen. Het is de volgorde van behandeling die fnuikend is geweest, namelijk een behandeling in de commissie AZ vóór een info-avond voor de bewoners. Daarnaast heeft ook het te korte tijdspad ons parten gespeeld. De verantwoordelijkheid daarvoor hebben wij in het presidium allemaal, zonder uitzondering, op ons geladen. Het past de raad dan ook in het openbaar te erkennen dat hij dat niet goed heeft gedaan.

De heer Litjens: Het is juist dat de heer Coolen een voorbehoud heeft gemaakt, maar níét ten aanzien van het tijdspad waarin een en ander werd gegoten.

De heer Vossen: En om de cirkel maar meteen rond te maken, de context van onze schriftelijke vragen heeft niet te maken met het tijdstip waarop de bewoners zijn ingelicht. Wat dat betreft ben ik het geheel met de heer Kirkels eens dat wij allen het boetekleed moeten aantrekken voor het feit dat wij daarmee akkoord zijn gegaan. Het gaat ons om de communicatie vanaf het moment waarop de brief is verschenen, gerelateerd aan een aantal situaties in het verleden.

De voorzitter: Ook met betrekking tot die brief is conform de afspraak in het presidium gewerkt. Nadat het presidium hierover een afspraak had gemaakt is de bewoners tijdens de carnavalsweek al bericht gestuurd, teneinde te voorkomen dat het al in de publiciteit zou worden gebracht en men het dus uit de krant zou moeten vernemen. Meteen wil ik nu ook maar zeggen, want ik vind dat daarmee een heel vervelende implicatie boven de markt is gehangen, dat ik er geen enkele aanwijzing voor heb dat deeltjes zouden zijn gemaakt met persorganen. Als de heer Vossen die aanwijzingen wel heeft, vind ik dat hij daarover concreter zal

moeten zijn, anders zal hij op mijn woord moeten aannemen dat er geen deeltjes zijn gemaakt.

De heer Vossen: Ik wacht het antwoord van de wethouder af.

De voorzitter: Dat krijgt u ook.

De heer Heuvelmans: De cirkel is wat mij betreft nog niet helemaal rond. Het gaat niet zozeer om de datum die precies is afgesproken. Wat ik duidelijk wil maken is dat het bij communiceren niet alleen om het bepalen van een datum gaat, maar ook om begrip voor de manier waarop het traject behoort te verlopen. Het feit dat in de vergadering van het presidium, dat het stuk alleen ter beoordeling kreeg voorgelegd, meteen een beslissing moest worden genomen over het moment waarop de burgers geïnformeerd moesten worden geeft aan dat onvoldoende is nagedacht over de manier waarop zo'n traject moest worden ingegaan. Dat doe je niet op een achternamiddag in een gesprek van een uur, dat vraagt zorgvuldige en doordachte voorbereiding.

De voorzitter: Hierbij wil ik toch even onder de aandacht brengen dat in dit geval de toonzetting tijdens de commissiebehandeling heel wezenlijk is geweest. De wethouder werd toen vól onderuitgehaald omdat hij werkte volgens de procedure die was afgesproken, waarvoor geen enkel draagvlak meer aanwezig bleek te zijn en waarbij u, kennelijk niet juist geïnformeerd, een belangrijke toonzetter bent geweest. Als u het dan over communicatie hebt, vind ik dat u ook daarnaar moet kijken.

De heer Heuvelmans: Ik weet alleen dat over de datum die in de commissie is afgesproken door een aantal mensen wisselend is gedacht. Wat de waarheid is kan ik niet achterhalen, want ik was er niet bij.

De heer Heijmans: De belevenis van de heer Van den Boogaard en van mij was een andere dan die van de andere leden die erbij waren; dat kan.

De voorzitter: Wij hebben het gehad over het moment tussen de organisatie van de inspraak en de besluitvorming. Oorspronkelijk was de gedachte dat er eerst een besluit moest zijn en dat vervolgens over de wijze waarop dat besluit zou moeten worden uitgevoerd met de belanghebbenden zou worden gesproken. Tijdens de uitvoerige discussie die daarop plaatsvond is gezegd – met name ook door de heer Heijmans – dat de belanghebbenden in ieder geval vóór de besluitvorming geïnformeerd zouden moeten worden en dat hun de gelegenheid diende te worden geboden hun gevoelens en opvattingen daarover kenbaar te maken. Het presidium heeft dat unaniem overgenomen en op basis daarvan is vervolgens de procedure ingegaan die was afgesproken: eerst de bewoners door middel van een brief informeren, vervolgens de zaak publiek maken, daarna behandeling in de commissie AZ en de donderdag daarop de informatieavond voor belanghebbenden. Dat is van het begin af aan de afspraak geweest en geen andere. De beelden die daarna in

verwijtende zin naar buiten zijn gebracht in de richting van de portefeuillehouder stroken niet met de afspraken die zijn gemaakt.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb de vergadering van het presidium niet bijgewoond, maar heb van de voorzitter wel gehoord hoe die bijeenkomst ongeveer is verlopen. Uit contacten met bewoners tot het moment waarop de vergadering van de commissie AZ plaatsvond heb ik echter wel begrepen dat bijvoorbeeld de scholen in eerste instantie niet waren uitgenodigd, dat men niet op de hoogte was van de zij-ingang van de Martinusschool waar de kinderen naar binnen gaan, dat men zich niet bewust was van de gymzaal St. Louis, waarvan zowel verenigingen als scholen gebruik maken, dat men niet op de hoogte was van de inhoud van de notitie van het MOV inzake de dagopvang, dat men niet wist welk ander publiek aanwezig zou zijn, zoals daklozen, etc....

De heer Vossen: Laten we vooral twee dingen scheiden. Allereerst gaat het om de vraag welke afspraken in het presidium zijn gemaakt en of die zijn nagekomen. Daarna zijn een aantal dingen gebeurd – daar doelt u nu op en daarover gaat ook mijn brief – waarvan wij zeggen: dat nooit meer.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Vandaar mijn verzoek in de commissie AZ om het voorstel van de agenda te halen, gezien al deze onbekende factoren, enerzijds bij de gemeente, anderzijds bij de bewoners. Op zo'n basis kunnen we namelijk geen besluit bespreken.

De voorzitter: Gegeven het voorbehoud dat de heer Coolen heeft gemaakt is dat in uw positie verdedigbaar, maar overigens is door alle andere aanwezige fractievoorzitters, of hun plaatsvervangers, gesteld dat men dit een begaanbare weg vond, op basis waarvan de besluitvorming kon worden aangevangen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat neem ik zonder meer aan, maar als de dagen daarna de feiten aan de orde komen die ik zojuist heb opgesomd, is het mijns inziens volstrekt legitiem de fractie een andere opdracht te geven....

De voorzitter: Maar de toonzetting is een volstrekt andere geweest: college, schandalig, waar ben je mee bezig, hoe heb je dit ooit kunnen verzinnen? En daarvan zeg ik dat het niet strookt met de intentie waarmee wij na de presidiumvergadering uit elkaar zijn gegaan.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijn toonzetting in de commissie was niet zoals u het nu verwoordt. Ik heb alleen gevraagd hoe het mogelijk was dat de feiten of bij de ene of bij de andere partij niet bekend waren, daaruit de conclusie getrokken dat de communicatie niet goed was geweest en het voorstel gedaan het voorstel daarom van de agenda te halen.

De heer Hendriks: Zo rustig als u het nu uitspreekt deed u het in de commissie AZ absoluut niet! Uw toonzetting was compleet vijandig!

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Nee, die was niet vijandig, alleen stellig, in de overtuiging dat wat gebeurde niet goed was.

De voorzitter: Maar we spraken over een onderwerp waarvan we inmiddels weten dat, wélk voorstel daarvoor ook wordt gedaan, daarop per definitie de reactie komt: natuurlijk moet het gebeuren, maar niet daar!

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat ben ik met u eens. Ook in de commissie AZ heb ik gezegd dat het een moeilijk onderwerp blijft. Wij hebben ook geen uitspraak gedaan voor of tegen de locatie, en evenmin hebben wij inhoudelijk-technische vragen gesteld....

De heer Hendriks: Dat is wel waar!

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Niet door mij!

De heer Hendriks: Welzeker! U hebt gevraagd of een gemeente met de omvang van Weert überhaupt wel een opvang voor drugsverslaafden zou moeten hebben.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Nee, die vraag heb ik niet gesteld.

De heer Hendriks: Die vraag hebt u wél gesteld!

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Nee, ik heb gezegd dat het geen gemeentelijke taak is om een dergelijke opvang te regelen en toen gevraagd: wil je dat wel als raad, of wil je dat niet als raad?

De voorzitter: Maar in de raad is toch al afgesproken dat we dat zouden doen?

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Nu gaat u alweer verder, mij ging het om de bewering van de heer Hendriks dat ik iets zou hebben gesteld...

De voorzitter: Maar het maakt nogal een verschil of de discussie over een buitengewoon moeilijk en kwetsbaar onderwerp als dit wordt ingegaan vanuit het gegeven dat het besluit moet worden genomen, maar dat wel zo goed mogelijk met alle bijkomende factoren rekening zal worden gehouden, of dat nog ruimte moet worden geboden voor alternatieven die dan verder op hun merites uitgewerkt moeten worden. Dat is een fundamenteel verschil.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Het gaat nu niet om de inhoud van het voorstel, maar om de wijze waarop het voorstel op dat moment gepresenteerd werd.

De voorzitter: Nee, de discussie gaat over het communiceren en de grote missers die het college volgens een aantal uwer daarin zou hebben gemaakt. Ik stel dat daarover naar buiten toe op een aantal punten een onjuiste beeldvorming is ontstaan. De portefeuillehouder meende vanuit een bepaalde verwachting naar de

commissievergadering te kunnen gaan en kreeg vervolgens een geheel andere toonzetting te horen....

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dan is er kennelijk niet voldoende voeling met de omgeving geweest.

De voorzitter: Natuurlijk mag het college zich afvragen wat er in het kader van die communicatie nog fout is gegaan, en ongetwijfeld zullen er fouten zijn gemaakt, maar het is dan ook een ongelooflijk ingewikkeld onderwerp....

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Dat ben ik helemaal met u eens.

De voorzitter: En de intentie was het traject in te gaan op een wijze die niet al bij voorbaat tot een volksopstand zou leiden. Daarbij is de manier waarop daaraan door de diverse fracties invulling wordt gegeven heel betekenisvol.

De heer Vossen: In dit verband wil ik toch het volgende aansnijden. Ik vind het echt een misser dat helemaal niet is verwezen naar de commissievergadering die op maandag plaatsvond. Als je op die maandag in de commissievergadering constateert dat er een heleboel gaande is, weet je dat je op die donderdag erna op z'n minst een herhaling kunt verwachten....

De voorzitter: Ik ben het met u eens dat dat bij nader inzien een misser is.

De heer Vossen: Op dat moment kun je daarop gaan anticiperen, maar als dan de donderdag erna tijdens de informatiebijeenkomst als een duveltje uit een doosje, ook voor mij als commissielid, ineens gesproken wordt over een mogelijke opvang van alcoholverslaafden, ga ik als raadslid van deze gemeente hier echt onder de tafel! Dat was ook de reden om de dag daarna meteen deze brief te schrijven.

De voorzitter: Van het begin af aan is sprake geweest van een combinatie van een drietal functies: de dagopvang, de methadonuitgifte en de huisvesting, met een consultantsfunctie van het CAD.

De heer Sijben: Wilt u er voor alle duidelijkheid even bij zeggen voor wie die dagopvang was bedoeld?

De voorzitter: Voor drugsverslaafden.

De heer Meulen: Wij krijgen deze informatie nu via een beantwoording van de brief van de heer Vossen en op de achterkant staat daar nog de volgende informatie: *“De dagopvang zal dagelijks gedurende de middag open zijn. Voor andere hulpvragen, onder andere alcoholgebruik, kunnen cliënten in de ochtenduren bij het CAD terecht.”* Dat is toch mistig! Het zou kunnen betekenen dat het CAD op een andere locatie zit en 's middags een mannetje daarheen stuurt om vier uurtjes bezig te zijn.

De voorzitter: Het is heel wel voorstelbaar dat bij het uitwerken van het voorstel dingen aan de orde zullen komen waarover enig raadslid graag wat meer zou willen weten. In het kader van de communicatie over zo'n gevoelig onderwerp is het dan van buitengewoon veel betekenis hoé dat gebeurt, neutraal, of vanuit een grote opwinding omdat gedacht wordt dat geprobeerd wordt dingen achter te houden. Het laatste is niet aan de orde, maar dat beeld wordt op een gegeven moment wel opgeroepen. Zó moeten we niet met elkaar omgaan in deze problematiek. Het is een problematiek die al geruime tijd de gemoederen bezighoudt en daarvoor proberen we met elkaar op een fatsoenlijke manier een oplossing te vinden. Dat het met de wetenschap van nu veel beter was geweest de commissievergadering ná de bewonersavond te beleggen, is zonder meer waar. Dat verklaart ook waarom de wethouder niettemin beide bijeenkomsten heeft gedaan. Nadat hij in de commissievergadering op alle mogelijke manier op het kruis was gelegd, sprak het vanzelf dat hij ook de bewonersavond zou voorzitten. Was dat níét zo geweest, dan hadden we de reactie vooraf ook geweten: hij durft niet meer! Op een gegeven moment zul je ook de bestuurder die ervoor gestaan heeft in zijn waarde moeten laten en moeten respecteren in de strijd die hij probeert te voeren vanuit het belang van de gemeente.

De heer Heuvelmans: We zijn nu niet meer met de brief van D66 bezig....

De voorzitter: Nee, we zijn met elkaar bezig!

De heer Heuvelmans: Het is natuurlijk heel mooi om vooral te benadrukken hoe fout de commissie heeft gehandeld...

De voorzitter: Dat heb ik niet gezegd! Misschien heb ik wel gezegd dat u op zeker moment ook niet helemaal perfect gecommuniceerd hebt.

De heer Heuvelmans: Het signaal dat ten tijde van de commissievergadering is afgegeven was helder, namelijk dat de raad pas aan zet behoorde te komen nadat de burgers gesproken hadden. Daarnaast is gezegd, en dat heeft ook te maken met een stukje communicatie, dat eerst met de burgers gesproken behoort te worden voordat zaken in de raad, en in dit geval de commissie, worden afgetimmerd. Dat was het signaal, en dat had ook te maken met het feit dat de PvdA de dagen daarvoor bij een paar bijeenkomsten aanwezig was en dat het college ver uit het zicht was, wat aardig wat frustratie heeft opgeleverd, ook bij ons, vandaar de stevige toonzetting. Wat ik dan het vervelende vind van dit college is dat de inhoud van het voorstel meteen wordt gekoppeld aan de wijze van communicatie: omdat het communicatieproces is afgeschoten, wordt nu ook het inhoudelijke afgeschoten...

De voorzitter: Neen!

De heer Heuvelmans: Die conclusie trek ik.

De heer Kirkels: Welke bijeenkomsten waren dat eigenlijk waarbij u wel aanwezig was en het college niet?

De heer Heuvelmans: Bijvoorbeeld de bijeenkomst in De Tramhalt....

De heer Kirkels: Daar was u aanwezig?

De heer Heuvelmans: Mijn collega Heijmans was daar aanwezig, ja.

De heer Kirkels: En daarvoor waren de overige fracties ook breed uitgenodigd?

De heer Heuvelmans: Volgens mij stond het in de pers.

De voorzitter: Dat kan helemaal niet.

De heer Kirkels: Als ik op een bijeenkomst verwacht word, verwacht ik ook een uitnodiging.

De voorzitter: Ik weet van geen uitnodiging of een bijeenkomst in De Tramhalt en ik denk dat het hele college daar niet van weet. Ik stel nogmaals vast dat de verwijten die aan het adres van het college zijn uitgesproken allemaal met de procedure te maken hadden, terwijl die procedure heeft plaatsgevonden volgens de afspraken die daarover zijn gemaakt en waarvan u niet op de hoogte was.

De heer Litjens: Ik stel voor nu te stoppen. Hiermee hebt u volgens mij alles wel aangeduid.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Ik heb juist willen aangeven dat ik in de commissie AZ niet op de procedure heb gereageerd, maar op het ontbreken van informatie, zowel bij de ene partij als bij de andere.

De voorzitter: Maar ik neem aan dat u toch wel zult willen beamen dat de toezetting daarover op buitengewoon negatieve wijze is beïnvloed door twijfel die is gezaaid over de wijze waarop de procedure tot stand was gekomen. Ik zeg nogmaals dat het college die procedure in een bepaald vertrouwen is ingegaan, een vertrouwen waarop het naar mijn opvatting ook mocht rekenen. Dat door de volgorde van commissievergadering en bewonersinformatie een ongelukkige cesuur is ontstaan, erken ik. Dat hebben we allemaal onderschat en dat is buitengewoon te betreuren.

De heer Kirkels: Volgens mij hebt u hiermee de les voldoende aangegeven.

De heer Vossen: Wat mij betreft kan dat deel van de discussie nu ook worden afgesloten, maar er staan nog een aantal vragen open en daarop wil ik wel graag antwoord hebben.

De voorzitter: Een aantal van die vragen is ingegeven door een bepaalde mate van sensibilisering ten gevolge van de gang van zaken rond het onderwerp waarover wij het zojuist hebben gehad. Uit de beantwoording blijkt mijns inziens voldoende dat met betrekking tot een aantal punten op het gebied van communicatie, bevolkingsparticipatie, voorlichting en de relatie tussen de gekozenen en de bevolking een aantal verdiepingsslagen heeft plaatsgevonden. Of ze voldoende zijn is vers twee en ik ben graag bereid daarover in een volgende commissievergadering ten principale eens te praten, maar ik ben van mening dat een aantal punten is opgesomd waarmee in de afgelopen twee jaar wel degelijk slagen gemaakt zijn om waar te maken wat het coalitieprogramma daarover vermeldt.

De heer Vossen: Dan zou ik het op prijs stellen wanneer u die punten concreet zou willen maken.

De voorzitter: Ik heb ze opgeschreven!

De heer Vossen: U schrijft bijvoorbeeld dat in de afgelopen twee jaar op basis van het coalitieprogramma is ingezet op het publieksvriendelijker maken van de website en op omgaan met het publiek, maar volgens mij waren die zaken al in gang gezet.

De voorzitter: Neen. Er was een website, maar die voldeed op een aantal punten niet en er is een aanzienlijke inspanning geleverd om de website te verbeteren. Nu dat is gebeurd, kan ook worden geconstateerd dat het aantal scores of 'hits' buitengewoon is toegenomen.

De heer Vossen: Dan zal ik het nog concreter maken. Met betrekking tot de beleidsvisie 2002-2006 wordt gesteld: *"Er wordt een kwaliteitshandvest ontwikkeld en daarna vanzelfsprekend toegepast."*

De voorzitter: Dat kwaliteitshandvest is er inderdaad nog niet in afgeconcludeerde vorm.

De heer Vossen: Maar het is wel in ontwikkeling?

De voorzitter: Het feit dat u deze vraag hebt gesteld is wat mij betreft een extra aansporing om er met nog grotere voortvarendheid uitvoering aan te geven.

De heer Meulen: Daar trapt de heer Vossen niet in!

De voorzitter: Waarom niet? Ik laat het niet blauw-blauw!

De heer Vossen: Ik zal het u makkelijker maken met een tweede concrete vraag...

De voorzitter: Ik heb het niet moeilijk hoor!

De heer Vossen: Ik ben bang dat ik anders alleen maar algemene antwoorden zal krijgen. Ik heb gevraagd of er *structureel* geëvalueerd wordt. Gebeurt dat?

De voorzitter: Ja, ik heb dat bijvoorbeeld gedaan in het kader van het eerste burgerjaarverslag van de burgemeester, waarbij het uitdrukkelijk gaat om zaken als het onderhouden van communicatie met de burger. Het heeft op de agenda van de commissie AZ gestaan en ik heb mogen vaststellen dat over de wijze waarop dat is gebeurd buitengewoon weinig commentaar is gekomen.

De heer Vossen: Maar het gaat hier niet over het burgerjaarverslag....

De voorzitter: Daar gaat het wel over!

De heer Vossen: Het gaat over het verloop en het effect van informatiebijeenkomsten, hoorzittingen en inspraakmomenten.

De voorzitter: Het burgerjaarverslag gaat onder andere juist over dat soort onderwerpen. Het is juist daarvoor bedoeld.

De heer Vossen: Volgens mij praten we nu langs elkaar heen.

De voorzitter: Ik geef een ander antwoord dan u misschien wilt horen; dat zou kunnen, maar dat is ook communiceren. Ik hoef het toch niet altijd met u eens te zijn, net zo min als u het altijd met mij eens bent? Wij voeren een volwassen en open discussie in het kader van de rolverdeling.

De heer Vossen: Ik constateer alleen dat ik in mijn beleving op een heel concrete vraag geen concreet antwoord krijg.

De voorzitter: In uw beleving, dat kan. Ik neem daar serieus nota van en ik zal zoeken naar mogelijkheden om dat alsnog beter beantwoord te krijgen.

De heer Vossen: Ik wil geen vervelende toestanden maken, maar dit is voor ons heel wezenlijk, omdat wij het ontzettend pijnlijk hebben gevonden wat er de afgelopen tijd is gebeurd.

De voorzitter: Dat vinden we allemaal.

De heer Vossen: Het is dus echt geen flauwekul, ik wil hier gewoon duidelijke antwoorden op hebben. Ik neem nu nota van het antwoord dat u hebt gegeven. De laatste concrete vraag had ik gesteld aan de portefeuillehouder: is hier een deal gemaakt met de pers?

De voorzitter: Op grond waarvan denkt u dat?

De heer Vossen: Op grond van informatie die ik van twee bronnen heb ontvangen, waaronder de betrokken journalist.

Wethouder Peeters: Mijnheer de voorzitter. Eerst wil ik nog even antwoord geven op de vraag of het mijn eigen keuze was om als voorzitter tijdens de bewuste bijeenkomst op te treden. Het antwoord daarop luidt bevestigend.

Naar aanleiding van de commotie die was ontstaan over het oude VVV-kantoor aan de Langpoort en de reacties die dat had opgeleverd in de pers, zonder dat daarover hier intern was gecommuniceerd met de pers, heb ik goed gevonden dat wanneer er een locatie zou zijn die besproken zou zijn met de fractievoorzitters, de bewoners daarover geïnformeerd zouden zijn en de brieven daarover naar de andere belanghebbenden verstuurd zouden zijn, De Limburger geïnformeerd zou worden, evenals de andere persorganen trouwens, gelijktijdig met de stukken die naar de raad zouden gaan. Alleen De Limburger is daarover gebeld; de andere persorganen niet.

De heer Vossen: Ik heb waardering voor dit duidelijke en eerlijke antwoord.

De heer Sijben: Was het onderdeel van de afspraak dat De Limburger eerst geïnformeerd zou worden en daarna de andere media, in de hoop dat het dagblad De Limburger niet meer op eigen initiatief over mogelijke plannen zou publiceren?

Wethouder Peeters: Het laatste hoopten wij inderdaad. Zojuist heb ik al gezegd dat De Limburger eerst telefonisch was geïnformeerd; vlak daarna heeft het het persbericht ontvangen dat ook aan de andere media ter hand was gesteld.

De heer Sijben: Hebben de media ja of nee op hetzelfde tijdstip dezelfde informatie ontvangen?

Wethouder Peeters: Ik ga ervan uit dat dat allemaal ongeveer op hetzelfde tijdstip is geweest, in ieder geval schriftelijk.

De heer Sijben: De heer Vossen heeft een vraag gesteld over een mogelijke afspraak met het dagblad De Limburger over een bevoordeling in de berichtgeving en dan moet u toch weten of de media die informatie tegelijkertijd hebben gekregen, of De Limburger eerder dan de andere media.

De voorzitter: U weet toch ook wel dat het maken van primeurafspraken in de politiek absoluut niet ongebruikelijk is? Het komt vaker voor dat een van de vertegenwoordigers van de media een preferente positie krijgt ten opzichte van andere vanwege bepaalde afspraken die daarover zijn gemaakt.

De heer Sijben: Dat was de vraag niet en deze uitleg is in dit verband niet relevant. De heer Vossen stelde een vraag over wat hij een 'deal' noemde met het dagblad De Limburger en daarop kan heel secuur en precies een antwoord worden gegeven. Of het gebruikelijk is of niet, doet even niet terzake voor het antwoord op de vraag.

De voorzitter: De wethouder heeft een antwoord op die vraag gegeven.

De heer Vossen: En volgens mij luidde dat bevestigend.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. U reageert nu, maar u wist dat niet, neem ik aan.

De voorzitter: Jawel. Wij hebben ons zorgen gemaakt over de wijze waarop in de publiciteit op zeker moment....

De heer Meulen: Nu geeft u twee verschillende antwoorden in een kwartier tijd, maar dat is mijn constatering en die is voor mijn rekening.

De voorzitter: Daar hebt u gelijk in. Ik heb het echter niet als een deal ervaren.

De heer Meulen: Laat dit onderwerp nu maar rusten, want eerder heb ik al geconstateerd dat het neerkomt op zo dicht mogelijk langs elkaar heen praten. Neem nu het volgende onderwerp maar.

De voorzitter: U hebt gelijk dat ik een kwartier geleden gezegd heb dat ik van geen deal weet en dat zou tot een misverstand kunnen leiden, vandaar dat ik er toch nog het volgende over wil zeggen. Wij maakten ons zorgen over de wijze waarop zaken publicitair werden uitgespeeld. Daarover is gesproken met de desbetreffende journalist en in dat kader is nagegaan in hoeverre wij daarvoor, volgens de bedoelingen die daaraan ten grondslag lagen, een poging tot oplossing konden aanbieden.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Van de heer Vossen wil ik thans graag weten of hij er na deze uitvoerige discussie vertrouwen in heeft dat het met de communicatie van het college in de toekomst beter zal gaan.

De heer Vossen: Daarop geef ik op dit moment geen antwoord, omdat ik nog even een paar antwoorden wil laten bezinken. Ik hoop dat u daar respect voor hebt.

De heer Heuvelmans: Ja hoor, alle respect!

De vragen en antwoorden worden hierop voor kennisgeving aangenomen.

De voorzitter: Mag ik aannemen dat ook de brief van de PvdA-fractie hiermee voldoende besproken is?

De heer Litjens: Nee, voorzitter.

De voorzitter: Akkoord, dan is het woord aan u.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. De fractie van Weert Lokaal was en is van mening dat de voorliggende brief van de PvdA-fractie, gericht aan de raad, niet onbeantwoord mag blijven. Binnen onze fractie was men al druk doende met

de voorbereidingen hiervoor, maar een en ander is, naar ik heb begrepen op initiatief van de SP, vorige week naar voren gehaald. Het zou wel aardig zijn geweest wanneer ook de SP nu aanwezig was geweest.

Bij analyse van de brief van de PvdA-fractie vallen als het ware drie hoofditems te onderscheiden. Allereerst de vele boze mensen, zoals ze door de PvdA-fractie worden aangeduid. Het was ons liever geweest wanneer de PvdA-fractie wat selectiever tewerk was gegaan en bijvoorbeeld een splitsing had aangebracht. Voorbeeld: de in de brief genoemde eerste categorie van burgers die gebruik hebben gemaakt van hun recht in te spreken op een voor hen belangrijk onderwerp en in het gelijk zijn gesteld. Ik kan me voorstellen dat zij niet boos zijn, maar blij. Laat ik het anders zeggen: ze zullen op z'n minst niet teleurgesteld zijn. De tweede categorie die in de brief wordt aangehaald bestaat uit slechts twee mensen, die na ellenlange discussies en overleg, soms van jaren, in het ongelijk zijn gesteld. In het algemeen belang is door de raad een andere beslissing genomen, die achteraf bezien nog niet eens zo slecht voor hen heeft uitgepakt. Als voorbeeld noem ik hier het horecabeleidsplan. Wat de derde categorie betreft, zullen voor sommige onderwerpen nog beslissingen genomen moeten worden. Ook hier staat weer het algemeen belang, serieus afgewogen tegen het individuele belang, voorop. Eigenlijk had ik hiervoor beter de omschrijving kunnen gebruiken die de heer Heuvelmans eerder in deze vergadering zelf gebruikte. Het mag in onze ogen nooit zo zijn – en nu kom ik weer bij de heer Boonen – dat de hardste schreeuwers altijd gelijk krijgen. Als wij ons hiertoe laten verleiden, is het voorspelbaar dat er in Weert helemaal niets van de grond komt, hetgeen een zeer slechte zaak zou zijn. Door de raad dient altijd een afgewogen besluit genomen te worden, gehoord hebbende alle partijen.

Daar waar de heer Heuvelmans stelt dat partijen het overleg met de gemeente opschorten vanwege gebrek aan communicatie, verschillen wij ook duidelijk van mening. In een aantal gevallen wordt het overleg door partijen opgeschort omdat ze geen gelijk krijgen. Hiermee willen we niet zeggen dat zich nooit eens een vorm van miscommunicatie voordoet, maar of dat zo vaak gebeurt als de PvdA-fractie stelt wagen wij zeer te betwijfelen. Overigens kunnen zich op dit gebied meer fouten voordoen omdat er doodeenvoudig veel meer informatiebijeenkomsten worden georganiseerd dan vroeger. Een klein vergelijk: in 2001 waren er 8 en, schrik niet, in de tweeënhalve maand van dit jaar zijn er al 7 geweest. Wat hierbij nog een rol speelt is het feit dat tegenwoordig veel meer dan vroeger zaken minder dichtgetimmerd aan de burger gepresenteerd worden en dat die zelfde burger steeds meer in de gaten krijgt dat het inspreken, of, als u wilt: zich boos maken, tegenwoordig zin heeft en men de indruk heeft dat er geluisterd wordt. Je hoort steeds minder 'ze doen toch wat ze zelf willen'. Waar wij ons soms wel zeer aan storen is het taalgebruik van de sprekers, maar daarvan hebben wij onder andere de PvdA-fractie onlangs gevraagd daaraan geen voeding te geven.

Verder storen wij ons geweldig aan het feit dat de PvdA-fractie burgers oproept, met als reden dat ze in de raad haar zin niet heeft gekregen, tot een vorm van bestuurlijke ongehoorzaamheid en daardoor een democratisch genomen besluit min of meer aan haar laars lapt. Ik citeer uit de berichten op haar site; het betreft een

brief die aan 90 gezinnen gezonden is inzake de C2-locatie. De PvdA-fractie stelt daarin: *“Teken overal bezwaar aan als er plannen worden gepresenteerd. Wanneer er opkopers van de gemeente bij u aan de deur komen, stuur ze dan vriendelijk weg. Zonder uw medewerking kan de gemeente namelijk bitter weinig. De PvdA-fractie zal u ook de komende jaren steunen in uw verzet tegen de bouw van een school achter uw flat of woonhuis. Afbreken van scholen en winkels gaat zo maar niet.”* De brief heeft overigens niet lang op de site gestaan. Ik denk dat men vrij snel in de gaten had dat dit niet al te best was....

De heer Heuvelmans: Nee hoor, de brief staat, als het goed is, nog in het archief. Als u citeert, zou ik het overigens wel prettig vinden als u ook het voorgaande stuk zou citeren, waarin is vermeld dat burgers die niet akkoord gaan met het raadsbesluit en niet wensen te verkopen, dat kunnen doen. Wij hebben de burgers gewezen op de rechten die zij hebben, en dat is niet oproepen tot burgerlijke ongehoorzaamheid. Mensen zijn niet verplicht een opkoper in huis toe te laten of te verkopen. Dat zijn rechten waarop de burgers gewezen kan worden en ik heb er grote moeite mee dat u dat kwalificeert als oproepen tot burgerlijke ongehoorzaamheid.

De heer Litjens: Ik heb het gehad over een vorm van burgerlijke ongehoorzaamheid.

De heer Heuvelmans: Noemt u het een vorm van burgerlijke ongehoorzaamheid als mensen gebruik maken van hun rechten? Dat vind ik wel een hele rare kronkel.

De heer Litjens: Ik kan de hele brief wel gaan voorlezen, maar mensen die de inhoud ervan willen kennen nodig ik uit de site van de PvdA-fractie eens te bezoeken en dan het archief te raadplegen.

Het tweede onderwerp dat de PvdA-fractie aansnijdt is de burgerparticipatie als verwoord in de beleidsvisie 2002-2006. Alleen al de lange lijst van overleggen die in de ogen van de PvdA-fractie niet goed zijn en daarbij opgeteld de talloze overleggen die in haar ogen wel goed zouden zijn, toont aan dat het laten participeren van burgers bij te nemen besluiten wel degelijk sterk verbeterd is, waarmee ik niet zeg dat het optimaal is. Ook onze fractie zoekt in een steeds vroeger stadium de burger op en steekt daar steeds meer tijd in. De PvdA-fractie hangt alles op aan één keer dat het mis is gegaan; bij het vorige onderwerp hebben we daarbij al uitvoerig stil gestaan. Het ging daarbij niet zozeer om het feit dat er niet gecommuniceerd werd met de burger, maar om de vraag hoé op dat moment gecommuniceerd werd. Wij zijn het overigens met de PvdA-fractie eens dat het op die bijeenkomst minder goed is gegaan en daarvoor heeft de wethouder ook het boetekleed aangetrokken en zoals we eerder hebben gehoord heeft hij er ook lering uit getrokken. Daarmee is voor mijn fractie de kous af. De keuze van de PvdA-fractie om een wethouder, c.q. het hele college, te laten opstappen is voor ons een brug, zo niet vele bruggen te ver.

Ten derde spreekt uit de hele brief een grote mate van frustratie, in mijn ogen nog steeds ingegeven door rancune in de richting van deze coalitie, en dat is jammer, want de slechtste raadgever in de politiek is met name dit laatste. Ons aanbod aan de PvdA-fractie, maar ook aan de andere oppositiepartijen, om samen het belang van Weert te dienen ligt er nog steeds, waarbij er best verschil van mening mag zijn en vooral positief-kritisch oppositie gevoerd moet worden, maar niét a priori zich tegen elk voorstel opstellen.

Tenslotte – en dat doet ons deugd, en ik weet dat dit ook voor het college geldt – kunnen we de PvdA-fractie melden dat steeds meer ‘bozen’, zoals de PvdA-fractie ze noemt, of hun excuses voor sommige uitspraken aanbieden, of aangeven dat ze, ondanks het feit dat ze hun gelijk niet hebben gekregen, wel de indruk hebben dat er veel meer dan voorheen naar hen geluisterd wordt, en daar zijn wij blij mee.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. De belevingswereld van mensen is verschillend en een deel van deze discussie is daaraan te wijten. Ik ken alleen maar burgers die op basis van deze discussies nog altijd boos zijn en vaak maar zijn gestopt met communiceren met de gemeente omdat het toch niet werkt. Het beeld is dus wisselend en ik ben blij dat er ook burgers zijn die na afloop toch tevreden zijn geworden.

De basis voor deze brief is niet gelegen in de wens uit te halen in de richting van de heer Peeters. De naam van de heer Peeters is in deze brief dan ook bewust niet genoemd. Het is namelijk niet terecht een wethouder die zijn nek uitsteekt om een locatie aan te wijzen voor drugsopvang, daarop aan te vallen; dat is niet correct, het is al moeilijk genoeg. Het is vervelend dat het communicatieproces niet de vorm heeft gekregen die we graag hadden willen zien, en laten we hopen dat de communicatie in de toekomst een stuk beter zal gaan, maar daar ging het niet om. Ook wij zien de noodzaak in van een dagopvang en ook wij hebben in het overleg niet in eerste instantie gezegd: over ons lijkt als u het dáár wilt plaatsen. Wij willen er serieus naar kijken, maar wij willen ook serieus naar burgers luisteren. In onze brief hebben wij melding gemaakt van boze burgers, burgers die bozer waren dan strikt nodig was. Met een ander soort communicatie hadden zeker de eerste frustraties weggewerkt kunnen worden. Dat is het probleem dat ik constateer.

De heer Kirkels: Dus de burger mag wel een beetje boos worden, maar niet té? Ik vind dit volkomen arbitrair!

De heer Heuvelmans: U hebt de perceptie dat het goed gaat, wij hebben de perceptie dat het niet goed gaat. Daarover kunnen we eindeloos blijven discussiëren, maar dat heeft geen zin. Voor mij is dat ook reden geweest om hieraan geen raadsdiscussie te wijden, want daar komen we toch niet uit.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Voor de aardigheid heb ik vorige week eens krantenknipsels tevoorschijn gehaald van 1998 tot eind 2001, en daarin heb ik – oei, oei! – zoveel boze mensen aangetroffen. Boze mensen zijn er altijd geweest. Het enige verschil is dat ze zich nu mogen komen uiten, massaal.

De heer Heuvelmans: Ook in de vorige raadsperiode konden burgers zich uiten in commissieverband.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Maar niet in openbare bijeenkomsten zoals nu gebeurt, want daar is politiek lef voor nodig!

De heer Heuvelmans: Wel degelijk kon dat vroeger ook in openbare bijeenkomsten.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Wij hebben vaker in de raadzaal vergaderd als grote groepen burgers inspraak wensten.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Toch maar bitter weinig.

De heer Kirkels: In ieder geval was het vroeger altijd dichtgetimmerd.

De heer Heijmans: Flauwekul! Er is vier jaar lang een revitaliseringsdiscussie gevoerd voordat er besluiten vielen.

De heer Kirkels: Dat heeft misschien meer met de wenselijkheid van bepaalde onderdelen van dat onderwerp te maken dan met communicatie.

De heer Sijben: Nee, het verwijt was dat door allerlei overleg te weinig daadkracht aan den dag kon worden gelegd en zaken te lang op zich lieten wachten. Ú zou eens daadkracht gaan tonen!

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Kijk even naar Kreatio: een paar keer van de agenda afhalen, dat helpt ook.

De heer Heuvelmans: Laat ik het zo zeggen: in de vorige raadsperiode is geen discussie gevoerd over de kwaliteit van communicatie op een niveau en met een intensiteit als nu heeft plaatsgevonden. Het is buitengewoon boeiend dat dat nu ineens naar boven komt, omdat het gemakkelijk uitkomt, maar in het verleden zijn die signalen er niet geweest. Er zijn af en toe missers geweest, maar zo ernstig als nu is het nooit geweest.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Ik zal kopietjes maken.

De heer Heuvelmans: Wij zijn benieuwd.

De voorzitter: U kunt op deze manier nog heel lang doorgaan, maar wat in ieder geval wel nieuw is, is dat we een duaal stelsel hebben gekregen en dat we daarbinnen met elkaar proberen zo goed mogelijk onze weg te vinden. Ik stel u voor om, nadat u uw stemverklaring hebt afgegeven, de discussie over dit onderwerp langzamerhand af te ronden, althans in ieder geval vandaag. Wilt u er nog eens verder over doorpraten, dan zal die gelegenheid zich ongetwijfeld op korte termijn weer voordoen.

De heer Coolen: Ik ben het niet helemaal met u eens dat de manier van communiceren, de miscommunicatie, of het zo dicht mogelijk langs elkaar heen praten, zoals de heer Meulen het noemde, een gevolg is van het duale systeem.

De voorzitter: Ik heb alleen gezegd dat het een nieuw fenomeen is.

De heer Coolen: Ja, maar dat neemt niet weg dat de communicatie met mensen en over zaken precies hetzelfde is gebleven.

De voorzitter: Wat bijvoorbeeld anders is geworden, is dat burgers spreekrecht is gegeven in raadsvergaderingen. Dat maakt in een aantal situaties een wezenlijk verschil.

De heer Coolen: Maar niet in de communicatie.

De voorzitter: Ja, natuurlijk, het biedt een andere mogelijkheid tot communiceren met burgers. Zo zijn er nog wel een aantal voorbeelden te noemen, maar ook dat gaan we nog verder met elkaar evalueren. Ik pleit ervoor de discussie nu af te ronden, mede met het oog op de tijd, anders moeten we misschien dinsdag nog eens bijeen komen...

De heer Heuvelmans: De rijen zijn gesloten, daarom kunnen we met deze discussie wel ophouden.

De voorzitter: De heren Coolen en Vossen hebben aangegeven nog het woord te willen voeren en die gelegenheid wil ik hen graag geven.

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. Ik vind het moeilijk op dit moment nog iets over communicatie te zeggen, zonder dat het wordt opgevat als een negatieve bedoeling, of een poging om iemand, wie dan ook, ergens op af te rekenen. Onze insteek is dat in ieder geval niet, maar wel willen wij het gevoel uitspreken dat wij hebben. Het gaat de CDA-fractie niet zozeer om de vraag of de procedures allemaal goed zijn, of de weg er naartoe goed is, enz., dat zal allemaal wel. Naar ons gevoel gaat het veeleer om de houding die dit college inneemt als met mensen gecommuniceerd wordt. Te vaak krijgen wij van mensen te horen dat ze het gevoel krijgen er maar bij te lopen. Ik druk het college op het hart ervoor te zorgen dat dat gevoel bij mensen wordt weggenomen. Zojuist hebben we het voorstel over burgerparticipatie behandeld en daarin staan een paar heel goede aansporingen: wederzijds respect tussen bestuur en burgers, in een vroeg stadium volledige informatie aan de burger, dialoog, wisselwerking en gelijkwaardigheid. Daar gaat het om en het kan dan niet zo zijn dat de milieuverenigingen aangeven niet meer te willen communiceren en dat er mensen in Keent zijn die zeggen het gevoel te hebben dat ze ergens naartoe geduwd worden. Dat zijn de signalen die wij krijgen en die wil ik hier neerleggen, met het verzoek daaraan iets te doen. Daarmee is voor mij deze discussie afgelopen.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. In onze artikel 38-brief hebben wij geprobeerd op een heel genuanceerde, maar wel duidelijke wijze aan te geven met welk gevoel wij zaten na de informatiebijeenkomst over de drugsopvang. Wij hopen daarmee het college een aantal leerpunten mee te geven en ik hoop dat die ook uit deze discussie naar voren zijn gekomen. Ik vind het jammer dat de PvdA daar een brief overheen heeft laten gaan die bij ons in ieder geval als provocerend is overgekomen. Ik wil er één voorbeeld van geven, maar de brief staat er vol mee: *zelfs* D66 erkent in haar brief van 5 maart, enz. Het zit 'm in het woordje 'zelfs'. Als we die kleine dingen er met z'n allen uit kunnen halen, gaat de onderlinge communicatie onderling misschien ook een stuk beter.

De voorzitter: Dit zal zeker niet de laatste discussie zijn over dit onderwerp. Ik weet zeker dat er leden van het college zijn die er behoefte aan hebben op een aantal onderwerpen die hier zijn aangevoerd als aanleiding gevend tot twijfel over communicatievaardigheden, te reageren, maar het lijkt mij goed dat bij een andere gelegenheid te doen. Evalueren is in dit geval wezenlijk. Eén ding wil ik nog graag onder uw aandacht brengen. Het kan u niet ontgaan dat, zodra de gemeente ergens initiatieven begint te ontplooiën die leiden tot verandering, dat bijna stelselmatig tot opgewonden reacties aanleiding geeft. Het is een fenomeen dat niet alleen kenmerkend is voor Weert, maar doet zich als verschijnsel voor in onze hele samenleving. Het zet extra spanning op het bestuur en dus ook op de relatie tussen de gemeenteraad en dat bestuur. In die zin is deze discussie buitengewoon wezenlijk, maar ik vind dat wij die toegespitst op het onderwerp behoren te voeren. De beeldvorming via de dertien kogels in de brief van de PvdA-fractie betreurt ik, al zijn ze op zichzelf allemaal de moeite van het analyseren waard. Ik stel voor de discussie over dit thema thans af te ronden. Later komen we er ongetwijfeld opnieuw over te spreken.

De heer Coolen: Voor uw tijd hebben we hier een hoogleraar gehad, Pieter Tops, die het een en ander over communicatie naar voren heeft gebracht. Eén onderdeel daarvan herinner ik me nog heel goed. Hij zei: college en raad, u kunt een slechte boodschap best verkopen, maar voorwaarde is dan wel dat u respect hebt voor de mening van de mensen om wie het gaat en dat u de mensen meeneemt in het voorbereidingstraject. Het komt te vaak voor dat dat vergeten wordt.

De voorzitter: Het heeft ook te maken met het maken van afspraken over de volgorde: eerst de politiek en dan de bevolking, of eerst de bevolking en dan de politiek. Het vergt ook in de communicatie tussen het bestuur en de raad een bepaalde acceptatie en een bepaald begrip. Ik wil de uitdaging graag aannemen om het betoog van Tops nog eens bij de kop te nemen en er vanuit de spanning van dit moment naar te kijken, met respect voor ieders eigen rol en opvatting daarin.

De heer Meulen: We hebben het nu steeds over het voortraject, maar het respect en de kwaliteit hebben ook te maken met die avond zelf. Het is van groot belang dat daar op dat moment iemand zit – persoonlijk meesterschap noem ik het dan maar – die de communicatie op een bepaalde manier voert zodat iemand ook het

gevoel krijgt dat er respect is voor zijn mening. Als je op zo'n moment kwaad wordt wordt het niet meer begrepen en is het hek van de dam.

De voorzitter: Ik twijfel niet aan het respect dat bij uw raad bestaat en evenmin aan het respect dat bij het college en de ambtelijke organisatie bestaat voor de burger. Dat moet het uitgangspunt zijn van waaruit we samen gaan vertrekken.

De heer Meulen: Dat onderschrijf ik.

De voorzitter: Hiermee sluit ik de discussie af.

(De heer M.C.M. Lempens verlaat te 23.19 uur de vergadering.)

29. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 29 december tot en met 2 februari 2004 (04 02 053).

- a. *Ter beslissing aan uw raad voorleggen de brieven onder nr. 588, 589, 592, 593, 594, 2, 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 24, 26, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 38, 43, 49, 66, 67, 69 en 72;*
- b. *Ter beslissing in uw handen van ons college stellen de brieven onder nr. 587, 591, 1, 3, 9, 10, 20, 27, 29, 39, 42, 44, 46, 47, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 68, 74 en 75;*
- c. *Voor kennisgeving aannemen de brieven onder nr. 590, 7, 8, 22, 23, 25, 28, 36, 37, 40, 41, 45, 48, 50, 51, 53, 54, 62, 65, 70, 71 en 73.*

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

30. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover ons college nog een voorstel moet doen (04 03 054).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt deze lijst voor kennisgeving aangenomen.

- 31. a. Overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten 2004;
b. overzicht begrotingsuitkomsten 2004;
c. overzicht reserves en voorzieningen 2004 (04 03 055).**

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Als we voor het akoestisch onderzoek € 20.000,- uitgeven, moeten we dat ook meenemen in het overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten.

De voorzitter: Akkoord.

Zonder hoofdelijke stemming worden de overzichten hierna voor kennisgeving aangenomen.

Raadsconsultaties

Hamerstukken

- 32. a. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken betreffende de overeenkomst met betrekking tot de verwerving van het eigendom van mevr. Smeets-Sentjens aan Tungelordorpstraat 59 ten behoeve van nieuwbouw school c.q. multifunctionele ruimte In Tungelroy;**
b. beschikbaar stellen van een krediet ad € 450.000,- voor de verwerving van de percelen AC 651, AC 99 en AC 100 (incl. deskundigenkosten) (04 03 052).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

- 33. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken over de raamovereenkomst met ENECO (04 03 038).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

- 34. Kennisnemen van en eventuele wensen en bedenkingen kenbaar maken over de koopovereenkomst voor een bedrijfsterrein en twee woningbouw-kavels (huidige standplaatsen) aan de Roeventerpeelweg tussen de gemeente Weert en de heer J.C. van de Vin, Roeventerpeelweg 4, zoals overeengekomen in januari 2004 (04 03 039).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

- 35. a. Kennisnemen van het schetsplan "Panorama de Hameij";**
b. kenbaar maken van eventuele wensen/bedenkingen inzake de samenwerkingsovereenkomst "Panorama de Hameij" (04 03 045).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

Besprekstukken

- 36. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken over de reactie namens de gemeenten Weert en Nederweert op de POL-aanvulling Diensten en Locaties (04 03 057).**

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering was afgesproken dat nog een toelichting zou worden verstrekt op de cijfers die door de provincie zijn aangeleverd over de huidige omvang van de kantorenmarkt en op de verwijzing naar de provincie dat de aanvullende behoefte ontoereikend zou zijn om Weert zijn taak op het gebied van de zakelijke dienstverlening te kunnen laten vervullen. Die toelichting heb ik nergens aangetroffen. Wat de brief nu vermeldt vind ik behoorlijk slap. Medegedeeld is alleen dat het te weinig is, maar een onderbouwing daarvoor ontbreekt.

Voorts is ons niet duidelijk in hoeverre een afspraak is gemaakt over de ontwikkeling van bedrijventerreinen aan de A2 en de Randweg-West, respectievelijk Ring-

baan-Noord. Eerder heeft de provincie in het POL een uitdaging neergelegd aan Weert en Nederweert om de unieke locatie waar autowegen bij elkaar komen verder in onderlinge samenhang te ontwikkelen, door de provincie met een mooi woord 'Stadspoort' genoemd. In de commissieverslagen is wel vermeld dat hieraan verder zal worden gewerkt, maar ook dat aan dit begrip nooit eerder inhoud is gegeven. Onze vraag luidt dan ook – en van een paar jaar geleden herinner ik me dat die vraag ook in Nederweert leeft – of wij nu daadwerkelijk het initiatief nemen om de Stadspoort Weert-Nederweert verder te ontwikkelen, zodanig dat de bedrijventerreinen Kampershoek-Noord en Pannenweg in de toekomst een onderlinge relatie met elkaar krijgen, rekening houdend met de ligging aan de A2.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Er is vanavond al genoeg prikkelends gezegd en daarom zal ik dit onderwerp maar beperkter behandelen dan aanvankelijk de bedoeling was.

Het college is het niet eens met de door de provincie in deze POL-aanvulling geplande omvang van de kantorenmarkt in Weert. Blijkens het antwoord is de provincie al vaker gezegd dat dit niet klopt, maar de provincie gelooft dat niet en handhaaft haar standpunt. In de reactie wordt nu weer gemeld dat u het daarmee niet eens bent, maar zonder dat op welke manier dan ook is onderbouwd dat het anders zou moeten. Voor ons hoeft deze tekst overigens niet veranderd te worden, ze mag zó weg, maar sterk is het bepaald niet. Als na een paar discussieronden nu nog eens in een stuk wordt aangegeven dat wij het er niet mee eens zijn, verwachten wij niet dat de provincie de tekst naar aanleiding van die opmerking nog zal aanpassen.

Een tweede opmerking betreft de gemeente Nederweert. De provincie behandelt Weert en Nederweert in dit verband als één regio. Toch komt Nederweert naast de gezamenlijke reactie nog met een eigen reactie, met wensen voor ontwikkelingsmogelijkheden voor het gebied Staat. Naar aanleiding daarvan vragen wij ons af wat het overleg in het kader van 'Hogere dunk voor het Land van Weert en Cranendonck' in het algemeen, en meer speciaal het onderdeel 'afstemming bedrijventerreinenbeleid' tot nu toe heeft opgeleverd. Zoals het nu gaat, gaat er volgens ons een verkeerd signaal van uit en het doet ook vragen rijzen over de samenwerking in het kader van de 'Hogere dunk'.

Wethouder Balemans: Mijnheer de voorzitter. Over de onderbouwing van het aantal vierkante meters kantooruimte is in deze raad al eerder gesproken naar aanleiding van krantenartikelen en kranteninterviews, vandaag wil ik er wat meer numeriek op ingaan; in het verleden zijn in dit opzicht namelijk weinig getallen genoemd. Om te beginnen kwam het bureau Buck met een publicatie volgens welke de potentie van Weert 0,0 zou zijn. Na een wat diepgaander onderzoek kwam hetzelfde bureau tot de ontdekking dat Weert beschikte over 35.000 m² kantooppervlak, uitsluitend echter voor grotere kantoren boven 500 m²; kleinere kantoren waarin minimaal 20 mensen werken waren er niet in meegenomen. Naar aanleiding van de ontwikkelingen in het bestemmingsplan Centrum-Noord heeft BRO vervolgens in het begin van de jaren '90 een onderzoek voor Weert verricht,

dat uitwees dat Weert een kantooroppervlak had van 75.000 m². Sindsdien is in Centrum-Noord nog 25.000 m² uitgegeven, wat in totaal dus zou wijzen op 100.000 m². Bij het doornemen van de dossiers zijn wij daarna gestuit op een inventarisatie van ene meneer Bak, die voor Weert een cijfer opleverde van 45.000 m², ook weer voor uitsluitend kantoren boven 500 m². Dit getal is later overgenomen door Buck en door de provincie. Bij het screenen van de lijst van vestigingen van Bak is ons gebleken dat een flink aantal vestigingen ten onrechte niet was meegeteld. Vullen we de lijst van Bak daarmee aan, dan komen we uit op in totaal 80.000 m². Jammer genoeg is in het verleden geen statistiek bijgehouden; in de toekomst zal daaraan meer aandacht worden besteed.

Hiermee heb ik de referenties genoemd die als basis dienen voor de brief die wij aan de provincie hebben gestuurd. Er is echter nog een andere referentie, en die is vrij eenvoudig. In Centrum-Noord werken nu reeds 800 mensen. Uitgaande van een gemiddelde van 30 m², dat in een kantoorgebouw met gangen en open ruimten zeker niet overdreven is, komen we alleen al in Centrum-Noord aan een oppervlakte van 25.000 m². De provincie geeft ons voor de komende dertien jaar hetzelfde getal aan, even veel als in zes jaar tijd in Centrum-Noord is opgebouwd, en dat is toch bepaald niet weinig, vandaar de desbetreffende zinsnede in de brief, die we uiteraard ook ambtelijk zullen onderbouwen. Vindt de raad het nodig die onderbouwing in de brief zelf op te nemen, dan kunnen we de provincie altijd nog een aanvullende aantekening doen toekomen. Met de provincie is hierover overigens al genoegzaam overlegd, de provincie kent deze getallen en deze zinsnede zal haar dan ook zeker voldoende duidelijk zijn. Daarnaast – maar dat heb ik inmiddels al een paar keer verteld – zullen wij onze acquisitie meer richten op de dienstensector, omdat we naast de industriële sector ook de dienstverlenende sector in Weert willen versterken, zodat we een minder kwetsbare gemeente worden in wat minder goede tijden. In de dienstensector doen zich in slechte tijden namelijk meestal minder ‘ongelukken’ voor dan in de industriële sector.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. Vanuit de raad zijn ook opmerkingen gemaakt over de Stadspoortfunctie die bij de A2 tot ontwikkeling zou moeten komen. Wij hebben er geen probleem mee om samen met Nederweert te komen tot invulling van het begrip Stadspoort, maar we moeten in dezen wel een verschil in visie vaststellen. Als wij het over een Stadspoort hebben, hebben we het vooral over de vormgeving van het bedrijventerrein in zijn presentatie naar de A2 en de oost-westverbinding en niet zozeer over het toelaten van allerlei functies, die naar onze mening niet thuishoren op een bedrijventerrein. Met name rijst dan de vraag of de Stadspoort straks moet gaan concurreren met binnenstedelijke locaties als de stationslocatie, Centrum-Noord, c.q. de Roermondseweg, of Kanaalzone I, en of dat soort stedelijke voorzieningen niet per definitie thuishoort in de kern van het Weertse. In Nederweert wordt primair gesproken over een bedrijventerrein, waar perifere detailhandel, kantorenfuncties en leisure niet als zodanig thuis horen. Wij hebben met Nederweert daarom nog een fundamentele discussie te voeren over de vraag hoe dit begrip moet worden ingevuld. Dat dat nog niet is gebeurd komt doordat bij het zetten van de eerste stappen voor de POL-aanvulling

discussie is ontstaan over de vraag of het begrip Stadspoort wel overeind zou blijven. In de POL-aanvulling is aan dit begrip nu helemaal geen invulling gegeven; die invulling wordt aan de gemeenten overgelaten en daarover zullen we dus met Nederweert van gedachten moeten wisselen. Wel is in de stuurgroep-Pannenburg met Nederweert de praktische afspraak gemaakt dat, wanneer zich concrete situaties voordoen die weliswaar niet helemaal voldoen aan de bestemming 'bedrijventerrein', maar wel op die locatie zouden passen, wij van geval tot geval over de mogelijkheid van inpassing daarvan willen meedenken. Met betrekking tot de locatie-Staat is ook een zeker spanningsveld ontstaan. Wij zijn namelijk van mening dat die locatie niet thuishoort in de POL-aanvulling Handel en Diensten. Daarmee beweren we niet dat er helemaal geen ontwikkelingen zouden mogen plaatsvinden, maar naar ons gevoel is deze locatie niet bedoeld voor stedelijke voorzieningen op het niveau van handel, ambachten, diensten en kantoren. Wat ons betreft kan dan ook nooit sprake zijn van een gemeenschappelijke reactie in positieve zintenzien van Staat. Daarom heeft Nederweert zich het recht voorbehouden solitair een standpunt terzake kenbaar te maken.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. De reactie van wethouder Balemans was helder en het lijkt ons verstandig de door hem aangegeven onderbouwing ook officieel aan de provincie kenbaar te maken, om te voorkomen dat de nu vermelde cijfers een eigen leven gaan leiden.

In de ontwerp-POL-aanvulling Diensten en Locaties komt nog altijd de uitnodiging voor aan de Stadsregio Weert en Nederweert een visie te ontwikkelen voor de functionele invulling van de Stadspoort. Ik verzoek het college pogingen in het werk te stellen om daarover met Nederweert overeenstemming te bereiken in het kader van 'Hogere dunk'. Met de toelichting die wethouder Verheggen heeft gegeven ben ik het op zichzelf wel eens, maar na alle mooie woorden die zijn gesproken over 'Hogere dunk' wordt het nu tijd spijkers met koppen te slaan. Als een vrijblijvende samenwerking niet kan leiden tot conclusies die gezamenlijk worden onderschreven, begin ik me zorgen te maken over de verdere concretisering van de 'Hogere dunk'.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Het laatste wil ik met iets andere woorden onderschrijven. Nederweert heeft eigen plannen met Staat en wij zijn benieuwd hoe we die moeten plaatsen in het kader van de pogingen tot samenwerking in het verband van 'Hogere dunk'. Het lijkt er nu op dat het laatste blijft steken op een niveau dat we nooit hebben gewild.

De heer Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Eerlijk gezegd zie ik de démarche, zoals het met een mooi woord heet, van de gemeente Nederweert niet zo dramatisch. Als Nederweert ongebreideld zijn gang zou gaan, zou dat zeker een claim leggen op de samenwerking, maar per slot van rekening oefent ook de provincie een duidelijke toets uit met haar visie op Staat. Ik kan me best voorstellen dat een gemeente als Nederweert ook een keer probeert de grenzen op te zoeken van wat ze wel en niet mag ontwikkelen. De gemeente Weert heeft daarover een heldere vi-

sie. Helder was ook de onderbouwing die wethouder Balemans heeft gegeven voor de cijfers voor het kantorenpark, waarvoor dank. Ik geloof dat er nu geen twijfel meer kan bestaan over de ontwikkelingspotentie. De deuren naar de andere overheden en partners staan nu in die zin verder open, dat men meer en meer op Weert attent is. Het aantal vierkante meters dat wij in de komende jaren mogen gaan ontwikkelen mag dan ook zeker niet te krap bemeten worden.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. Ik ben het er geheel mee eens dat wij moeten proberen met Nederweert een gezamenlijke visie te ontwikkelen, maar momenteel verkeren wij nog in een fase daarvóór, die nog veel belangrijker is, de fase namelijk waarin wij samen zullen moeten concluderen hoe het bedrijfspark Pannenweg er daadwerkelijk uit zal komen te zien. Ook daarover bestaat op dit moment nog geen duidelijkheid.

De voorzitter: Als voorzitter van de stuurgroep 'Hogere dunk' wil ik er tenslotte nog op wijzen dat zich in dezen wel eens verschillende snelheden kunnen voordoen. Aan de ene kant proberen wij bilateraal met Nederweert in een bepaald spanningsveld naar goede oplossingen te zoeken, aan de andere kant heeft het verband van 'Hogere dunk' een andersoortige samenstelling, waarin ook andere krachten een rol spelen. In de bijeenkomst die we vandaag met de LOZO hebben gehad heb ik de indruk gekregen dat daar nog altijd hoge verwachtingen bestaan met betrekking tot de 'Hogere dunk' en dat we met elkaar toegroeien naar een verdieping van de samenwerking die daarmee wordt beoogd. Het is echter geen eenvoudig proces en wat dat betreft is iedere steun, ook in de zin van aanmoedigende woorden en verdieping van netwerken, ook van de zijde van raadsleden, absoluut welkom.

Zonder hoofdelijke stemming wordt vervolgens conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

*

De voorzitter sluit te 23.41 uur de vergadering met gebed.

De griffier,

De voorzitter